

Robert Helebrandt

Kniežatá zloby
Protokoly siónskych mudrcov

HLAVNÝ RABÍN ŠAPIRA

Abraham Šapira sa stal hlavným rabinom aškenárov roku 1983 na obdobie 10 rokov. Žije a pracuje v skromnom byte v Jeruzaleme. Usiluje sa udržať ducha židovskej solidarity. Uprostred ustavičných konfliktov na Blízkom východe otvorene a jednoznačne vyhlasuje: "Judaizmus je protikladom politiky. Je mocou nad všetkými ostatnými".

Expres č. 51 (z 19. decembra 1991)

Prológ

Za posledných približne sto rokov, kedy sa Európania začali po prvýkrát oboznamovať s obsahom Protokolov siónskych mudrcov, celých štyridsať päť rokov nemali celé generácie Čechov a Slovákov možnosť čítať tento dokument. Knižné vydania z predvojnového a vojnového obdobia boli systematicky ničené a nové edície boli zakázané.

Spor o autentickosť Protokolov sa stal v dnešných dňoch celkom bezpredmetným, pretože program sa krok za krokom uskutočňuje, a je - podľa židovskej mienky - pred dovŕšením.

Vnímavý a pozorný čitateľ si názor urobí sám. Preto som sa vzdal ekéhokolvek komentára.

Robert Helebrandt

Úvod

Protokoly siónskych mudrcov sú v hrubých črtách vyjadrením programu Židovstva, ktorý súčasne naznačuje plán a prostriedky na ovládnutie a zničenie všetkých nežidovských národov a štátov bez výnimky, a podáva návod, ako si má židovstvo počínať, aby na zrúcaninách týchto štátov vybudovalo svoje celosvetové panstvo.

Tento plán je vyvrcholením po celé roky pestovanej a udržiavanej starozákonnej predstavy Židovstva o sebe, Židoch, ako o národe vyvolenom Jahvem k vládnutiu nad celým svetom. Je vyvrcholením onoho židovského egocentrizmu, ktorý pod vplyvom odvekej výchovy viedol k vyostreniu nenávisť Židovstva voči všetkému nežidovskému, zaznamenanom v Starom zákone, presne podľa Jehovových prejavov.

Protokoly obsahujú v koncentrovanej forme i veľa z toho, čo vieme o histórii pomeru Židovstva k Rimanom a iným starovekým nežidovským národom a najmä o histórii prenasledovania kresťanov týmito národmi, štvanými Židmi. Tento program bol však určený výhradne Židom a nikdy sa nemal dostať do nežidovských rúk. Bol ukrývaný rovnako starostlivo, ako bol ukrývaný obsah Talmudu pred zrakmi nezasvätených.

Spravodlivosť však rozhodla inak. Ak sa Talmud stal korisťou germánskeho árijského ducha, zosobneného Jánom Eisenmengerom, Protokoly sa stali korisťou ducha slovanského, zosobneného Ruskou Glinkovou a ruským štátnym radom Račkovským. Títo Árijci z rôznych národných kmeňov vyrvali Židovstvu jeho najdôležitejšie tajomstvo, ktoré bolo tak starostlivo ukrývané. Keď sa o tom Židia dozvedeli, použili svoj prastarý trik a vyhlásili, že Protokoly sú falzifikátom. Dnes je však úplne jasné, že tieto ich neustále opakované vyhlásenia sú trikom.

Slovania vždy stáli v popredí boja proti židovskej hydre svojím vedúcim kmeňom, predstavovaným Rusmi. Na ruskej pôde vznikli korene toho, čo nakoniec vyústilo v hitlerovský nacizmus - spoznanie nebezpečenstva židovskej svetovlády.

Je zaujímavé, že sa Slovania a Germáni nevedomky spojili a rozdelili si úlohy bez toho, aby o sebe vedeli. Neurčila ich snáď sama Prozreteľnosť na to, aby zachránili svet pred židovskou zlobou?

Židia správne vycítili, kto je ich nezmieriteľným nepriateľom, kto by mohol mať moc a silu skrížiť ich plány a pochopili, že to môžu byť len Slovania a Germáni. Preto onen židovský dobrodinec nakreslil povestnú mapu z roku 1890, kde Rusko označuje ako púšť.

Bez prehánania možno povedať, že keby sa nebolo objavilo Eisenmengerovo "Odhalené Židovstvo" a keby sa Glinkovej a Račkovskému nepodarilo získať "Protokoly", dnes by bol svet skutočnou púšťou. Ruský ideový nacizmus však nestačil na odvrátenie nebezpečenstva, ktoré hrozilo Rusku a celému svetu, a to pre nepochopenie ruských vládnych kruhov. Krv ruského národa však nebola preliata nadarmo. Z nej vyklíčil odboj proti Židovstvu na celom svete, odboj, ktorý nemá obdobu v celej svetovej histórii. Ak ešte dnes slávi na mnohých miestach sveta socializmus a komunizmus, ako hlavné nástroje židovskej svetovej politiky, svoje triumfy, vyplýva to z nevedomelosti ľudu, ktorý doteraz neodhalil, ako dôsledne je podvádzaný planými sľubmi Židov.

Všetko utrpenie ruského národa a všetkých ostatných národov sveta je už vysvetlené. Bolo zámerne spôsobené Židovstvom, aby boli čo najviac oslabení tí, ktorých duchovnej sily sa mohlo Židovstvo obávať. A to boli predovšetkým Slovania a Germáni, národné kmene, ktorým patrí budúcnosť v Európe.

Údery, ktoré zasadilo Židovstvo árijskému svetu v podobe dvoch svetových vojen a z nich pochádzajúcich revolúcií, mali len čiastočný účinok. Naopak, príliš mnohým sa rozjasnilo, a preto sa teraz Izrael obáva odvety a trestu. Odtiaľ pramení aj jeho šíalené snaženie, aby dobehol zameškané a vyvolal nové revolúcie a vojny, kdekoľvek na svete. Židia dobre vedia, že ďalšia vojna by vyhubila všetko, čo by im mohlo prekážať. Zvyšky zbedačeného ľudstva by potom Židia vrhli do svetovej revolúcie, ktorá jediná môže priniesť Židovstvu vytýčený cieľ: koniec árijskej a všetkej nežidovskej kultúry, civilizácie a morálky, a definitívne nastolenie svetovlády židovskej kultúry, dávno zabudnutého temného Orientu.

Získanie Protokolov

Jestvujú dve verzie: v prológu k Protokolom uverejneným Gottfriedom zur Beek, popisuje ich odhalenie autor takto:

V roku 1897, v dňoch 29. až 31. augusta sa konal v Bazileji Sionistický kongres za predsedania Theodora Herzla, fejetonistu viedenského časopisu "Neue Freie Presse". Ruská vláda, ktorá tušila, že na kongrese sa nebudú prerokúvať iba bezvýznamné veci, prikázala vtedajšiemu náčelníkovi ruskej tajnej zahraničnej služby, aby toto zasadnutie sledoval. Tento náčelník - Račkovski vyslal svojho spravodajcu, ktorý podplatil posla, odvážajúceho akýsi tajný dokument zo skončeného kongresu do slobodomurárskej lóže "U vychádzajúceho slnka" vo Frankfurte nad Mohanom. Podplatený posol prerušil v dopredu dohodnutej stanici cestu na jednu noc a počas tejto noci bol francúzsky text Protokolov opísaný a odoslaný na ministerstvo vnútra do Petrohradu. Jeden opis sa dostal do rúk Jiřímu Butinovi. Neskôr dal Alexander Nikolajevič Suchotin, šľachtický maršál a vodca černigovskej šľachty, profesorovi Sergejovi Alexandrovičovi Nilusovi jeden opis na posúdenie. Odkiaľ ho Suchotin získal, nie je známe.

Podľa Bergmeistra, svedkom tohto posolstva bol syn profesora Nilusa, ktorý zomrel v roku 1930. Sergej Sergejevič Nilus, ktorého vyhľadal Bergmeister v Paríži a ktorý sa listom zo dňa 24. marca 1936 zaviazal prisahou, že sa zúčastnil toho, keď v roku 1901 maršál major Suchotin onen rukopis odovzdával otcovi.

Bergmeistrovo rozprávanie potvrdil aj odpadlý a pokrstený Žid, viedenský spisovateľ Artur Trebitsch, ktorý vydal 16. mája 1920 po nemecky písaný plamenný leták, v ktorom varuje Árijcov pred židovským nebezpečím. Uvádza v ňom históriu, ako sa dostali Protokoly do nežidovských rúk a poukazuje na ich strašný obsah s tým, aby si všetci Nemci Protokoly naozaj prečítali. Vo Fleischhauserovej kópii Trebitschovho letáku sa však meno Račkovski nevyskytuje. Naopak, syn Petra J. Račkovského, Andrej Petrovič Račkovski, ktorého opäť vypátral dr. Bergmeister v Paríži, oznámil listom zo dňa 13. júla 1936, že podľa jeho mienky otec nikdy neprišiel do styku s Protokolmi. Svoje tvrdenie opiera o skutočnosť, že v celom pozostalom archíve svojho otca nenašiel o tom ani jedinú poznámku či doklad.

Dr. Štefan Vász z Budapešti však vydal zaujímavé doklady o tom, že text Protokolov sa naozaj dostal do rúk ruského ministra vnútra. Podľa svedectva profesora Sokolova, šéfa propagačného oddelenia v Denikinovej armáde, ako aj jeho pobočníka, plukovníka baróna Engelhardta, ďalej profesora Grimma, rektora petrohradskej univerzity, generála Dševedova, člena ríšskej snemovane a kapitána Gitkova, boli Protokoly naozaj získané z bazilejského kongresu detektívom Johnsonom, ktorý cestoval na pas, vystavený na meno Kohn. Theodor Herzl, ktorý sa o krádeži dozvedel, sa ako predseda kongresu sťažoval ruskému veľvyslancovi v Berne Čadovskému, na ktorého bol neskôr spáchaný atentát.

Minister vnútra Sypiajin postúpil podľa tohto svedectva dokument Suchotinovi, ktorý ho dal Nilusovi, aby ho zverejnil ako vedeckú prácu.

Ako sa o tom zmieňuje Cerutz, Sypiajin bol takisto zavraždený. Nilus však o pôvode rukopisu nevedel nič. Len mimochodom pripomeňme, že minister vnútra Plehve, ktorý naznačil významným Židom, že má v rukách dokumenty, ktoré ich môžu kompromitovať, bol rovnako zavraždený.

V tejto verzii sa teda z troch strán hovorí o tom, že Protokoly boli získané ako autentické kongresové dokumenty. Podľa tejto verzie sa dostali do rúk nežidov v roku 1897.

Druhú verziu uverejňuje W. Creutz v prológu anonymnejšieho francúzskeho vydania Protokolov, bez uvedenia letopočtu (asi v roku 1934), vydaného v Paríži. Tam sa uvádza približne toto:

Jeden opis textu Protokolov bol uložený v parížskej slobodomurárskej lóži "Misraim", odkiaľ ho ukradol Žid Jozef Schorst alias Sapiro, ktorý ho predal za 2500 francúzskych frankov slečne Justine Glinkovej, dcére ruského generála. Glinková preložila francúzsky text do ruštiny a zaslala ho generálovi Orgrevskému do Petrohradu s prosbou, aby ho odovzdal ministrovi vnútra Šerevinovi. Neskôršia "svedkyňa" Kolbová-Radziwilová, známa z bernského procesu, obvinila Orgrevského, že dal Protokoly sfaľšovať ruskou štátnou políciou po rusko-japonskej vojne, t.j. v roku 1905.

Po smrti Šerevina bol v roku 1896 v jeho archíve nájdený rukopis, ale neuvádza sa, kto ho našiel. Glinková bola potom vypovedaná z cárskeho dvora do Orelu, kde sa stretla so Suchotinom, vtedajším guvernérom v Orele. Požičala mu dokument a on ho ukázal Filipovi Petrovičovi Stefanovovi a profesorovi Nilusovi. F.P.Stefanov, prokurátor moskovského synodu, ktorý zomrel v roku 1932, oznamuje, že dostal opis Protokolov od maršála majora Suchotina v roku 1895. Tento fakt uverejňuje s odvolaním sa na Bergmeistra L. Fryová v knihe "Waters Flowing Eastward" na strane 89 a v "Le Juif notre maitre" na strane 95.

Okrem toho je dokázané, že medzi Židmi v Odese kolovali hebrejsky písané Protokoly. Prezradil to Žid Bernstein, vydavateľ časopisu "Free Press" v Detrote v USA. Bernstein vyhlásil pred Williamom Cameronom, tajomníkom Henryho Forda, že čítal hebrejsky písané Protokoly už v roku 1895 v Odese. Židia však tento dokument úzkostlivo skrývali, ako oznámil istý T. z ruskej emigrácie, ktorý objavil Protokoly v Rusku u Žida, schované pod dlážkou. Existujú však určité nezrovnalosti: Creutz tvrdí, že Glinková poslala rukopis Orgrevskému, Stefanov však tvrdí, že rukopis dostal od Suchotina, ktorému ho poslala istá dáma z Paríža. Bohužiaľ, Stefanov aj Nilus zabudli meno dámy, ktorú Suchotin dokonca menoval. Zdá sa, že to predsa bola slečna Glinková. Ostáva tu ale ešte jedna nezrovnalosť, čo sa týka osoby príjemcu: Suchotin alebo Orgrevski, alebo dokonca obaja. Podľa toho, čo uvádza Vász, je zrejmé, prečo asi až v roku 1901 obdržal profesor Nilus, podľa svedectva vlastného syna, od Suchotina onen rukopis. Sú zrejmé vplyvy, ktoré vzbudzovali strach pred pomstou Židov, takže Nilus dostal odvahu až vtedy, keď mu to bolo prikázané z ministerstva vnútra.

Obe verzie sú pravdepodobné, pretože sú k dispozícii dôkazy vo forme osôb, vypovedajúcich pod prisahou. Nemožno teda predpokladať inak, ako že sa Protokoly dostali do Ruska dva razy: Prvý raz prostredníctvom slečny Glinkovej a druhý raz prostredníctvom štátnej tajnej polície, ktorú v Paríži zastupoval a prácu ktorej riadil Račkovski. Túto mienku potvrdzuje aj Creutz, keď sa onen dokument, ktorého sa zmocnil prostredníctvom svojich agentov Račkovski, dostal do rúk ruských vládných kruhov a po preštudovaní sa zistilo, že je to ten istý text Protokolov, ktorý už dávno vlastnili.

Tvrdenie syna Račkovského, že jeho otec nemal nič do činenia s Protokolmi, je nepreukázateľné. Z toho je jasné, že

Račkovski bol vo svojom odbore schopným úradníkom, ktorý pracoval opatrne. Ostatne, opatrný byť musel, pretože práve podľa jeho syna bol jeho tajomníkom Žid M. Goldschmann. Račkovski poznal príliš dobre z názorných príkladov pomstychtivosť Židov. Nemožno teda pochybovať o tom, že získanie textu Protokolov z bazilejského kongresu v roku 1897 je zásluha práve Račkovského.

Vznik Protokolov síónskych mudrcov

Zvyčajne sa tvrdí, že vzorom pre Protokoly boli "Dialogy" Jolyho. Ale Fleischhauer podáva celý rad dôkazov, že Joly už sám musel poznať židovský program, ktorý potom obrazne vpísal do svojich "Dialogov". Naozaj len zasvätenec môže pochopiť zastrenú tendenciu spisu. Z tohto hľadiska je však rovnako zaujímavý román "Biartz" od Herrmana Gölscha, ktorý používal pseudonym Sir John Redcliffe. Román vyšiel v Mníchove v roku 1868 a neskôr znovu v roku 1924. Loosli tvrdí, s odvolaním sa na Fleischhauera v roku 1927, že tento román bol vzorom Protokolov. Pre takéto tvrdenie však nie sú spoľahlivé dôkazy.

Existujú však aj iné publikácie, ktoré obsahujú v zhustenej forme rovnaký obsah ako Protokoly. Je to predovšetkým reč rabína Eichhorna, ďalej reč istého rabína, ktorú dostal z Ruska poslanec Breznovský (podľa Fleischhauera), ďalej reč na pražskom židovskom cintoríne z románu "Biartz", a napokon v roku 1907 reč rabína Eigera, publikovaná S. Rossovom (Eiger predniesol túto svoju reč na pražskom židovskom cintoríne). Zdá sa však, že Rossovov Eiger je totožný s rabínom Eichhornom, pretože obsah tejto reči je podobný reči rabína Eichhorna.

Aby sme si ukázali, ako úzko súvisia Protokoly s celým programom Židovstva, podávame tu úplný preklad reči onoho ruského rabína, ako ju publikoval Fleischhauer.

Rabín o Gojimoch

1. Prešli už doby trpkého a bolestného prenasledovania a ponižovania, ktoré izraelský ľud znášal s heroickou trepezivosťou, pretože civilizácia kresťanov urobila veľké pokroky. Tento pokrok je naším najpevnejším štítom, za ktorý sa môžeme ukryť a nepozorovaní rýchlo prekročiť ten priestor času, ktorý nás delí od nášho vznešeného cieľa.
2. Pozrime len na hospodársku situáciu Európy a na zdroje, ktoré si vytvorili Židia sami počiatkom tohto storočia, takže nahromadili nesmierne kapitály, ktorými disponujú, ako napríklad v Paríži, Londýne, Viedni, Berlíne, Amsterdame, Hamburgu, Ríme, Neapole a pod.
3. Všade sú Rotschildovci, Židia, vďaka svojim miliardám pánmi finančnej situácie, nehovoriac už o tom, že sú v každom meste druhého i tretieho rádu pánmi výnosných fondov, a že nikde nemôže bez synov Izraela a ich priameho vplyvu vykonaný žiadny finančný zásah, ani dôležitý podnik.
4. Burza zaznamenáva a reguluje tieto dlhy a my sme väčšinou všade pánmi týchto búrz. Musíme sa snažiť, aby sme zadlžovanie čo najviac uľahčovali a tým sme sa stali pánmi všetkých cien. S ohľadom na kapitály, ktoré požičiavame štátom, musíme využívať ich železnice, bane, lesy, hutí, továrne, ba dokonca musíme brať ako zálohu i výnos ich daní.
5. Poľnohospodárstvo bude vždy najväčším bohatstvom každého štátu. Veľkostatkári budú mať vždy úctu a vplyv. Naše snahy musia teda viesť k tomu, aby sa bratia v Izraeli v čo najväčšej miere zmocnili pôdy.
6. Pod zámienkou, že chceme pomôcť pracujúcim triedam, musíme celú ťarchu daní preniesť na veľkostatkárov, a keď sa potom ich majteky dostanú do našich rúk, stane sa práca kresťanského proletariátu zdrojom nesmierneho zisku.
7. Všetkými prostriedkami sa musíme snažiť čo najviac obmedziť vplyv kresťanskej cirkvi, ktorá bola odjakživa naším najväčším nepriateľom a za týmto účelom musíme v srdciach ich veriacich slobodomyselné túžby, zaviesť pochybnosti, rozkol a náboženské hádky.
8. Každá vojna, každá revolúcia, každá politická alebo náboženská zmena nás približuje k okamihu, kedy dosiahneme najvyšší, vytúžený cieľ.
9. Obchod a špekulácie. Tieto dva výdatné zdroje zisku nikdy nesmieme dať vyrvať z rúk Izraelitov a predovšetkým je nevyhnutné chrániť si obchod s alkoholom, maslom, chlebom a vínom, pretože tým sa staneme neobmedzenými pánmi poľnohospodárstva. Staneme sa tak dodávateľmi obilia. A ak potom z biedy vznikne nespokojnosť a nevoľa, nájdeme vždy dost času, aby sme zodpovednosť zvalili na vlády.
10. Všetky verejné úrady sa musia stať prístupné Židom. Akonáhle sa raz staneme úradníkmi, dosiahneme podliezavosťou a prezieravosťou našich činiteľov pravý vplyv a moc. Je samozrejmé, že ide len o úrady, ktoré sú spojené s poctami, mocou a privilégiami. Pretože úrady, ktoré predpokladajú vedomosti a prácu a prinášajú so sebou nepríjemnosti, môžeme prenechať kresťanom. Najdôležitejší je úrad spravodlivosti.
11. Kariéra právneho zástupcu nám poskytuje najlepšiu príležitosť, aby sme sa mohli chváliť svojimi vedomosťami, a súčasne nám umožňuje, aby sme boli zasvätení do histórie našich najväčších nepriateľov - kresťanov. Týmto znalosťami ich potom môžeme dostať do našej závislosti.
12. Prečo by nemohli byť Židia ministrami školstva, keď už tak často chcú byť ministrami financií. Židia sa tiež musia dostať do zákonodarných kruhov, aby tak mohli zabrániť zákonom, ktoré by mohli Gojimovia vydať proti jedine pravoverným synom Abraháma.
13. V tomto smere sa náš plán už blíži k uskutočneniu. Vplyvom pokroku sme boli takmer všade uznaní a boli nám udelené rovnaké občianske práva ako kresťanom, ale to, čo musíme dosiahnuť a čo musí byť stále predmetom nášho snaženia, je dosiahnuť miernejší zákon o súťaži. Tým dosiahneme zlatú baňu, ktorá vydá väčší výnos ako

všetky zlaté bane Kalifornie.

14. Izraelský ľud musí obrátiť svoje snaženie k onému mocenskému stupňu, z ktorého pramení česť a úcta. Najúčinnjším prostriedkom k tomu je zúčastniť sa na všetkých priemyselných a finančných obchodných operáciách. Pritom je potrebné dávať si pozor na to, aby nevznikla hrozba súdneho stíhania, následkom nejakej nástrahy alebo zvedenia. Je teda potrebné voliť pri špekulácii tú formu prefíkanosti a ten cit, ktorý máme pre obchodovanie už vrozený. Nesmieme zaostať pozadu v ničom, čo by nám mohlo zaistiť vynikajúce postavenie v spoločnosti. Filozofia, medicína, právo a politické hospodárstvo - jedným slovom všetky odvetvia, umenie a literatúra sú širokým poľom, kde nám úspech môže priniesť bohatú úrodu, a až potom postaviť naše schopnosti do patričného svetla.
15. Tieto schopnosti sú nerozlučne spojené so špekuláciou. Napríklad prednesenie dajakého hudobného diela, hoc aj dosť slabého, nám poskytne najlepšiu príležitosť, aby sme Žida, ktorý je jeho tvorcom, vyzdvihli hore a jeho hlavu ovenčili gloriou slávy. Čo sa týka medicíny a filozofie, tie musia tiež tvoriť časť nášho duchovného bohatstva.
16. Lekár je zasvätený do najintímnejších tajomstiev rodiny, a tak má životy a zdravie našich najhorších nepriateľov, kresťanov, v rukách.
17. Musíme podporovať uzatváranie manželstiev medzi Židmi a kresťanmi, pretože židovský ľud tým môže len získať. Určité množstvo nečistej krvi, privedenej do nášho, bohom vyvoleného národa, ho nemôže zničiť a naše dcéry dosiahnu takými manželstvami spojenie s rodinami, ktoré majú moc a vplyv. Výmenou za naše peniaze dosiahneme vplyv na naše okolie. Priateľstvo s kresťanmi nás nezvedie z cesty, ktorú sme si vytýčili, naopak, s trochu obratnosťou to z nich urobí našich ochrancov.
18. Bolo by žiaduce, aby sa Izraeliti zdržiavali brať si ženy ich svätého náboženstva k sebe ako metresy a odporúča sa im, aby si pre túto úlohu vyhľadali kresťanské panny.
19. Najväčší význam by malo, keby sa sviatosť manželstva nahradila jednoduchým civilným obradom, pretože potom by sa kresťanské ženy úplne dali na našu stranu.
20. Ak má zlato hlavnú moc na zemi, tak sa treba na druhom mieste zmieniť o tlač. Čo zmôže zlato bez tlače? Pretože vyššie uvedené veci nemôžeme uskutočniť bez tlače, je nevyhnutné, aby sa vedenie časpisov dostalo do rúk našich ľudí.
21. Bohatstvo a obratnosť vo voľbe prostriedkov, aby nám skorumpované veličiny boli naklonené, z nás vytvorí pánov verejnej mienky a vydá ľud do našich rúk.
22. Ak pôjdeme takto vytrvalo krok z krokom dopredu, zatlačíme kresťanov a zničíme ich vplyv. My budeme svetu predpisovať, koho má čtiť a komu má dôverovať a čo má zavrňovať.
23. Ak proti nám povstanú niektorí jedinci a zaplavia nás klebetami, nič netušiacie a poddajné masy sa nás ujmú a zastanú. Keď sa raz staneme neobmedzenými páni tlače, bude pre nás veľmi ľahké zmeniť pojmy o cti, ctnosti, charaktere a posvätnosti rodiny, ktorá bola doposiaľ nedotknuteľná a ktorej zasadíme prvú ranu k jej úplnému zničeniu. Potom budeme môcť zničiť všetko, čo kresťanov, našich nepriateľov, v ich viere a dôvere povznášalo. A keď si z vášni vytvoríme potrebnú zbraň, budeme môcť vyhlásiť boj všetkému, čomu sa až doposiaľ vzdávala česť a úcta.
24. Každý syn Izraela musí pochopiť jednotlivé body týchto pravých zásad, musí ich zachovať a prehliadnuť. Tak vzrastie naša moc ako veľký strom a jeho vetvy ponosú ovocie, teda bohatstvo, zisk a vplyv. To bude náhrada za osud, ktorý po stáročia znáčil Izrael. Ak niekto z nás urobil krok vpred, potom za ním musí ihneď nasledovať druhý. Ak sa však dostane na scestie, potom mu musí niekto z nás pomôcť. Ak je Žid pred súdom, je potrebné, aby sa ho bližní ujali a pomáhali mu, ale len vtedy, ak žil podľa predpisov, ktoré Izrael tak dlho zachováva.
25. Náš ľud verne zachováva náboženské zvyky svojich praotcov.
26. Náš záujem si žiada, aby sme preukazovali porozumenie pre sociálne otázky, zvlášť pre tie, ktoré by smerovali k zlepšeniu pomerov pracujúcich tried. V skutočnosti však musíme smerovať k tomu, aby sme sa zmocnili tejto stránky verejnej mienky a udávali jej smer.
27. Zaslepenosť davov a ich sklony k tomu, aby sa dali oklamať patetickými frázami, nám umožní, aby sme sa ich ľahko zmocnili. Dopomôžu nám k popularite a dôvere v určitých kruhoch. Medzi našimi ľuďmi ľahko nájdeme takých, ktorí svoje vyumelkované city dokážu zaobaliť do takej výrečnosti, ako úprimní kresťania svoje naozajstné presvedčenie.
28. Je nevyhnutné, aby bol proletariát Židom naklonený, a aby bol podriadený tým, ktorí majú peniaze. My ho potom budeme nútiť k revolúciám a prevratom a každá podobná katastrofa nás privedie v našom snažení bližšie k cieľu, k tomu cieľu, aby sme vládli nad celým svetom, ako to bolo prorokované nášmu otcovi Abrahámovi.

(Úryvok z letáku "V židovských chápadlách")

Interpelácia:

Mladočeský poslanec Václav Břenovský vydal túto reč židovského rabína pod titulom "V židovských chápadlách" (Antisemitské epištoly pre český národ). Pražské štátne zastupiteľstvo ho zabavilo pod č. 72/1900.

Břenovský interpeloval konfiškáciu na viedenskej ríšskej rade, ako to dokazuje protokol zo dňa 13. marca 1901, XVII. zasadania, 21. sedenia, str. 1282. V interpelácii sa okrem iného hovorí:

"Súdime, že ani najplamennejšia reč proti Židom by nemohla ľuďom otvoriť oči tak, ako reč rabína, ktorý pouča svojich spoluvercov, ako sa má Židovstvo chovať, aby dostalo Gojimov do svojej moci. Táto reč čitateľom všeličo objasní.

Možno, že im tiež vysvetlí, prečo sa niektoré politické strany v národe tak húževnato pridržiajú Židov. To, čo hovoríme českému národu o Židoch my, je teraz potvrdené z najpovolanejších úst, z úst židovského rabína, a to nie bezvýznamného.”

Wien, 5. marca 1901

Břenovský

Rabínova reč ukazuje presný program Židovstva a preto jej uverejnenie bolo Židovstvu krajne neprijemné. Nečudo teda, že Břenovský vplyvom židovských zákrokov nedocielil zrušenie konfiškácie. Nebolo možné nikde získať pôvodný český text, a preto je uvedený v preklade. Podľa tohto autora vyšla táto rabínova reč už 1. júna 1885, a to podľa tvrdenia Jouina a je tiež uverejnená v Butmiho protokoloch.

Zásady týchto troch textov, ako aj Rossové výňatky sa úplne zhodujú s tým, čo obsahujú Protokoly. Gottfried zur Beek síce popiera miestne súvislosti v 33. protokole, ale Fleischhauer postavil niekoľko pasáží Protokolov, Dialógov a Rabínskej reči vedľa seba a súvislosti boli zrejmé.

Teraz si všimnime priame vzory Protokolov:

Podľa Creutza to bol spis Žida Jakuba Venedeva: "Dialógy medzi Macchiavelim a Montesquieém" vydané nákladom F. Dunkera v Berlíne roku 1830. Tento Žid sa narodil v Kolíne nad Rýnom v roku 1805 a po vypovedaní z Nemecka sa usadil roku 1835 v Príži. Bol dôverným priateľom Karola Marxa - Murdochaia a chránencom Cremieuxovým. S týmto Židom, t.j. Karolom Murdochaiom, založil v roku 1847 robotnícku komunistickú ligu a v tom istom roku tajnú spoločnosť, ktorej cieľom bolo nastolenie svetového židovského panstva.

Citovaný spis je obnoveným vyjadrením macchiavelizmu, oných zhubných zásad, ktoré mali rozvrátiť štátnu morálku. Namiesto toho, aby štátnik videl vo svojom vládnom poslaní vec, ktorej má zasvätiť celý svoj život a starať sa o blaho svojich poddaných, obhajuje sa tu znovu ničomný macchiavelizmus s jeho podvratnými zásadami: moc musí mať prednosť pred právom, liekom pre doterajšie vládne neúspechy sú len násilie a ziskuchtivosť. Takéto zásady sa však dobre hodia Židovstvu, pretože sú vrcholným nebezpečenstvom pre pokoj a poriadok. Také niečo však nebolo možné v časoch, keď vo Francúzsku vládol Napoleon III., verejne hlásať.

Tu vystupuje do popredia svojím anonymným spisom Maurice Joly, o ktorom L. Fryová tvrdí, že sa volá Moses Joel, ale to je omyl. Spis má názov "Dialogues aux enfers entre Macchiavel et Montesquieu ou la politique de Macchiavel au XIX. siècle, par un contemporain" (Dialógy v podsvetí medzi Macchiavelim a Montesquieém, alebo Machiaveliho politika v XIX. storočí, od súčasníka).

Dialógy Jolyho a Protokoly sú si nápadne podobné, takže naozaj nemožno s istotou poprieť, že autor Protokolov ich použil ako vzor. Táto podobnosť je očividná najmä vo Fleischhauerovom uverejnení, ktorý postavil vedľa seba text Dialógov a text Protokolov. Ale dialógy sú zasa nápadne podobné obsahu starších textov, takže je možné, že Joly nespracoval Dialógy ako originálny nápad, ale spracoval myšlienky podľa jemu známeho programu s použitím starších textov.

Bolo by nepochybne účelné zaoberať sa otázkou, aký účel mali tieto Dialógy. Hoci Joly neuvěřnil ako autor svoje meno, predsa to vypátrala francúzska polícia. Jolyho usvedčila a rozlúštila účel Dialógov v tom zmysle, že je to útok proti vláde Napoleona III. Preto bol Joly na päť mesiacov uväznený. Avšak časom sa ukázalo, že príliš veľa myšlienok, ktoré Dialógy obsahujú, bolo zrealizovaných a začalo sa hovoriť o tom, že Dialógy sú tým, čím aj mali byť, totiž vyjadrením židovského plánu k zničeniu árijského sveta.

To sa však nepáčilo Židom, ktorí sa zľakli, že bolo prezradené príliš veľa. Preto je dnes takmer nemožné získať toto dielo v originále. Fleischhauer zistil, že v roku 1865 vydala nemecká firma Otto Wigan, ale z celého nákladu sa predalo len 500 výtlačkov. Ostatných 1000 výtlačkov bolo zničených. Samotné vydavateľstvo nemá vôbec žiadny doklad. Jediná knižnica, ktorá ho vlastní v Britskom múzeu, vyradila toto dielo z hlavného zoznamu, takže kto o tomto diele vie, nemôže sa dozvedieť, v ktorom oddelení katalógu by ho mal hľadať, aby si ho mohol prečítať. Fleischhauer spomína, že mu napísal istý Angličan, ktorý aj keď zistil existenciu tohto diela v Britskom múzeu, musel použiť veľmi energické kroky na to, aby mu bolo toto dielo zapožičané.

Otázka, či sú Dialógy židovským dielom, páli Židovstvo a ich priateľov dodnes a snažia sa to zakryť. Dôkazom toho je, že v roku 1937 tvrdí česko-bratský farár Vančura vo svojej brožúrke "Židia medzi nami" na str. 14, že Joly bol čistokrvný Árijec. Vančurovi stačilo k dôkazu árijstva to, že Joly bol katolíckeho vyznania. Musíme si teda aspoň v skratke všimnúť osobu Jolyho.

Podľa pamätí René Mareuila sa Joly narodil 19. augusta 1831 v Lons-le-Saulnieri. Vo svojom životopise Joly tvrdí, že sa narodil v prvých rokoch panovania Louisa-Philipa, dátum svojho narodenia však neudáva z priehľadných dôvodov. Napriek tomu však podľa Fleischhauera predložili Židia pri bernskom procese opis krstného listu, podľa ktorého bol Joly pokrstený 18. decembra 1829, teda skoro dva roky pred svojím narodením. Že je rok narodenia 1831 veľmi pravdepodobný, o tom svedčí to, že Louis-Philip nastúpil na trón v auguste 1830.

Joly vo vlastnom životopise tvrdí (v roku 1860), že je katolíckeho vyznania a že pochádza zo Španielska. Je nesporné, že pochádza z rodiny španielskych Židov, nazývaných Marranovia, ktorí boli naoko katolíkami, ale potajme dodržiavali židovské náboženstvo. Obraz Jolyho, ktorý vydal Fleischhauer z diela Armanda Daysta "L'invasion-le siège 1870 - la Commune 1870" prezrádza vcelku židovskú tvár. Jeho židovský pôvod úplne dokazuje tiež zvláštna ochrana, ktorú mal zo strany Issaca Crémieuxa, zakladateľa "Alliance Israélite Universelle" v čase, keď bol prenasledovaný francúzskou políciou.

Nemožno teda pochybovať o tom, že Joly bol židovského pôvodu. Joly bol tiež slobodomurárom, ako je uvedené podľa Fleischhauera v dodatku k Taxilovej (Gabriel Jogand Pagés) "La France Maconique" na str. 113 a patril k parížskej Lóži.

Teraz sa okruh dôkazov uzatvoril, pretože rabín dr. Isaac Wise napísal v "Israelité of America" dňa 3. augusta 1986 nasledovné: "Slobodomurárstvo je židovská organizácia, ktorej dejiny, stupne hodnosti a heslá sú židovské od začiatku až do konca."

Až teraz je jasná tendencia toho diela. Je tiež jasné, prečo Filip Graves uverejnil v "Times" roku 1921 tri články, v ktorých sa najprv tvrdí, že Protokoly boli napísané podľa Dialógov. Malo sa tým docieľiť znehodnotenie Protokolov a dokázať, že Protokoly boli plagiát nežidovskej strany. Zatiaľ však tieto články ukazujú pravý opak. Nemožno však tvrdiť, že práve Protokoly boli plagiátom iba Jolyho knihy. V najlepšom prípade by muselo ísť o plagiát plagiátu. Ale v čase, keď Joly písal svoje Dialógy, jestvoval program Židovstva, a to je nesporné, bol však zrozumiteľný iba zasvätencom. Protokoly boli napísané iba preto, aby aj menej zasvätení Židia mohli byť oboznámení s generálnym programom Židovstva a riadiť sa ním. Podľa Fleischhauera existovali dva programy. Jeden vznikol samostatne v Rusku a tento dokument vraj použil Joly pre svoje Dialógy. Druhý dokument bol vypracovaný vo forme Protokolov podľa Dialógov Jolyho. Ale ani v tomto prípade nemožno hovoriť o plagiátorstve, lebo z presných porovnaní oboch spisov je zrejmé, že Protokoly sú rozšírením, doplnením a jasnejším vyjadrením toho, čo Dialógy obsahujú iba v náznakoch.

Mnoho napovie aj kniha dr. Bergmeistera "Der Judische Weltverschwörungsplan", kde na str. 17 uverejňuje správu o rozhovore Vasilija Smirnova s bývalým židovským rabínom Efronom v kláštore Sv. Paraskevvy pri Petroviciach v okrese Šabacko. Tento bývalý rabín, ktorý zomrel dňa 23. júna 1925, prezradil Smirnovovi, že tiež patril k tým desiatim vyvoleným, ktorí vedeli o pôvode Protokolov a chcel toto tajomstvo vyzradiť metropolitovi Antoniovovi, ktorý mu prisľúbil, že pricestuje s generálom Nečvolodom z Paríža. Nešťastnou náhodou sa Efron nedočkal tejto návštevy a zomrel. Efron prezradil len toľko, že Protokoly sú len stručným obsahom ďaleko širšieho a rozsiahlejšieho originálu. O tom, i o vedomostiach Efrona o pôvode Protokolov existuje písomný dôkaz prisažnej výpovede Vasilija Smirnova a v otvorenom liste, ktorý Efron napísal do redakcie emigrantského časopisu "Obščee delo" v roku 1921 vydavateľovi Burcevovi. Tento list bol odpoveďou na Kuprinov článok, uverejnený v čísle 440, ktorým A. I. Kuprin popieral pravosť Protokolov a tvrdil, že Židia nie sú schopní napísať niečo také nenávisťného voči kresťanstvu. Efron mu pri tejto príležitosti pripomína hebrejský citát z modlitebnej židovskej knihy: "Schaketz tischakzenu, sawe tissawenu, ki cherem hu... tfu." T.j.: Ty jeho (Kristov kríž) máš zavrhať, v tebe má vzbudzovať odpor a hrôzu, pretože prepadol prekliatiu ... fuj. A ku konceptu svojho listu Efron pridal ešte poznámku, že tieto slová sa modlia Židia trikrát denne, ale že od 60-tych rokov minulého storočia ich ruská cenzúra zakázala tlačiť do židovských modlitebných kníh. Možno pripustiť, že tieto slová človeka, bývalého rabína nad hrobom, majú väčšiu cenu a dôveryhodnosť než celé kopy iných dôkazov. Bergmeisterovou veľkou zásluhou je to, že sa mu tieto veci podarilo zistiť.

Ako vyzerá originál Protokolov, kto ho spísal, kedy bol napísaný, aký mal rozsah – o tom sa už asi nič nedozvieme, pretože všetci pamätníci sú už dnes mŕtvi. Pre tvrdenia rabína Efrona máme empirický dôkaz od Fleischhauera, pri porovnaní Protokolov a Dialógov a dôkazy, že myšlienky Protokolov sú uvádzané do praxe. Zdá sa, že tým prvým dokumentom, o ktorom hovorí Fleischhauer, je práve ten dokument z Ruska, o ktorom vedel Efron. Nás ale zaujíma ešte otázka, kto by mohol byť spisovateľom textu, ktorý je dnes známy pod názvom Protokoly siónskych mudrcov.

O tom takisto existujú dve verzie. L. Fryová, ktorá túto otázku študovala na náklady Henryho Forda, publikovala podľa Fleischhauera v č. 218 zo dňa 6. apríla 1901 vo francúzskom časopise "La Vieille France" článok, v ktorom dokazuje, že autorom Protokolov bol Ascher Ginsberg, autorským menom Achad-Ha-Am. Toto tvrdenie prevzal aj W. Creutz a považuje Ginsberga za autora Protokolov. Ginsberg ich vraj napísal po hebrejsky a z tohto textu boli potom preložené aj do francúzštiny. Najprv žil v Odese, neskôr v Londýne a napokon v roku 1927 v Palestíne zomrel.

Podľa druhej verzie, ktorá je najpravdepodobnejšia, napísal Protokoly v tej forme, v akej existujú teraz, Theodor Herzl. Herzl bol totiž úplne iná osobnosť, akou bol Ginsberg. Ginsberg bol čistým teoretikom, kdežto Herzl sa staral o praktický sionizmus. Dôkazom toho je jeho román Alt Neuland z roku 1902, v ktorom vykresľuje utopický židovský štát v Palestíne. Hrdinom tohto románu je Joe Léwi, v ktorom každý spoznáva Maurica Jolyho. Napokon Friedman v Herzlovom životopise (Berlín 1914) na str. 66 píše, podľa Fleischhauera o tomto románe, že "...mená sa dajú ľahko uhádnuť". Táto vynikajúca úloha, ktorú zohral Herzl v boji za židovský štát, je tiež dôkazom toho, že nemal ďaleko od vzniku Protokolov. Tiež mu bolo krajne nepríjemné, že sa ich text dostal do rúk Ārijcov práve v čase zasadania Sionistického kongresu v roku 1897, takže sa Herzl sťažuje v obežníku č. 18, vydanom sionistickým výborom, že "...napriek výstrahám neboli utajené isté dôverné informácie, ba naopak, dostalo sa im nežiadúceho zverejnenia." Fleischhauer k tomu správne pripomína, že odhalením tohto tajomstva bola zmarená možnosť ďalej ich skrývať a že teda Židom neostávalo nič iné, než vyhlásiť odhalené tajomstvo za falzifikát alebo za podvrh. Toho sa dôsledne držia dodnes aj napriek tomu, že sú neustále usvedčovaní z klamstva.

Ďalšie podrobnosti nemôžeme vzhľadom na rozsah uvádzať. Nemalo by to význam, pretože pravého autora Protokolov sa asi sotva podarí identifikovať. Malo by to len ten význam, že by bolo možné priamo označiť osobu, Žida, ako autora. Pre našu informatívnu potrebu úplne postačí vyjadrenie rabína Efrona a celé množstvo nepriamych dôkazov, že Protokoly sú svojím obsahom nefalšovaným židovským dielom.

Text Protokolov vydal G. Butmi prvý raz v roku 1901 a naposledy v roku 1907. Uverejnené boli aj v ruskom časopise "Znamja" v čase od 28. apríla do 7. septembra roku 1903. V roku 1905 ich uverejnil Sergej Alexandrovič Nilus v knihe "Velikoje v malom i Antichrist kak blizkaja političeskaja vozmožnosť". Text Protokolov tu bol začlenený ako dodatok k II. vydaniu tejto knihy. Prvé vydanie ešte Protokoly neobsahovalo. Do Nemecka sa dostali Protokoly až koncom roku 1918 v Nilusovom ruksom vydaní a preložil ich Gottfried zur Beek, pravým menom Muller von Hausen, desiatnik vo výslužbe. Prvé vydanie vyšlo v roku 1919.

V tom istom roku vyšla aj anglická verzia pod názvom "The Jewish Peril. Protocols of the Learned Elders of Sion" a v roku 1920 mala už tretie vydanie. Známa je iba prekladateľská firma, ale prekladateľ nie. V roku 1919 vyšlo aj poľské vydanie a v roku 1920 vydanie Theodora Fritscha s názvom "Die zionistischen Protokolle". V roku 1936 vyšlo už jeho sedemnásťte vydanie pod správnym názvom "Die Protokolle Zionos". Okrem toho boli Protokoly uverejnené aj v emigrantskom časopise "Lúč svetla" v Berlíne v roku 1920. Francúzske vydanie vyšlo v roku 1922 a vydal ho E. Jouin v Paríži. Odvtedy vyšlo v Paríži v "Nouvelle Edition nationale" niekoľko vydaní Protokolov s prológom W. Creutza. K najnovším nemeckým vydaniám patrí text, ktorý vyšiel v roku 1935 vo Fleischhauerovej knihe "Die exten Protokolle der

Weisen von Zion". Tento text slúžil ako dôkazovým materiál pri bernskom procese o pravosti Protokolov. Spracovaný bol podľa nového prekladu Nilusovho ruského textu z roku 1911, uverejneného práve v spomínanom časopise "Lúč svetla". Použité boli tiež francúzske texty E. Jouina, Rogera Lambelina ako aj Gottfrieda zur Beek a Theodora Fritscha pre nemecké vydanie.

V Československu vydal prvý český preklad Protokolov V. Zábranský k prekladu diela Gougenota de Mouseaux "Le Juif et le Judaism". Tento preklad bol roku 1901 konfiškovaný, ale konfiškácia bola interpelovaná dňa 3. júna, 22. júna a 12. júla na viedenskej ríšskej rade.

Interpelácia

*Poslanca dr. Josefa Myslivca a jeho druhov k Jeho Excelencii
Ministrovi spravodlivosti vo veci konfiškačnej praxe
c.k. štátneho zastupiteľstva v Prahe.*

C.k. štátne zastupiteľstvo v Prahe konfiškuje všetku tlač, kde sa spomínajú Židia, aj keby to bolo len konštatovanie historickej pravdy a opis všeobecne známych faktov, bez akejkoľvek kritiky. Tým sa vzbudzuje v obyvateľstve všeobecná mienka, akoby židovský národ mal zvláštnu privilegovanú ochranu a záštitu c.k. štátneho zastupiteľstva.

Naposledy bol opäť zabavený tretí diel vedeckého diela "Židia" od Gougenota da Mouseauxa, ktorého obsah sa zdal pánovi štátnemu zástupcovi nezávadný.

Pýtame sa Vašej Excelencie:

- 1. Vie Vaša Excelencia o tejto konfiškačnej praxi?*
- 2. Chce Vaša Excelencia poučiť pána štátneho zástupcu v Prahe o tom, že takáto konfiškačná prax je málo účinná na to, aby chránila Židov pred spravodlivým súdom kresťanského ľudu?*

*Dr. Josef Myslivec
Václav Myslivec
Záruba
Anton Kuchynka
Šachtl
Kadlčák
Pillich
Valoušek*

*Dr. Korošec
Tvaružek
Dr. Krek
Dr. Šusteršič
Šillinger
Prokop
Šabata*

Konfiškácia bola zrušená a preklad Zábranského mal v roku 1910 6. vydanie.

Ale Protokoly sa nerozšírili, zmizli z kníhkupectiev a zabudlo sa na ne. Preto mohol vypuknúť vojnový huriavk v rokoch 1914-1918, podľa celého priebehu aj výsledkov starostlivo pripravená podľa Protokolov. V povojnovej biede si ľudstvo znovu spomenulo na Protokoly a väčšina vydaní v cudzích jazykoch vyšla práve v tomto čase. Aj v ČSR boli Protokoly vydané v roku 1921 podľa prekladu Františka Komrsksa z Nilusovej knihy a v roku 1927 vyšlo II. vydanie. Potom sa však z knižného trhu vytrátili.

Súčasný pomery si žiadajú, aby boli Protokoly opäť vydané. Doterajšie české texty sú miestami úplne nezrozumiteľné, čo je spôsobené tým, že prekladatelia chceli dosiahnuť čo najpresnejší preklad, ktorý však nikdy nemôže zodpovedať duchu českého jazyka. Preto bol napísaný nový text, ktorému ako podklad slúžili jednak obe Komrskove vydania, 4. a 6. vydanie Zábranského, ďalej dve anonymné francúzske vydania s prológom od Creutza, ďalej anglický text 3. vydania z roku 1920, Beekovo vydanie z roku 1922 a Fleischhauerovo vydanie z roku 1935. Z tohto posledného vydania bolo prevzaté číslovanie jednotlivých odstavcov, bolo však upustené od udávania obsahu aj na začiatku kapitoly a aj v margináliách, ako to bolo v Komrskovom vydaní. Číslovanie odstavcov robí text, pre potrebu citácií, prehľadnejším.

Texty porovnávali viacerí pracovníci ovládajúci pôvodné jazyky! Ale napriek tomu nájde čitateľ miesta, ktoré zdanlivo nezapadajú do textu, nesúvisia s ostatným textom, alebo sú na prvý pohľad málo zrozumiteľné. Tieto chyby sa nedajú odstrániť, lebo pôvodný text by bol skreslený. Tieto nezrovnalosti sú vo všetkých textoch.

Autentickosť Protokolov

Smerodajný je Efrenov dôkaz. Židovstvo však stále tvrdí, že Protokoly sú falzifikátom vyrobeným ruskou štátnou políciou. Najmä v rokoch 1919 až 1922 viedlo Židovstvo v celom svete intenzívnu kampaň proti pravosti Protokolov, ktorej podrobnosti by presiahli rámec tohto pojednania. Kampaň potom utíchla, Židia vyčkávali, kým vyvrú všetci jej účastníci, ktorí by mohli vypovedať o vzniku Protokolov.

Dňa 8. mája 1921 napísali o Protokoloch v Times: "Čo znamenajú Protokoly – sú skutočne pravé? Tvorila snáď tieto plány banda zločincov? Má dnes zadosťučinenie z ich uskutočnenia? Ak sú podvrhom, ako vysvetliť prorockú schopnosť, s ktorou je predpovedaná dnešná skutočnosť? Takúto schopnosť však ruská štátna polícia nemohla mať."

Židovstvo sa po čase dočkalo. Otázka pravosti Protokolov bola riešená súdnou cestou dňa 14. mája 1935 na základe žaloby Židovskej náboženskej obce v Berne. Súd v tento deň rozhodol, že Protokoly sú nepravé, sú teda literárnym

brakom, a preto nesmú byť podľa švajčiarskych zákonov rozširované. Nepomohli ani nespočetné písomné dôkazy: Mayer, slobodomurár, dal za pravdu celému množstvu svedkov obžaloby, teda Židov a zamietol skoro všetkých svedkov obžalovaných.

Švajčiarska justícia však v rozsudku videla očividný prehmat a preto v odvolacom konaní dňa 27. októbra 1937 rozhodla druhá inštancia s konečnou platnosťou, že Protokoly nie sú literárnym brakom a že je nutné obžalovaných zbaviť viny prečinu proti švajčiarskemu zákonu o rozširovaní literárneho braku. K otázke, či sú pravé alebo nie, sa odvolací senát nevyslovil, pretože ju pokladal pre kvalifikáciu činu za bezpredmetnú. Ale Židovstvo túto svoju porážku v tlači utlmilo charakteristickým spôsobom. Prvý rozsudok bol totiž uverejnený v dlhých stĺpcoch aj v československej dennej tlači s uvedením všetkých podrobností. O druhom rozsudku však priniesla aj československá tlač len nepatrné správičky, podľa ktorých bol prekrútený ešte aj zmysel rozsudku a nepravdivo bolo uvedené, že obžalovaní boli odsúdení k náhrade súdnych trov v celkovej výške vyše 30 tisíc švajčiarskych frankov. To ale samozrejme nebola pravda, pretože podľa rozsudku, ktorý skončil oslobodením, znáša trovy konania štát. Bol snád' spôsob, akým tlač referovala, potvrdením toho, čo Židovstvo píše v Protokoloch o tlači?

Dnes je už celkom bezvýznamné, či sú Protokoly pravé alebo nie. Ak videli v Times už v roku 1921 nápadnú zhodu medzi ich obsahom a svetovými udalosťami, tým nespornejšia je táto zhoda v súčasnosti. Rozdiel je len v tom, že dnes je úplne nepochybné, prečo sa stalo to či ono a kto je toho pôvodcom. Dnes sa už vie, že udalosti vo svete neplynú obyčajným vývojom, pretože bolo ozrejmene, že tento vývoj je umelo riadený. To je najväčší objav, ku ktorému ľudstvo dospelo tým, že vie o židovských snahách zničiť jeho kultúru a budúcnosť. Preto by mali byť Protokoly denne čítané, mali by sa stať pre kresťanov vedľajšou, poučujúcou i odstrašujúcou bibliou. Ale rovnako ako Starý zákon, by nemali byť knihou, ktorá im vstúpuje nenávisť voči Židom, aj napriek ich zločinom a nemravnostiam tam popisovaných, tak ako sú v podstate zopakované v Protokoloch. Aj napriek tomu, že z každého riadku Protokolov priam srší živelná nenávisť Židov voči nám, musí sa táto kniha stať odstrašujúcim príkladom toho, kam až vedie nenávisť, kam zavedie ľudstvo povrchnosť v myslení a ľahostajnosť k svojim vlastným záležitostiam. Protokoly sa musia stať pre kresťanov výstražným mementom, pripomienkou nevyhnutnej zdržanlivosti voči všetkým heslám o pokroku a humanite. Protokoly sú vážnym, varujúcim znamením aj pre katolícku cirkev. Ak cirkev dokázala obhájiť Kristovo učenie, mobilizovať krížiacke výpravy, musí si uvedomiť, že kompromis medzi dobrom a zlom nie je možný. Kristus aj apoštoli sa právom odvrátili od Židov k pohanom, pretože poznali povahu Židovstva, ktorá nie je schopná prijať ich učenie lásky. Cirkev však môže len zdôrazňovať, aby kresťania boli na stráži a varovali sa podľa slov Písma farizejského kvasu a aby dospeli k tomu, čo páter Pelikán nazval antisemitizmus. Kompromisy zo strany cirkvi znamenajú v tejto otázke len záhubu. Bohužiaľ sa tieto kompromisy objavujú a nemožno vylúčiť, že aj tu Židia, úplne v zmysle Protokolov, uplatňujú svoj vplyv.

Keby neexistovali nevyvrátiteľné fakty, potvrdzujúce, že udalosti skutočne bežia podľa plánu uvedeného v Protokoloch, mohli by sme sa domnievať, že ide o dielo šialenca, zachváteného chorobnou nenávisťou. Je to diabolský mnohotvárný plán, ktorý je už na prvý pohľad ľahko uskutočniteľný. Mohol by dokonca vzbudzovať malomyselnosť a pocit bezmocnosti proti takému mohutnému náporu.

Ale nie je to pravda. Zlo nikdy nepremohlo dobro. Ide síce o zločinecký plán, ktorý sa nezľakne vyvraždenia akéhokoľvek počtu ľudí, len aby dosiahol svoj cieľ, ale každý, aj najrafinovanejší plán zločinca má niekde trhlínu, ktorú ľudský duch objaví a preto sa stáva prístupný spravodlivosti. Aj keď si domyslíme všetko to, čo nie je obsiahnuté v Protokoloch a uvedomíme si, že je to len malá časť obrovského plánu podrobenia sveta, je tu celý rad trhlín, ktoré sa Židovstvo snaží rôznym spôsobom odstrániť. O tom však nie je vhodné sa šíriť.

Najväčšou slabinou celého plánu je veľikášstvo a pýcha Židov na jednej strane a na strane druhej podceňovanie kresťanstva, ktorému vo vlastnej pýche upierajú všetky duševné schopnosti a stavajú ich na úroveň zvierat. Takú širokú a hlbokú pýchu nemôžeme označiť inak, než ako predzvesť skorého, rovnako hlbokého pádu. Židovstvo zabudlo, že morálka Árijcov je iná, než ich morálka, a že existujú celé krajiny, kde nemožno za zlato kúpiť ani náboženské ani národné presvedčenie, kde je priemerná civilizácia ďaleko početnejšieho obyvateľstva vyššia, než priemerná civilizácia Židov. Napriek tomu, že sa Židovstvo odvoláva na prírodné zákony, zabudlo na základný prírodný zákon, že tlak vyvoláva rovnaký proti tlak.

Židia cítia protitlak, uvedomujú si varovné slová niektorých svjich rabínov, ktorí nie z lásky k nám, ale zo strachu pred nevyhnutnou odplatou, varovali svojich veriacich. A tento objavujúci sa strach je len potvrdením všetkého zla, ktoré proti nežidom ešte chystajú.

Židia by mali ešte dosť času k náprave, mohli by sa vzdať svojich besných plánov, mohli by sa prikloniť k základným pojmom morálky v pomere hosťa k hosťiteľovi. Ale povaha Židovstva sa nezmenila, ich vplyv a najmä vplyv a moc ich mudrcov vzrástla. Neostáva teda nič iné, len aby nežidovské národy, štáty a ich vlády poznali plány židovstva, plány, ktoré majú v základoch rozvrátiť všetky štáty sveta, celú ľudskú spoločnosť. Poznanie týchto úmyslov umožní predovšetkým poznanie obsahu Protokolov. Židovstvo to dobre vie, a preto sa snaží pomocou vlád v rôznych štátoch Protokoly potlačiť. Ak bude celý svet poznať obsah Protokolov, snád' budú Židia donútení k tomu, aby si nevyhradzovali proti prírodným zákonom to, že oni – menšina chcú ovládať ďaleko kultúrnejšiu väčšinu, než sú sami.

Keby ich však ani toto neprivedlo k rozumu, nebolo by iné východisko než im úplne otvorene povedať obmenenými Cicerónovými slovami: "**Quo usque abutere, Judaeae, patientia nostra?...**" (Ako dlho budeš ešte, Žid, zneužívať našu trpezlivosť?) a podľa toho sa tiež zariadiť.

Protokoly siónskych mudrcov

Sedenie prvé

1. Zanechajme plané frázy a uvažujme o vnútornom zmysle každej myšlienky a osvetľujme si stav vecí porovnávaním a závermi. V takom myšlienkovom smere sa budem snažiť vysvetliť našu sústavu, najprv z nášho vlastného hľadiska a potom z hľadiska Gojimov.
2. Je nutné si uvedomiť, že je oveľa viac ľudí so zlými a nízkymi pudmi, než ľudí nadaných, s ušľachtilými citmi. Z tohto dôvodu sú najlepšimi vládnymi metódami násilie a zastrašovanie a nie akademické diskusie.
3. Každý človek by chcel mať určitú moc. Každý by sa chcel stať diktátorom, len keby mohol! Ale v skutočnosti je len málo tých, ktorí by nemali sklony získať osobné výhody na úkor verejného majetku.
4. Čo skrotilo divoké šelmy, nazývané ľudia? Čo ich až doteraz ovládalo? V počiatkových dobách spoločenského života sa ľudia podrobili brutálnej a slepej sile. Neskôr sa podrobili zákonu, ktorý je úplne rovnakou silou, len v inej podobe. Z toho vyvodzujem, v súlade s prírodnými zákonmi, že podstata práva je v sile.
5. Politická sloboda nie je skutočnosťou, ale len pomyselným pojmom. Je potrebné naučiť sa umeniu, ako tento pojem použiť, keď je potrebné pripútať lákadlom predstavy sily na svoju stranu masu ľudu, ak sa má rozbiť vládnuca strana. Celá vec je uľahčená, keď protivník udržiava svoju moc pomocou myšlienky slobody alebo tzv. liberalizmu a obetuje tejto myšlienke aj časť svojej moci. Potom sa potvrdí správnosť našej teórie: opustené vládne kormidlo uchopí podľa zákonov prírody ihneď nové ruky, aby slepá sila ľudu neostala ani jeden deň bez vodcu. Nová vláda jednoducho nahradí starú, liberalizmom oslabenú vládu. V súčasnej dobe vystriedala vládu liberálnych vládcov vláda zlata. Kedysi boli aj časy keď panovala viera v Boha.
6. Myšlienka slobody sa uskutočniť nedá, pretože nikto nevie, ako by ju bolo možné rozumne používať. Dožičme ľudu, aby si nejaký čas vládol sám a úplne sa zničil. Ihneď sa začnú príkre boje, ktoré sa zmenia na sociálne vojny, až nakoniec štáty upadnú do plameňov vojen a ich moc sa rozplynie v dyme.
7. Keď sa štát oslabuje vnútornými nepokojmi alebo ho občianske vojny vydávajú napospas vonkajším nepriateľom, tak je úplne stratený: je v našej moci. Nadvláda kapitálu, ktorý je úplne v našich rukách sa mu javí ako záchranný čln, ktorého sa musí aj proti svojej vôli zachytiť, aby sa neutopil.
8. Každému, kto by chcel na základe svojich liberálnych zásad namietat, že podobné zásady sú nemravné, každému by som položil túto otázku: Ak má štát dvoch nepriateľov, je voči vonkajšiemu nepriateľovi dovolené – a nezdá sa to nemravné – použitie všetkých vojnových metód. Ak je dovolené ako nutný obranný prostriedok napr. zatajiť nepriateľovi útočné plány nočných útokov alebo útokov v presile, prečo sa rovnaké metódy považujú za nemravné, ak sa použijú proti horšiemu nepriateľovi, nepriateľovi poriadku a spoločenského blahobytu?
9. Ako môže zdravý a logicky mysliaci duch dúfať, že s úspechom povedie ľudové masy napomínaním a poučovaním, ak sú dvere otvorené aj najprimitívnejším protikladom, ktoré sa však môžu zdať davu, ktorého duch je vždy povrchný, oveľa lákavejšími?
10. Ľud, či už je len prostý alebo nie, je vždy vedený veľmi premenlivými vášňami, poverami, zvykmi, tradíciami a sentimentálnymi teóriami. Upadá do straníckych rozporov, ktoré vylučujú každú možnosť dohody, aj keby bol návrh na dohodu akokoľvek rozumne založený.
11. Každé rozhodnutie prostého ľudu závisí na náhodnej alebo vopred pripravenej väčšine, ktorá, pretože nepozná politické tajomstvá, robí úplne nezmyselné rozhodnutia a tým sa stáva zárodkom anarchie vo vládnej správe.
12. Politika nemá nič spoločné s morálkou. Vládca, ktorý sa dáva viesť morálkou, nie je skúseným politikom, a preto nesedí pevne na svojom tróne. Kto chce vládnuť, musí sa uchýľovať ku ľsti a pokrytectvu. Poctivosť a úprimnosť, tieto veľké cnosti obyčajného života, sa v politike stávajú chybami, ktoré porazia vládu istejšie ako najmocnejší nepriateľ. Nech teda zostanú tieto cnosti znakom Gojimských štátov. Pre nás sa za žiadnych okolností nesmú stať vedúcou myšlienkou.
13. Naše právo spočíva v sile. Slovo "právo" je pojem pomyselný, ktorý sa nedá vymedziť. Toto slovo neznamena nič iné, než: dajte mi čo chcem ja, aby som mal dôkaz, že som silnejší než vy.
14. Kde začína právo? Kde končí? V štáte, kde je vláda zle usporiadaná, kde sa zákony málo používajú, kde vládca hromadením liberálnych práv stratil svoju prestíž. Tam nachádzame nové právo pre nás: právo silnejšieho, právo na zničenie všetkých zriadení, celého vládnuceho poriadku, k ovládnutiu zákonov, k zmene všetkých inštitúcií a k uchopeniu vlády nad tými, ktorí sa radi vo svojom liberalizme v náš prospech zrieknu práv, ktoré mali na udržanie svojej moci.
15. Vplyvom nestálosti celej vládnej moci bude naša moc menej exponovaná natoľko, že ju už žiaden umelý zásah nebude môcť poraziť.
16. Z dočasných zlých pomerov, v ktorých musíme zatiaľ pracovať, povstane dobrodenie nezvrhuteľnej vlády, ktorá znovu vzkriesi normálny chod národného života, prerušený liberalizmom. Účel svätých prostriedkov. Pri vytyčovaní našich plánov sa nesmieme príliš starať o to, čo je dobré a morálne, ale skôr o tom, čo by bolo potrebné a užitočné.
17. Máme pred sebou projekt, ktorý obsahuje strategickú líniu. Od nej sa nesmieme odchýliť, ak nechceme prísť o ovocie stáročnej práce.
18. Ak študujeme plán praktického uskutočnenia, je potrebné počítať nielen s nerozhodnosťou a vrtkavosťou davu, ale aj s tým, že nemá schopnosti oboznámiť sa s podmienkami blahobytu. Je nevyhnutné vedieť, že moc davu je slepá, unáhlená, bez úsudku, naklonená k tomu, aby sa dala vláčiť raz sem a raz tam. Slepce nemôže viesť slepca, pretože sú obidvaja v nebezpečenstve, že spadnú do priepasti. Preto si nemôžu príslušníci davu, ktorí vyšli z ľudu

domýšľať, aj keby to boli geniálni ľudia, ale bez znalosti politiky, že by mohli viesť ľud, bez toho, že tým zahubia celý národ.

19. Len človek od malička vychovávaný k samovláde môže pochopiť tajný zmysel politiky.
20. Ak sú národy ponechané samy na seba, totiž na tých, ktorí z nich vyšli, potom sa zničia straníckymi rozkolmi, ktoré vznikli z túžby po moci a neporiadkami, ktoré z toho vznikajú. Je vôbec možné, aby ľudové masy mohli riadiť štátne záležitosti, bez toho, aby to nemalo vplyv na súperenie a osobné záujmy? Sú schopné brániť sa voči vonkajším nepriateľom? Je to nemožné, pretože ak je plán rozdelený na toľko častí, koľko je rôznych názorov v dave, potom stráca jednotnosť a stáva sa nezrozumiteľným a neuskutočiteľným.
21. Len samovládca môže vypracovať jasné a široko založené plány, ktoré zosúladiu celý vládny systém. Z toho vyplýva, že najdôležitejšou vládou je tá, ktorá je v rukách jedinej zodpovednej osoby. Civilizácia nemôže existovať bez absolútnej samovlády, pretože tá nie je riadená masami, ale ich vládcom, nech je to ktokoľvek.
22. Barbarský dav prejavuje svoje barbarstvo pri každej príležitosti. Ak dostane slobodu, rýchlo ju premení na anarchiu, ktorá je vrcholom barbarstva.
23. Len sa pozrite na tie zvieratá, opojené alkoholom, otupované vínom, ktorým "sloboda" poskytla neobmedzené konzumovanie týchto nápojov. Vy určite nedáte takúto výchovu nášmu ľudu.
24. Gojimovia sú otupení liehovými nápojmi. Mládež tápe v duševnom pomätení z nadmiery štúdia klisicizmu a vplyvom nerestí, do ktorých je lákaná našimi pomocníkmi, a to v bohatých rodinách domácimi učiteľmi, slúžkami, vychovateľkami, ďalej rôznymi zamestnancami a nakoniec aj našimi ženami v zábavných miestnostiach Gojimov. Pod týmito poslednými myslím tzv. "dámy zo spoločnosti", ktoré dobrovoľne napodobňujú v prepychu a ľahkomyselnosti tieto ženy.
25. Naším heslom je: Sila a pokrytectvo! Len sila môže mať v politike úspech, zvlášť vtedy, ak je ukrytá v štátnických schopnostiach. Násilie musí byť zásadou, pretváрка a lesť pravidlom pre vlády, ktoré nechcú zložiť svoju korunu k nohám nadháňáčov akejkoľvek inej moci.
26. Zlo je jediným prostriedkom k dosiahnutiu dobra: preto nesmieme váhať použiť korupciu a zradu tam, kde nám to môže pomôcť k dosiahnutiu nášho cieľa. V politike sa treba zmocniť bez váhania majetku blížneho, ak môžeme dosiahnuť týmto prostriedkom jeho podrobenie a vlastnú moc. Naša vláda má právo, v súlade s nevyhnutnosťou dobyť svet, nahradiť vojnové hrôzy popravami, pretože spôsobujú menší hluk a sú ešte účinnejšie, aby udržali teror a nakoniec viedli k slepému a úplnému podrobeniu.
27. Je nutné, aby sme uplatňovali program násilia a pretvářky, pretože je to pre nás výhodné, a tiež preto, že je to proste našou povinnosťou a že iba tak dosiahneme víťazstvo. Učenie založené na výpočte je rovnako účinné ako prostriedky, ktoré používa. Preto nezvíťazíme a nepodrobíme si všetky vlády našej nadvláde iba týmito prostriedkami, ale aj bezohľadnou prísnosťou našej náuky. Stačí, aby si vlády uvedomili, že sme neúprosní a ich neposlušnosť zmizne.
28. Už za starých čias sme do davu vrhli slová: "Voľnosť, rovnosť, bratstvo". Tieto slová do omrzenia opakovali nevedomí papagáji, ktorí sa zbíjali zo všetkých strán k tomuto vnaďidlu a zničili blahobyť sveta a pravú osobnú slobodu, ktorá bola v minulosti tak dobre chránená pred násilím spodiny. Aj zdanlivo vzdelaní a inteligentní Gojimovia nepozorovali rozpornosť vnútorného zmyslu týchto slov vo vzťahu ku skutočnosti, ani nespozorovali, že v prírode rovnosť neexistuje a že tu ani sloboda byť nemôže, pretože príroda sama vytvorila rôznosť rozumov, pováh a schopností a všetko podriadila svojim zákonom. Nepochopili, že sila davu je slepá, že aj vodcovia zvolení do vlády z tohto davu sú rovnako slepí v politike ako sám dav, pretože len zasvätenec, aj keby bol hlupák, je schopný vládnuť. Naproti tomu nezasvätenec, hoci by bol génius, nerozumie politike. To všetko uniklo zraku Gojimov.
29. V minulosti bola vláda dynastií vybudovaná na tom základe, že otec odkazoval svojmu synovi tajomstvá vývojového stupňa politiky, takže len členovia panujúceho rodu mohli tieto tajomstvá poznať, ale ovládanému ľudu tieto tajomstvá neboli nikdy nikým objasnené. V priebehu času sa zabudlo na význam ústneho odovzdávania právneho štátnického umenia, čo prispelo k nášmu úspechu.
30. Slová "voľnosť, rovnosť bratstvo" do našich radov privábili celé davy ľudí, za čo ďakujeme svojim nevedomým nadháňáčom po celom svete, ktorí nadšene niesli našu zástavu. Tieto slová sa však stali hlodajúcimi červami a zničili blahobyť Gojimov, pretože všade narúšali pokoj, mier a svornosť a podkopávali základy ich štátov. Okrem iných výhod sme však dosiahli výhru prvého rádu: docielili sme zrušenie privilégií, inak povedané dosiahli sme zničenie vlastnej podstaty šľachty Gojimov, ktorá bola jedinou oporou národov a štátov proti nám.
31. Na troskách prirodzenej a dedičnej šľachty sme vytvorili šľachtu našej inteligencie a šľachtu finančnú. Táto nová šľachta sa vyznačuje jednak názvom peniaze a tie závisia od nás, jednak názvom veda a tú riadia naši mudrci.
32. Naše víťazstvo bolo ľahké, pretože sme dokázali, vďaka vzťahom k ľuďom, ktorí sú pre nás nepostrádateľní, rozochvieť aj najcitlivejšie struny ľudského ducha, totiž lakomstvo a neukojiteľné sebecké túžby človeka. Z týchto ľudských slabostí je totiž každá schopná zabiť každého podnikavého ducha a vôľu ľudstva dať do područia toho, kto si ich podnikavosť kúpi.
33. Pojem pomyselnej slobody spôsobil u ľudí presvedčenie, že vládca nie je ničím iným ako vrchným správcom štátneho majetku, resp. Majetku ľudu a že taký správca môže byť odsunutý nabok ako pár opotrebovaných rukavíc. A táto skutočnosť, že možno odvolať zástupcu národa, vydáva ho do našej moci a tým nám dáva privilegium, že my sami môžeme ustanovovať týchto národných predstaviteľov.

Sedenie druhé

1. Pre náš úspech je dôležitou vecou, aby všade, kde je to len možné, neprinášali vojny zúčastneným stranám územné zisky. Tým vojna skĺzne na hospodársku rovinu a donúti národy, aby uznali silu našej moci. Tak budú obidve strany vydané napospas našej medzinárodnej agentúre. Tým miliónom očí, ktoré neobmedzujú žiadne hranice. Potom budú medzinárodné práva nadradené právam národov a budú ovládať národy, podobne ako občianske právo každého štátu riadi pomer poddaných medzi sebou.
2. Úradníci, ktorých zvolíme, pre svoju otrockú povahu nebudú mať žiadny vplyv na vládne veci. Stanú sa šachovými figúrkami našej hry, v rukách našich mudrcov a múdrych poradcov, odborníkov, vychovávaných od mladosti k vládnutiu nad celým svetom. Vy viete, že títo odborníci si pri štúdiu dejín a pri pozorovaní všetkých prebiehajúcich udalostí osvojili vedomosti, aby mohli vládnuť podľa našich plánov. Gojimovia však naproti tomu nie sú vedení poznaním a nestranným posudzovaním dejín, ale len teoretickými vedomosťami, ktorým chýba kritické uvažovanie nad výsledkami. Preto s nimi vôbec nerátame. Nechajme ich, aby sa do príhodnej doby bavili a žili v nádeji na nové zábavy, alebo v spoienkach na zábavy minulé. Nech aj naďalej veria, že najdôležitejšou vecou pre nich sú teoretické zákony vedy, ktoré sme im predložili. Za týmto účelom utvrdíme ich slepú vieru v tieto zákony pomocou našej tlače. Inteligentní Gojimovia sa budú chváliť svojimi vedomosťami: a keď si ich logicky overia, potom sami uvedú do praxe všetky vedecké náuky, ktoré zostavili naši nadháňaci za tým účelom, aby viedli ich ducha takým smerom, akým si prajeme.
3. Nemyslite si, že toto naše tvrdenie je bezdôvodné: spomeňte si na úspech, aký nám priniesli Darwinove, Marxove a Nietzscheho teórie. Demoralizujúci vplyv týchto teórií na ducha Gojimov je vám už dnes určite zrejmy.
4. Je nevyhnutné, aby sme počítali s modernými názormi, s povahou a vlastnosťami národov. Len tak môžeme sami seba vyvarovať každej chyby v politike a pri vedení verejnej správy. Víťazstvo našej sústavy, ktorej určité časti musíme prispôbovať povahe národa, s ktorým prichádzame do styku, by nebolo možné, keby sa jej použitie neopieralo o súlad vzťahov prítomnosti k minulosti.
5. Každý moderný štát má v rukách moc, ktorá môže spôsobiť hnutie v národe: je to tlač. Úlohou tlače je ohlasovať požiadavky, zaznamenávať sťažnosti ľudu, vyjadrovať a živiť nespokojnosť.
6. Tlač je zosobnením tzv. slobody a hlavnou úlohou je dosiahnuť víťazstvo pre najnezrnyseľnejšie táraniny. Ale vlády ukázali, že nie sú schopné ťažiť z tejto moci a preto padla do našich rúk. Tlačou sme dosiahli vplyv a pritom sme ostali v pozadí.
7. Len tlač nám pomohla nahromadiť zlato v našich rukách, zlato, ktoré sme získavali za cenu potokov síz a krvi. Aj nás to síce stálo mnoho obetí, ale každá naša obeť pred Bohom vyváži tisíce Gojimov.

Sedenie tretie

1. Dnes vám už môžem povedať, že sa blížíme k cieľu. Prejdeme už len krátku cestu a kruh Symbolického hada, symbol nášho národa, sa uzatvorí. Akonáhle sa tento kruh uzatvorí, budú ním všetky štáty zovreté ako pevnými kovami.
2. Základy terajšej konštitučnej rovnováhy budú čoskoro rozvrátené, pretože sme podryli ich základy, a tým sme ich vyšínuili z rovnováhy preto, aby sme využili oporu, ktorú nám konštitúcia poskytuje. Gojimovia si predstavovali, že táto ich opora je veľmi pevne vybudovaná a dúfali, že bude trvať. Veď vládca, ktorý si neprávom uzurpuje moc, je proti ľudu chránený len jeho zástupcami. Tí však premárnili čas domýšľavosťou zo svojej vlastnej moci, ktorá je však celkom bez zodpovednosti a kontroly. Ich moc totiž mala svoj základ iba v terore, ktorý sa stal zvyčajým vo všetkých palácoch. Pretože však vládcovia nie sú schopní preniknúť k srdciam ľudu, nevedia sa ani zjednotiť proti uchvatiteľom moci. Akonáhle sme oddelili od seba prezieravú kráľovskú moc a slepú moc ľudu, obidve stratili svoj význam a obe sú bezmocné ako slepec zbavený svojej palice.
3. Aby sme zviadli tých, ktorí túžia po moci, k jej zneužívaniu, rozoštvali sme navzájom všetky zložky tým, že sme podporovali liberálne snahy a túžbu po nezávislosti. Za týmto účelom sme dali veľa nových podnetov: ozbrojili sme všetky strany a túžbu po nadvláde sme postavili za cieľ túžob. Vplyvom rozkolov sme premenili rôzne štáty na arény, kde sa teraz odohrávajú rozbroje. Neporiadky a z toho vzniknutý úpadok sa na všetkých stranách čoskoro objaví.
4. Jaloví rečníci premenili parlamentné zasadania a schôdze správnych úradov v rečnícke produkcie. Drzí novinári a nehanební ohovárači denne napádajú verejnú správu. Bezprávie, páchan, na vládnej moci pomaly pripravuje úplné zrútenie všetkých konštitúcií, ktoré sa už teraz kývu pod ranami rozzúreného ľudu.
5. Ľud je teraz zotročený nedostatkom a ťažkou prácou oveľa viac, ako tomu bolo v dobách otroctva alebo roboty. Môže sa teda oslobodiť z toho alebo onoho akýmkoľvek spôsobom, ale biedy sa nezbaví. Do konštitúcií sme vložili práva, ktoré sú pre ľud úplne bezcenné, ktoré môžu existovať len v predstavách, ale nikdy ich nemožno uskutočniť v praxi. Aká je to výhoda pre proletára, preťaženého prácou a pociťujúceho dvojaký tlak, jednak vplyvom ťažkého zamestnania, jednak vplyvom osudu, že táraji majú právo hovoriť a žurnalisti právo zosmiešňovať verejné rozumné veci? Aký význam má Ústava, keď proletariát nemá z konštitúcie iný zisk, len ten, že môže prijímať smiešne omrvinky z nášho stola, ktoré mu uštedrujeme v podobe volebného práva, aby mohol voliť našich nadháňáčov? Republikánske práva sú pre týchto nešťastníkov trpkou iróniou, pretože nutnosť každodennej práce im znemožňuje, aby ich používali. Táto skutočnosť potláča v proletároch vedomie stálej a istej existencie a núti ich počítať so štrajkami, ktoré sú organizované buď zamestnávateľmi alebo súdruhmi.
6. Podľa nášho návodu vyradil ľud šľachtu, ktorá bola jeho ochrancom a prirodzeným zástancom, pretože jej vlastné záujmy boli v úzkom vzťahu k blahobytu národa. Dnes, po páde šľachty, je ľud ujarmený zbohatlíckymi úžerníkmi, ktorí sa ako upíry zavesili na päty robotníctvu.

7. My sa však budeme vydávať za spasiteľov robotníctva, sľúbime mu, že ho oslobodíme z tohto útlaku, ak vstúpi do našej armády socialistov, anarchistov a komunistov, ktorým poskytujeme svojim socialistickým slobodomurárstvom vždy pomoc pod rúškom bratstva, predstieraného v mene ľudskej súdržnosti.
8. Šľachta, ktorá mala právom podiel na práci ľudu, mala záujem na tom, aby robotníci boli dobre živení, silní a zdraví. My máme opačný z újem: spôsobiť degeneráciu Gojimov.
9. Naša pomoc spočíva v trvalo zlej výžive a telesnej slabosti robotníka, pretože len tým ho dostaneme do svojho područia a potom už nikdy nebude mať silu na to, aby sa proti nám vzoprel. Hlad dáva kapitálu viac moci nad robotníkmi, než dávala zákonitá moc vládou aristokracii. Biedou a závišťou, ktorá z toho vznikne, ovládneme ľud a zničíme každého, kto sa nám postaví do cesty.
10. A keď konečne nastane chvíľa nášho svetového kráľovstva, zmetú tie isté davy všetko, čo by nám prekážalo.
11. Gojimovia sa nemôžu zaobísť bez našich vedeckých rád, my sa však musíme vystríhať toho, aby sme im ukázali správnu cestu. Aj preto si nevšímli hlavnú zásadu školského vyučovania, na ktorej budeme trvať, keď príde naša chvíľa. V školách sa musí hlásať jedine pravá a najdôležitejšia zo všetkých náuk, t.j. náuka o organizácii ľudského života, o sociálnych podmienkach, ktoré vyžadujú deľbu práce, a preto tiež rozdelenie ľudstva na kasty a triedy. Je nutné, aby každý vedel, že vplyvom rôznosti zamestnaní nemôže existovať rovnosť ľudí, ďalej že zodpovednosť pred zákonom nemôže byť rovnaká, ak jednotlivec poškodí svojimi činmi celú kastu alebo len svoju vlastnú časť.
12. Naša právna veda o sociálnej výstavbe života, do tajomstva ktorej nedáme nazrieť Gojimom, ukáže všetkým, že remeslo a práca musia byť rozdelené tak, aby človek nepociťoval nesúlad medzi svojou výchovou a svojim zamestnaním. Štúdium tejto vedy dovedie ľud k tomu, že sa rád podrobí vládnucej moci a sociálnemu štátnemu poriadku. Za súčasného stavu a nami upravenej vedy nevedomý ľud slepo verí tlačenému slovu a prostredníctvom tlače hlásaným bludom. Robí si klamné uzávery, ktoré sme mu, vďaka jeho nevedomosti, našepkali a pociťuje nenávisť proti všetkým triedam, ktoré sa mu zdajú byť vyššie než je jeho, pretože nepozná význam každej triedy.
13. Táto nenávisť sa ešte bude stupňovať hospodárskymi krízami, ktoré ochromia všetok obchod, remeslá a priemysel. Ak potom spôsobíme všetkými tajnými prostriedkami a pomocou zlata, ktoré máme celkom vo svojich rukách, všeobecný hospodársky nedostatok, vrhneme nesmierne davy robotníkov do ulíc vo všetkých štátoch Európy súčasne. Tieto davy budú s rozkošou prelievať krv tých, proti ktorým prechovávali vo svojej prostoduchej nevedomosti nenávisť už od detstva a ktorých statky budú môcť teraz drancovať.
14. Nášmu národu neublížia, pretože budeme poznať okamih, kedy dôjde k útoku a včas urobíme opatrenia na svoju ochranu.
15. Podali sme dôkaz, že pokrok povedie Gojimov do chrámu rozumu. Náš despotizmus bude takého druhu, že upokojí každé povstanie, a to nielen so spravodlivou prísnosťou, ale aj tým, že vylúčime liberalizmus z celého štátneho zriadenia.
16. Keď ľud spozoroval, že by mohol v mene slobody docieľiť ústupky a privilégiá, predstavoval si, že je pánom a strhol na seba moc. Ale narazil, ako všetci slepci, na nespočetnú prekážku. Znova teda hľadal pána, ale k pôvodnému sa už vrátiť nechcel. Tým položil vládnú moc k našim nohám. Pripomeňme si francúzsku revolúciu, ktorej sme dali meno "veľká". Dobre poznáme tajomstvo jej príprav, pretože bola naším dielom. Odvtedy sme vodili davy od sklamaní ku sklamaniu takým spôsobom, aby sa nakoniec zriekli aj nás a s jasotom uvítali vládcu zo židovskej krvi, ktorého chystáme svetu.
17. V súčasnej dobe sme ako medzinárodná moc nezraniteľní. Ak budeme napadnutí čo len jediným gojimským štátom, zastanú sa nás štáty iné...
18. Podlosť gojimských národov je nekonečná. Servilne sa plazia pred mocou, ale voči slabým sú bez zľutovania. Sú nemilosrdní k priestupkom, ale zhovievaví voči zločinom. Nedokážu znášať protiklady slobodného sociálneho stavu, ale znášajú mučenie, ak im je uložené odvážnym despotizmom. Toto všetko je podkladom našej nezávislosti. Oni trpia a prijímajú od predsedov svojich vlád a ministrov - pravých diktátorov - každé zneužitie moci, za ktoré, hoci by bolo aj menšie, by sťali dvadsať kráľov.
19. Ako vysvetliť taký čudný jav, také nedôsledné chovanie davu, proti očividne rovnakému sledu udalostí? Táto nedôslednosť sa dá vysvetliť jedine tým, že títo diktátori trvale našepkávajú svojim nadháňáčom ľudu, že ak poškodzujú štát zneužívaním moci, tak sa to deje za účelom vyššieho cieľa. Týmto cieľom je všeobecné blaho ľudu, všeobecné bratstvo, zjednotenie a rovnosť. Prirodzene sa ľud neprezradí, že toto zjednotenie sa má uskutočniť len pod našou vládou. A tak vidíme, ako ľud odsudzuje spravodlivosť a odpúšťa vinníkom, súc čím ďalej tým viac presvedčený, že si môže robiť čo chce. Týmto spôsobom ľud ničí pokojný vývoj vecí a vždy spôsobuje len neporiadok.
20. Slovo "sloboda" sa stalo bojovým heslom ľudstva v boji proti každej vrchnosti, či už je to autorita Boha alebo Prírody. Keď sa my staneme páni, vyčiarkneme toto slovo zo slovníka ako prežitý symbol hrubého násillia, ktoré mení masy v krvilačné šelmy. Je pravda, že ak sa táto zver napije krvi, zaspí, a potom sa dá ľahko spútať. Ak však krv nedostane, nezaspí a chce ničť.

Sedenie štvrté

1. Každá republika prechádza tromi stupňami vývoja. V prvom sa podobá slepčovi, ktorý naráža okolo seba na každý múr. Druhým stupňom je demagógia, ktorá vzápätí prináša anarchiu. Tá spôsobuje nevyhnutne tajný a skrytý, nikdy však nie zákonný a otvorený a preto nie zodpovedný, despotizmus. Tým však nemá nijako menší vplyv, pretože je vykonávaný niektorou tajnou organizáciou, ktorá pracuje menej okázalo, za kulisami, a je krytá rôznymi nadháňáčmi. Častá výmena týchto agentov môže takýmto organizáciám len poslužiť, pretože nám ušetrí vyplácanie odmien za

dlhoročné služby.

2. Ako a kým by mohla byť zničená taká tajná moc, akou je naša? Viditeľné slobodomurárstvo je len pláštikom na zakrytie našich cieľov. Ale vlastný pracovný program, jej pravé ciele a ústredné sídlo ostane ľudu navždy utajené.
3. Aj sloboda by mohla byť pre blaho ľudu neškodná, keby sa opierala len o vieru v Boha a vieru v bratstvo ľudstva. Musí sa však zbaviť pojmu rovnosť, ktorý je v rozpore so zákonmi prírody, ktorým sme podriadení. Prostredníctvom viery by ľud mohli viesť jeho duchovní pastieri a mohol by v pokoji a skromnosti prospievať, riadený svojimi duchovnými vodcami podľa božích pravidiel. Preto musíme podkopávať každú vieru, odstrániť z rozumu Gojimov vieru v Boha a nahradiť ju matematickými formulami a úvahami o hmotných potrebách.
4. Aby Gojimovia nemali čas rozmýšľať a pozorovať, je potrebné ich zamestnať obchodom a priemyslom. Tak sa každý národ bude starať len o svoj zisk a kým budú národy zamestnané vzájomnými zápasmi, nebudú vidieť spoločného nepriateľa. Aby však sloboda úplne zničila a podkopala spoločnosť Gojimov, je potrebné postaviť priemysel na špekulačných základoch. Tým dosiahneme, že všetko bohatstvo, ktoré priemysel čerpá z pôdy, neostane v ich rukách, ale sa s pomocou špekulácie ocitne v našich pokladniciach.
5. Neustály a intenzívny boj o nadvládu, náhle otrasy v hospodárskom živote spôsobia, alebo už spôsobili pretvorenie ľudí na sklamané, ochladnuté a odvahy zbavené ľudské bytosti. Tie budú prejavovať čím ďalej tým viac nechuti k vysokým politickým problémom a k náboženstvu. Ich jedinou, ústrednou myšlienkou bude vypočítavosť a najmä túžba po zlate, ktorému sa budú klaňať len preto, že zabezpečuje hmotné statky. Vtedy nás budú nasledovať nižšie triedy Gojimov, nie však z vnútorného presvedčenia, či zo ziskuchtivosti, ale len z nenávisťi pri pohľade na inteligenciu Gojimov - na svojich privilegovaných rivalov v zápase o moc.

Sedenie piate

1. Aký vládny útvar možno dať takej spoločnosti, v ktorej korupcia prenikla do všetkých vrstiev, kde je bohatstvo získavané rôznymi úskokmi a prostriedkami, viac či menej ľstivými, kde panuje nemravnosť, kde je morálka udržiavaná len prísťmi zákonnými opatreniami a nie dobrovoľným uznaním mravných zásad, kde viera v kozmopolitizmus zničila všetku náboženskú aj vlasteneckú citlivosť? Je reálne dať takýmto spoločnostiam inú vládu ako despotickú, ktorú chceme teraz popísať?
2. Vytvoríme vládu čo najviac centralizovanú, aby sme združili sociálne sily do našich rúk. Všetky odvetvia politického života svojich poddaných upravíme podľa svojich nových zákonov. Tieto zákony pomaličky odstránia všetky ústupky a slobody, ktoré im boli predtým Gójmi povolené. Týmto vyvrcholí naša vláda takým silným despotizmom, že bude schopná vždy a všade umlčať pre nás nepriateľských alebo nespokojných Gojimov.
3. Mohlo by sa nám vyčítať, že takáto despotická sústava nie je v súlade s moderným pokrokom. Dokážem, že opak je pravdou.
4. V čase, keď národ považoval svojich vodcov za vtelenie vôle Božej, bez odvrávania sa podroboval samovláde panovníkov. Ale od tej chvíle, čo sme mu našepkali mŕšlienku osobných práv, začal sa dívať na svojich vládcov ako na obyčajných smrteľníkov. Ľud, ktorému sme odňali vieru v Boha, prestal považovať pomazanie Božie za posvätné. Týmto dňom padla akákoľvek autorita, pretože prešla na ľud, ktorému sme ju potom odňali.
5. Sme majstrami v umení ovládania nás a jednotlivcov pomocou frázy a umelých teórií, pomocou "správcov" sociálneho života a pomocou iných Gojimov. Toto naše umenie pochádza zo schopnosti skúmať a pozorovať a spočíva tiež v bystrom úsudku. V tomto nemáme seberovných, rovnako ako ich nemáme v otázkach pripravovania sústav združovaní a iných politických akcií. V tomto ohľade sa s nami môžu merať len jezuiti! My sme však dokázali jezuitov zbaviť dôvery v očiach hlúpeho ľudu, pretože boli viditeľne organizovaní, kdežto my sme ostali s našou organizovanosťou skrytí. A koniec-koncov! Nie je svetu jedno, či je ovládaný hlavou katolicizmu alebo samovládcom z našej krvi? Pre nás však, ktorí sme národom vyvoleným, nesmie byť táto otázka ľahostajná.
6. Svetový zväz Gojimov by nás mohol dočasne držať v šachu, ale proti tomu sme poistení v nich hlboko zakorenеныmi nezhodami, ktoré nemožno odstrániť. Spôsobili sme, že sa Gojimovia svária pre národnostné i osobné záujmy. Spôsobili sme náboženské i rasové nesváry, ktoré medzi nimi udržiavame už dvadsať storočí. Preto nikdy nedocielili žiadny štát a žiadny štát od nikoho nedostal pomoc, pretože každý štát sa bude domnievať, že spojenectvo proti nám by bolo preňho nevýhodné. Sme príliš mocní! Je nevyhnutné s nami počítať. Žiadny štát nemôže uzatvoriť ani bezvýznamnú zmluvu, aby sme na tom nemali tajnú účasť.
7. Per me reges regnant! (Mnou vládnu králi!) Proroci nám povedali, že sme samotným Bohom vyvolení k vláde nad celým svetom. A Boh nám dal aj schopnosť toto dielo vykonať. A keby sa objavil v nepriateľskom tábore génius, mohol by s nami začať bojovať. Nikdy sa však nemôže učeň vyrovnáť starému majstrovi! Boj proti nám by bol taký ťažký, že svet nič podobné nevidel. Aj geniálny človek by prišiel neskoro.
8. Všetky súčasti vládneho mechanizmu sú v činnosti udržiavané hybnou silou, ktorá spočíva len v našej moci. Touto hybnou silou je zlato. Veda o hospodárskej politike, založená našimi mudrcmi, už dávno poukazuje na kráľovskú prestíž zlata.
9. Aby kapitál dospel ku svojej dejinnej voľnosti, je potrebné, aby si zmonopolizoval priemysel a obchod. To sa už deje pomocou neviditeľných rúk vo všetkých končinách sveta. Keď vyvrcholí toto dielo, prejde politická moc na priemyselníkov a obchodníkov a ľud bude musieť byť podrobený.
10. V súčasnej dobe je výhodnejšie národy odzbrojovať, než ich hnať do vojen. Pre naše ciele je ďaleko dôležitejšie prudké vášne podnecovať ako ich tmiť, zmocniť sa cudzích myšlienok a tlmočiť ich v našom zmysle, než si ich nevšímať.

11. Najdôležitejším problémom našej vlády je oslabiť ducha verejnosti kritikou, odvyknúť davu myslieť, pretože z premýšľania sa rodí opozícia a v planých slovách potom utopiť silu každej myšlienky.
12. Ľud, rovnako ako jednotlivci, za všetkých časov porovnával slová so skutkami. Uspokojil sa však s tým, čo sa náhodou bezprostredne zhodovalo so zmyslom slov, ale zriedka sa zamestnával tým, aby pozoroval či sa sľuby uskutočňujú vo verejnom živote. Preto zriadime okázalé inštitúcie, ktoré budú okázalo ukazovať svoju činnosť v zmysle pokroku.
13. Privlastníme si liberálne myšlienky všetkých strán, všetky obmeny mienok a poučíme našich agentov, aby sa im prispôbili. Títo budú potom toľko rozprávať, že unavia svojimi rečami ľud a dovedú ho k tomu, že bude s nechuťou pred týmito tárajmi utekať.
14. Aby sme ovládli verejnú mienku, je potrebné uvádzať ju do úžasu rozširovaním protichodných názorov, až Gojimovia úplne zabúdlia v tomto labyrinte a prídu k presvedčeniu, že je lepšie vôbec nemať svoj názor na politické otázky. Nakoniec, takýmto otázkam nesmie ľud vôbec rozumieť - rozumieť smie len ten, kto vládne. A to je prvé tajomstvo.
15. Druhé tajomstvo úspechu našej vlády spočíva v tom, že sa musí rozmnožiť ochablosť, vášne a spoločenské pravidlá do takej miery, aby sa už nikto v tom chaose nevyznal a ľudia sa nemohli dorozumieť. Takýto zmätok nám umožní rozosievať nesyváry vo všetkých stranách, rozptýliť kolektívne sily, ktoré sa nám doteraz nechcú podrobiť, zbaviť odvahu každý osobný podnet, ktorý by bol schopný zmarovať naše dielo.
16. Nie je nič nebezpečnejšie ako sila osobnosti. Ak je obdarená tvorivou silou ducha, môže vykonať viac než milión tých, medzi ktorými sme zasiali rozkol. Výchovu Gojimov musíme riadiť tak, aby im beznádejne klesli ruky vždy, kedykoľvek sa ocitnú pred úlohou, ktorá vyžaduje osobné rozhodovanie.
17. Sila činu, ktorá sa má javiť ako výsledok osobnej slobody, stratí na svojej mohutnosti v tom okamihu, keď narazí na slobodu iného individua. Z toho potom vznikajú ťažké morálne otrasy, sklamanie a strata odvahy. Týmto prostriedkami unavíme Gojimov tak, že budú nútení ponúknuť nám vládu nad svetom. Tým, bez toho že by sme čokoľvek zničili, pohltíme podľa svojej chuti všetky vlády, a tak vytvoríme svoju nadvládu. Na mieste terajších vlád bude nastolený "kolos", ktorý sa bude nazývať "Vláda nad štátmi (SN)". Jeho chápadlá sa rozťahnu ako do všetkých smerov vysunutú kliešte, takže táto organizácia pohltí všetky národy.

Sedenie šieste

1. Čoskoro zriadime obrovské monopoly, ktoré budú pôsobiť ako zberače obrovského majetku. Na týchto nádržiacich peňazí bude závislý všetok majetok Gojimov takým spôsobom, že ich pohltí, rovnako ako aj štátny úver v deň politickej katastrofy. Vy národohospodári, ktorí ste tu prítomní, starostlivo zvážte zmysel tohto plánu.
2. Všetkými prostriedkami musíme presvedčiť o nutnosti našej nadvlády tým, že ju budeme označovať za ochrancu a dobrodinca všetkých, ktorí sa nám dobrovoľne podrobia.
3. Šľachta Gojimov je vo svojej úlohe politickej moci mŕtva. S tou už nemusíme počítať. Ale ako majiteľka pozemkov, ktoré tvoria sociálnu moc, by mohla byť nebezpečná tým, že sa môže stať svojimi dôchodkami nezávislá. Preto ju musíme za každú cenu zbaviť pôdy.
4. Najlepším prostriedkom na to je zvýšiť pozemkovú daň a zadŕžať pôdu. Toto opatrenie udrží pozemkový majetok v područí. Gojimská šľachta sa však na základe zdedených predsudkov nebude vedieť prispôbiť skromným pomerom, a preto bude rýchlo zničená.
5. Súčasne je nutné silne podporovať priemysel a obchod. Špekuláciám, ktoré ovládajú priemysel, je nutné dodávať odvahu. Bez špekulácií by priemysel rozmnožoval súkromný majetok a tým by sa zlepšil osud majiteľa pozemkov, pretože by ho vyslobodil z dlhov vzniknutých pôžičkami u agrárnych bánk. Je potrebné, aby priemysel odčerpával rovnaké zisky z práce na poli, ako zisky kapitálu. Potom nám prostredníctvom špekulácií vydá všetky peniaze celého sveta, takže z Gojimov sa stanú úplní proletári. Gojimovia sa potom budú pred nami hrbiť, aby si udržali čo i len nepatrné právo na živobytie.
6. Aby sme zničili priemysel Gojimov a napomohli špekuláciám, vzbudíme medzi nimi bezuzdný luxus, ku ktorému sme im už dodali chuť.
7. Zvýšime mzdy, ale úžitok z toho neponecháme robotníkom. Súčasne zvýšime ceny predmetov dennej spotreby a to pod zámienkou, že upadá poľnohospodárska výroba a chov dobytka.
8. Okrem toho, rozvrátime do základov zdroje výroby tým, že naučíme robotníkov požívať alkohol a podnikneme ich sklony k anarchii. Súčasne však z poľnohospodárskej pôdy vyženieme všetkých inteligentných Gojimov. Aby si Gojimovia neuvedomili skutočný stav vecí, zmätieme ich zdanlivou snahou o to, že chceme pomôcť robotníckej triede a že chceme riešiť veľké hospodárske problémy. Rozširovaním našich hospodárskych teórií sa hneď vykoná účinná propagácia týchto veľkých úloh.

Sedenie siedme

1. Usilovné zbrojenie a posilňovanie polície je podstatným predpokladom pre uskutočnenie vyššie uvedeného plánu. Musíme docieľiť to, aby vo všetkých štátoch neboli okrem nás iní občania, než davy proletariátu, niekoľko nám oddaných miliónárov, polícia a vojsko.
2. V celej Európe a vo všetkých štátoch európskeho pôvodu, na ostatných kontinentoch, musíme podporovať rozpory, neporiadok a nenávisť. Z toho plynie dvojaká výhoda: najprv si vo všetkých týchto štátoch získame úctu, lebo si

uvedomia, že máme moc spôsobiť neporiadok alebo zaviesť poriadok podľa vlastnej vôle, a to kdekoľvek. Všetky národy už dospeli k tomu, že nás považujú za nevyhnutnú ťarchu. Následne na to im intrigami zamotáme všetky nitky, ktoré sme nastavili do vládneho ústredia, politikov, hospodárskymi zmluvami a finančnými záväzkami. Aby sme tento cieľ dosiahli, získame si pri vyjednávaniach dôveru gojimských vyjednávačov a s prefíkanosťou nám vlastnou, sa pri oficiálnych príležitostiach ohradíme proti každému pokusu o bezprávie, aby sme vyzerali byť počestní a uznaní. Gojimovia a ich vlády, ktorých sme naučili dívať sa na veci tak, ak ich ukazujeme, budú sa na nás pozerat' ako na dobrodincov a záchrancov ľudstva.

3. Musíme mať odvahu zničiť každý odpor proti nám tým, že podnietime všetkých susedov, aby vyhlásili vojnu štátu, ktorý by sa odvážil postaviť sa nám na odpor. Ak by sa však títo susedia spojili proti nám, odpovieme im svetovou vojnou.
4. Zachovávanie tajomstva o akomkoľvek podnikaní, je základom politického úspechu. Diplomati musia inak konať a inak hovoriť.
5. Je potrebné, aby sme donútili vlády Gojimov, aby konali rovnako, ako sú naše, široko založené plány, ktoré sa už teraz blížia k svojmu víťaznému uskutočneniu. Robí to totiž dojem, akoby vlády ustupovali verejnej mienke. To sme v skutočnosti potajomky organizovali my sami, za pomoci onej "veľmoci", ktorou je tlač. Tlač je napokon, až na bezvýznamné výnimky, úplne v našich rukách.
6. Aby sme si teda v krátkosti zhrnuli náš plán zotročenia gojimských štátov Európy: ukážeme svoju silu jednému alebo druhému vraždením a hrôzovládou. A keby sa stalo, že by všetci proti nám povstali, potom my odpovieme americkými, čínskymi alebo japonskými delami.

Sedenie ôsme

1. Musíme sa vyzbrojiť takými istými zbraňami, aké by mohli proti nám použiť nepriatelia. Musíme si preto osvojiť aj najjemnejšie odtiene právnych výrazov a prefíkanosti právneho poriadku, keď ide o rozhodovanie sporov. Nemusíme váhať, aby sme uverejnili výsledok z ich priebehu, ktorý by sa zdal byť opovážlivý a nespravodlivý. Je totiž dôležité, aby právne rozhodnutia boli právnicko vyjadrené tak, akoby boli výrazom najvyšších zásad morálky a práva.
2. Naša vláda sa musí obklopiť všetkými zložkami civilizácie a prostredím, v ktorom má pôsobiť. Obklopí sa novinármi, skúsenými právnikmi, správnymi orgánmi, diplomatmi a ľuďmi vychovanými v zvláštnych odborných školách a podľa našich zásad.
3. Títo muži budú poznať všetky tajomstvá sociálneho života, všetky literárne a slovné odtiene politiky. Budú oboznámení s podstatou ľudskej prirodzenosti, so všetkými jej citlivými strunami, na ktorých budú vedieť hrať. Tieto struny tvoria postatu inteligencie, snáh, chýb, nerestí i cností, špecifickosti tried a kást Gojimov.
4. Je jasné, že títo muži, plní schopností, nebudú pre našu vládu vyberaní z radou Gojimov, ktorí sú zvyknutí vykonávať svoje administratívne zamestnanie bez toho, aby sa starali o výsledok a pýtali sa, na čo to bude dobré. Úradníci Gojimov podpisujú spisy bez toho aby ich čítali a pracujú buď zo sebeckta alebo samolúbosti.
5. Svoju vládu obklopíme kruhom poľnohospodárov. Hospodárska politika je totiž hlavnou vedou, ktorej sa Židia učia. V našom okolí budeme mať celý štáb bankárov, obchodníkov, kapitalistov a predovšetkým milionárov, pretože nakoniec o všetkom rozhodnú čísla.
6. Keď budeme môcť zveriť vládne miesta našim Židovským bratom, obsadíme tieto miesta ľuďmi, ktorých minulosť a povaha sú také zlé, že medzi nimi a ľuďom vznikne priepasť. Títo ľudia budú mať nutne strach z vyhnanstva alebo trestu, ak neposlúchnu naše príkazy alebo nebudú až do krajnosti obhajovať záujmy.

Sedenie deviate

1. Pri uplatňovaní našich zásad musíme prihliadať na prirodzenú povahu národov, medzi ktorými budeme pôsobiť a bývať. Požívanie rovnakých zásad pri všetkých národoch nám nemôže priniesť úspech. Budeme však postupovať rozumne a uvidíme, že neuplynú ani desať rokov a charakteristické znaky národa sa zmenia natoľko, že budeme môcť opýtať jeden národ počítat' medzi naše podrobené národy.
2. Keď budeme vládnuť, nahradíme slobodomurárske heslo "voľnosť, rovnosť, bratstvo" inými heslami, ktoré budú myšlienku iba naznačovať, napr. "Právo na voľnosť, rovnosť, bratstvo". Tak sa budeme vyjadrovať a budeme držať capa za rohy!
3. V skutočnosti sme rozvrátili všetky vedy okrem našej, aj keď niektoré z nich doposiaľ existujú. Ak však budú niektoré štáty proti nám niečo namietat', bude to len zdanlivé, ba bude to dokonca naše želanie alebo náš rozkaz. Ich antisemitizmus potrebujeme totiž k tomu, aby sme k sebe pripúťali svojich chudobných bratov. O tom sa už ostatne nebudem rozširovať, pretože to už bolo predmetom našich rozhovorov.
4. V skutočnosti už nemáme žiadne prekážky. Naša vláda je tu za takých nezákonných podmienok, že ju možno všeobecne označiť silným slovom "Diktatúra". Môžem prehlásiť, že my teraz robíme zákony, my sme sudcovia, my ukladáme tresty, my odsudzujeme a udeľujeme milosť a ako náčelníci všetkých našich armád, sme aj my vojvodcovia.
5. Vládeme s nezlomnou vôľou, pretože máme v moci zvyšky kedysi mocnej, ale teraz nám oddanej strany. Máme bezuzdnú ctiažiadosť, sme pomstychtiví, hovoríme s nenávisťou. Sme pôvodcami svetovej hrôzovlády. Slúžia nám ľudia všetkých názorov a všetkých smerov.
6. Monarchisti, demagógovia, komunisti a iní utopisti, všetkých tých sme zapriahli pre seba. Každý po svojom podrýva

posledné zvyšky vládnej moci a pokúša sa zvrhnúť vládnuci poriadok. Týmto činmi sú rozvrátené všetky štáty, ktoré chcú mier a aby ho dosiahli, sú ochotné všetkých obetí. Ale my im mier nedáme, kým pokorne a navonok neuznajú našu medzinárodnú nadvládu.

7. Ľud bude bedákať a dožadovať sa, na základe medzinárodnej dohody, riešenia sociálneho problému. Ale roztrieštenie strán nám ich všetky vydalo, pretože k vedeniu straníckych bojov treba peniaze a my všetky tieto peniaze ovládame.
8. Mohli by sme sa obávať toho, aby sa nezjednotila rozumová moc gojimských vládcov, so slepou silou davu. Ale my sme už urobili proti takejto možnosti opatrenia. Medzi obe tieto moci sme postavili prekážku v podobe vzájomnej nedôvery.
9. A tak slepá sila ľudu zostáva stále našou oporou. Len my sami ju povedieme a aby sme si rozumeli: povedieme ju tak, aby slúžila našim cieľom. by sa táto slepcova ruka nevymkla nášmu vedeniu, je potrebné, aby sme sa časom dostali do úzkeho styku s ľuďom alebo osobne alebo pomocou oddaných bratov. Ak budeme uznávanou vládou, budeme na verejných miestach a verejne hovoriť k davom a vysvetlíme im politické problémy v takom zmysle, v akom potrebujeme.
10. Ako zistíme čo sa vyučuje na dedinských školách? Je to ľahké, lebo to, čo povieme ústami vlády alebo vládou, bude ihneď známe aj celému národu, lebo sa rozšíri hlasom ľudu.
11. Aby sme predčasne nezničili zriadenie Gojimov, dotkli sme sa ich zatiaľ len nepatrne a ovládli sme niektoré orgány štátnej správy. V minulosti pôsobili tieto orgány vcelku spoľahlivo. My sme v nich za pomoci liberalizmu spôsobili chaos a vyvolali porušovanie zákonov. Získali sme vplyv na justíciu, volebné právo, tlač, osobnú slobodu a na to, čo je najdôležitejšie pri vyučovaní, ktoré je základom slobodného života.
12. Klamali sme, podplácali, otupovali, demoralizovali dorast Gojimov tým, že sme ich učili zásadám a teóriám, ktoré sme sami pokladali za falošné, ale ku ktorým sme úmyselne dali podnet.
13. Dostali sme sa k prekvapujúcim výsledkom tým, že sme nesprávne vysvetľovali texty zákonov, bez toho aby sme menili ich základný zmysel. Najprv sme ich prekrútili, urobili nejasnými tak, že sa ľudia potom v spletenom zákonodarstve vlády vôbec nemohli vyznať. Z toho vyvstala teória založiť justíciu na voľnom uvážení.
14. Namietnete, že sa proti nám zdvihne vlna ozbrojeného odporu, ak budú naše plány predčasne odhalené. Aj toto predpokladáme a pripravili sme také technické opatrenia, že aj tí najstatočnejší sa pred nimi zachvejú. Vo všetkých hlavných mestách budú vybudované podzemné dráhy a chodby, ktoré použijeme na likvidáciu, takže budú zlikvidované aj so svojimi zariadeniami a národnými pamiatkami.

Sedenie desiate

1. Dnešný výklad začnem tým, že zopakujem, čo som už povedal. Skúste si opäť pripomenúť, že vlády a ľud posudzujú veci len z vonkajšej stránky. Ako by nakoniec mohli pochopiť vnútorný zmysel vecí, keď ich zástupcovia myslia len na zábavy? Táto podrobnosť je pre našu politiku dôležitá. Ďalej bude užitočné povedať si o rozdelení vlády, o slobode slova, tlače a vyznania, o zhromažďovaní práve, o nepriamych daniach a o spätnom pôsobení zákonov. Tieto otázky sa však nesmú pretriasať pred ľuďom priamo a otvorene. Keď nastane potreba o tom hovoriť, nesmie sa o takomto predmete hovoriť dôkladne, ale len v náznakoch, bez uvádzania podrobností a stále ľudí ubezpečovať, že tieto princípy moderného zákonodarstva sú už vo svete všeobecne uznávané. Zmysel tejto zdržanlivosti spočíva v tom, že zásada, ktorá je nejasne vyjadrená, nám ponecháva miesto vypustiť každú podrobnosť, ktorá unikla pozornosti. Naproti tomu presne podaný princíp sa stáva pevným tak, že už nie je možné od toho odstúpiť.
1. Ľud obľubuje a má obzvláštnu úctu k politickým géniom a ich násilné činy sprevádza slovami: "Aká hlúposť - ale aká šikovná", "Aké je to falošné - ale ako dobre zohraté!" Ako krásne a drzo".
2. Naším úmyslom je, aby sa všetky národy zúčastnili na tvorbe základov nami navrhutej novej budovy. Preto si musíme získať predovšetkým statočných, podnikavých a silných nadháňačov, ktorí dokážu odstrániť všetky prekážky, ktoré sa nám stavajú do cesty.
3. Keď uskutočníme štátny prevrat, povieme: Až doteraz išlo všetko zle, všetci ste trpeli. Ale my odstránime príčiny vášho utrpenia, a tými sú národnosti, hranice a národné meny. Pochopte nás: Vy nás môžete odsúdiť. Ale bude váš rozsudok spravodlivý, ak ho vyrieknete skôr, ako ste nám dali možnosť ukázať, čo dobré môžeme pre vás urobiť? Po tomto vyjadrení budú všetci jasať a v nadšení nás zodvihnú na ramená. Všeobecné hlasovacie právo, ktoré sme použili ako nástroj na dosiahnutie moci a na ktoré sme navykli aj najnižšie spoločenské vrstvy, nám urobí poslednú službu a ešte raz, ale naposledy rozhodne, že je jednomyselným želaním ľudstva, aby nás spoznalo skôr, ako nás bude súdiť.
4. Musíme teda nariadiť povinné hlasovacie právo bez rozdielu stavu a majetku, aby sme nastolili samovládu väčšiny, ktorú by sme prostredníctvom intelektuálnych tried nedocielili.
5. Tým, že každého presvedčíme o tom, aby konal len podľa svojej vlastnej vôle, rozvrátíme gójsku rodinu a jej výchovný význam.
6. Nepripustíme, aby sa vyvíjali individuality a to tak, že ľud pod naším nátlakom nedovolí, aby sa vymkli z radu, ba ani hlásali k ľudu. Ľud si totiž zvykol počúvať len nás, ktorí mu platíme za poslušnosť a poddanosť. Tým z ľudu vytvoríme slepo poddajnú hmotu, že sa nebude vedieť ani pohnúť bez vedenia našich agentov, ktorí nahradia ich dovtedajších vodcov. A ľud sa tejto nadvláde podrobí, pretože bude vedieť, že zisk, odmeny a rôzne iné výhody budú závisieť od týchto nových predákov.
7. Vládny plán musí byť dielom jedinej osoby, pretože ak by na jeho zásadách pracovalo viac mozgov, tak by mu

chýbala jednotnosť. Preto akčný plán musíme poznať len my. Ale nesmieme o ňom diskutovať, aby sme nepoškvrnili jeho vznešenú povahu a ani vzťahy medzi jednotlivými časťami, z ktorých je zložený, ani silu a tajný zmysel jednotlivých ustanovení. Keby sa o tomto pláne diskutovalo a hlasovalo, porušil by sa a prejavil by známky nesprávneho chápania ľuďmi, ktorí neprenikli až do jeho hĺbky a nepoznajú jeho vnútorné vzťahy. Naše plány musia byť teda jasné a logické. Z toho vyplýva, že dielo, vymyslené naším vodcom, nesmie byť vydané napospas ľudu, ba ani obmedzenej skupine ľudí.

8. Tieto plány zatiaľ nevystriedajú doterajšie zriadenia ihneď. Zmenia len ich hospodárske základy a tým aj celú sústavu ich vývoja, ktorý už potom pôjde podľa našich smerníc.
9. Vo všetkých štátoch sú zriadenia skoro rovnaké, len s inými názvami: snemovne, ministerstvá, senát, štátna rada, zákonodarné zbory a výkonné zbory. Nemusím vám vysvetľovať činnosť týchto jednotlivých zariadení. Poznáte ich dobre. Žiadam len, aby ste si dali pozor na to, že vo vládnom systéme je dôležitá každá z týchto inštitúcií. Uvedomte si, že slovo "dôležitosť" sa nevzťahuje k inštitúcii samotnej, ale k jej funkcii. Samotné inštitúcie teda nie sú dôležité, dôležité sú ich funkcie. Tieto inštitúcie majú medzi sebou rozdelené vládne funkcie, totiž moc správnu, zákonodarnú a výkonnú. V štátnom systéme sú tieto funkcie rovnaké ako v ľudskom organizme. Ak je jedna funkcia vládnej mašinerie zničená, štát, rovnako ako človek, ochorie a zomrie.
10. Od tej chvíle, ako sme do štátneho organizmu vstrekli jed voľnomyšlienkarstva, zmenili sme celú jeho politickú tvárnosť: všetky štáty sa nakazili smrteľnou chorobou, trpia rozkladom krvi. Už stačí len čakať na koniec ich smrteľného zápasu.
11. Konštitučné vlády sme zrodili z liberalizmu, ktorý nahradil samovládu, ktorá však bola pre Gojimov zdravá. Konštitúcia, ako viete, je nielen školou pre rozhovory, diskusie, sváry a jalové stranické rozbroje - skrátka školou pre oslabovanie štátov. Volebné boje, rovnako ako tlačové polemiky, priviedli vládnu autoritu k nečinnosti a nemožnosti, a tým ju zmenili na nepotrebnú a zbytočnú. Len to umožnilo jej zvrhnutie v rôznych štátoch. Tak mohla konečne nastať vláda republík, a my sme mohli nahradiť skutočného vládcu vládnu karikatúrou v podobe prezidenta, vybratého z davu, teda z našich otrokov. Takýmto podrazom sme zmenili zmýšľanie Gojimov, presnejšie povedané gojimských národov.
12. V nasledujúcej dobe urobíme z prezidenta úradníka zodpovedného ústave. Potom už nebudeme mať žiadne starosti, pretože všetka zodpovednosť padne na túto našu nastrčenú bábku. Prečo by nám malo záležať na tom, že pomaly rednú rady ľudí, túžiacich po moci? Prečo by nám malo záležať na tom, že nastane chaos, lebo sa nedá nájsť vhodná osoba prezidenta, keď tieto zmätky aj tak vedú k rozvratu štátu?
13. Aby sme to dosiahli, zariadime voľbu takých prezidentov, ktorí majú nejaký utajený škandál z minulosti. Tí budú potom vernými vykonávateľmi našej vôle zo strachu pred pranierovaním a tiež z prirodzenej túžby každého človeka, ktorý sa dostal k moci, aby si uchoval privilégiá, výhody a pocty, súvisiace sa postavením prezidenta.
14. Poslanecká snemovňa bude síce voliť, ochraňovať a strážiť prezidenta, ale my jej vezmeme právo, aby navrhovala zákony alebo ich opravovala, pretože toto právo vyhradíme prezidentovi, bábke v našich rukách. Je potrebné postarať sa o to, aby prezidentove práva boli terčom opakovaných útokov, ale my mu poskytneme prostriedky, aby sa mohol brániť tým, že sa odvolá priamo k ľudu s vynechaním zákonných zástupcov. Inými slovami: obráti sa na slepého otroka, totiž na masu davu.
15. Prezidentovi vyhradíme privilégium vyhlásiť stanné právo. Toto privilégium ospravedlníme tvrdením, že prezident, ako najvyšší veliteľ národnej armády, musí mať právo, aby chránil novú republikánsku ústavu, ktorú je povinný chrániť ako jej zákonný zástupca.
16. Má to ten význam, že za týchto okolností budeme len my vlastniť kľúče od svätyne a nikto okrem nás nebude môcť riadiť zákonodarnú moc.
17. Novým republikánskym zriadením dosiahneme to, že odoberieme snemovni právo interpelácie v záležitostiach vládných opatrení, že politické tjomstvá nesmú byť odhaľované.
18. Týmto novým zriadením zmenšíme počet poslancov na najmenšiu možnú mieru, čo v rovnakom pomere zmenší politické vášne a politickú agitáciu. A keby sa napriek tomu snemovňa vzoprela, zastavíme jej činnosť tým, že sa odvoláme na vôľu väčšiny ľudu.
19. Prezident republiky bude menovať predsedov a podpredsedov snemovne senátu. Parlamentné zasadanie bude trvať len niekoľko mesiacov v roku. Prezident, ako hlava výkonnej moci, bude mať právo zvolať alebo rozpustiť parlament.
20. Aby však nemohol byť volaný na zodpovednosť za všetky tieto nezákonnosti skôr, ako dozrejú naše plány, navedieme ministrov a iných správnych funkcionárov, aby konali bez ohľadu na opatrenia prezidenta, teda na svoju vlastnú zodpovednosť. V prípade konfliktu prejde zodpovednosť na nich a nie na prezidenta. Odporúčime, aby uskutočnenie tejto úlohy bolo zverené senátu, štátnej rade alebo ministerskej rade, ale nikdy nie jednotlivcovi. Prezident bude zákony, ktoré pripúšťajú rôzny výklad, na naše želanie vykladať nejasne. Keď mu rozkážeme, zruší ich celkom. On bude mať aj právo nyrhovať výnimočné zákony adokonca aj zmeny ústavného zákona pod zámienkou, že je potrebné zabezpečiť prosperitu štátu.
21. Takéto opatrenia nám umožnia postupne odstrániť všetko, čo sme museli pojať do štátnych ústav v čase, keď sme uchopili vládu. Nenápadne tak dospejeme k odstráneniu všetkých úsatv a nadíde čas, keď sa zmocníme všetkých vlád.
22. Je možné, že náš samovládca bude uznaný skôr, ako bude odstránená konštitúcia. To by sa mohlo stať vtedy, keby sme ľud, unavený nesvármí a nemožnosťou vládcov, poštváli a on by vykrikol: Zvrhnite ich a dajte nám panovníka, ktorý by nás zjednotil a odstránil príčiny rozporov - totiž štátne hranice, náboženstvá, štátne dlhy - a ktorý zaistí mier a pokoj, ktoré nám nemôžu dať aší vládcovia a zástupcovia!

23. Viete však dobre, že takéto všeobecné povstanie ľudu je možné len vtedy, keď nenecháme štáty na pokoji a najmä, keď budeme mútiť vzťahy medzi ľuďom a vládou. Musíme rozoštváť celý svet hádkami, nepriateľstvom, zápasmi, nenávisťou vrcholiacou v popravách, hladom, očkovaním chorôb, takže Gojimom potom ostane jediné východisko: túžba po našich peniazoch a po našej vláde. Ak im však dožičíme oddych, potom sa nám už vytúžený okamih nikdy nevráti.

Sedenie jedenáste

1. Štátna rada bude mať za úlohu zdôrazňovať vládnu moc. Bude zákonodarným útvarom len zdanlivo, v skutočnosti bude iba redakčnou komisiou na upravovanie zákonov a vládnych nariadení.
2. Dôležitou časťou programu novej ústavy, ktorú pripravujeme, je tvoriť také zákony, aby sme mali v rukách súdnicvo a štátnu správu. Naša činnosť sa bude prejavovať:
 - osnovami zákonov pre zákonodarné zbory
 - prezidentskými výnosmi v podobe všeobecných nariadení, uzneseniami senátu a rozhodnutiami štátnej rady v podobe ministerských nariadení
 - v príhodnom okamžiku uskutočníme prevrat.
3. Keď sme v hrubých črtách načrtli modus agendi (spôsob konania), prikrôčime teraz ku skúmaniu podrobností tých opatrení, ktoré nám pomôžu presadiť našu vládnu sústavu. Tieto opatrenia budú: sloboda tlače, zhromažďovacie právo, sloboda vyznania, volebné právo a mnohé iné veci, ktoré buď musia zmiznúť zo zvyklostí človeka, alebo sa musia úplne zmeniť, akonáhle bude vyhlásená nová ústava. Len vtedy budeme môcť vyhlásiť svoje príkazy, pretože neskôr by už všetky obmeny našich zákonov boli nebezpečné! Povedzme si prečo: Ak sa takéto zmeny podaria vďaka veľkej príslosti, mohlo by to spôsobiť zúfalstvo zo strachu, že sa budú podobné zmeny opakovať. Keby sme však dodatočne naše zákony zmiernili, mohlo by sa povedať, že sme uznali svoje chyby, čo by narušilo vieru v neomylnosť našej vlády. Ďalej by sa mohlo povedať, že sa bojíme, a preto sme museli urobiť ústupky. To by nám však nikto neu znal. Každý takýto dojem by veľmi poškodil vážnosť ústavy.
4. Je nutné, aby od prvej chvíle, keď bude ústava vyhlásená, prevládlo všeobecné presvedčenie o našej moci. Kým bude ľud zmätený vplyvom teroru nedávnej revolúcie, musíme vzbudiť presvedčenie, že sme takí mocní a nezraniteľní, že nemusíme vôbec počítat so zmyšľaním ľudu. Že nielen jeho názory a želania nebudú pre nás ničím, naopak, že máme moc a sme rozhodnutí potlačiť kdekoľvek a kedykoľvek aj najmenší pokus o opozíciu, bez toho aby sa mohol ľud proti tomu kdekoľvek odvolať. Ľud sa musí dozvedieť, že sme si vzali všetko, čo sme si vziať chceli a že sa s ním v žiadnom prípade nebudeme deliť o moc. Potom sa bude cítiť porazený a s rezignáciou bude očakávať nasledujúce udalosti.
5. Gojimovia sú ako stádo baranov a my sme ako vlky. Dobre viete, čo sa stane, keď vlky vniknú do stajne medzi ovce! Ľud sa upokojí, pretože mu sľúbime, že po porážke nepriateľa mu vrátime slobodu a strany odsúdime k nečinnosti. Azda vám nemusím vysvetľovať, ako dlho bude musieť čakať, než opäť uvidí svoju bývalú slobodu. Prečo sme vymysleli túto politiku a naočkovali ju Gojimom, nedožičiac im čas vniknúť do jej vnútorného zmyslu? Len preto, aby sme okľukami dosiahli to, čo priamou cestou nemohol náš rozptýlený národ dosiahnuť.
6. Preto sme vytvorili naše slobodné murárstvo, aby hlúpi Gojimovia nepoznali a ani netušili aké sú naše ciele. Vlákali sme ich do našich početných slobodomurárskych lôží, aby sme odvrátili pozornosť od svojich súvercov.
7. A nám, svojmu vyvolenému ľudu, dal Boh možnosť, aby sme sa bez ujmy rozptýlili po svete. To, čo sa iným zdá ako naša slabina, to nám naopak dáva silu a už sa blížíme k dosiahnutiu svetovej vlády. Na jej základoch už neostáva veľa dokončiť.

Sedenie dvanáste

1. Slovo "sloboda" možno vysvetľovať rôzne a my ho vysvetľujeme takto: sloboda je právo robiť to, čo je dovolené zákonom. Táto definícia nám môže iba poslúžiť, pretože sloboda bude mať takú podobu, akú jej dáme. Zákony ju môžu povoliť alebo zrušiť, celkom podľa našej ľubovôle a v súlade s naším programom.
2. Čo urobíme s tlačou? Aká je dnešná úloha tlače? Slúži len na to, aby vzbudila vášne ľudí alebo hlboké stranické rozpory, teda ku všetkému, čo nám môže prospieť. Tlač je prázdna, nespravodlivá, klame a väčšina jej čitateľov sa márne pýta, načo je to vlastne dobré.
3. Spútame ju a budeme držať na uzde. To isté urobíme so všetkou tlačou, pretože by nemalo cenu potláčať útoky časopisov, keby sme ostali vydaní napospas kritike brožúr a kníh! Cenzúrou vytvoríme z tlače, ktorá dnes stojí tak veľa, zdroje príjmov pre náš štát. Vytvoríme zvláštnu tlačovú daň. Akonáhle bude založená dajaká časopisecká tlačiareň, bude nútená zložiť kauciu, ktorou bude ručiť za každý útok proti našej vláde. Takýto útok bude trestaný vysokými pokutami. Dane, kaucie a pokuty budú pre nás veľmi výhodným dôchodkom. Je pravda, že niektoré žurnály budú útok na nás považovať za dôležitejší, ako onú finančnú stratu. V takom prípade zastavíme vydávanie časopisu hneď po druhom útoku. Nikto sa už potom nebude môcť beztriestne dotknúť našej neomylnnej politiky. Aby sme vysvetlili pozastavenie takejto činnosti, povieme, že bez príčiny poburuje verejnú mienku. Prípomeňme si však, že niektoré z opozičných orgánov budú priamo nami založené. Tie však budú útočiť iba na tie nedostatky, ktoré budeme chcieť odstrániť.
4. Žiadna správa ani vyhláška nebude neuvěřiteľná bez nášho súhlasu. To sme už nakoniec dosiahli, lebo správy z celého sveta sú dodávané niekoľkými agentúrami, ktoré navzájom spolupracujú. Tieto agentúry budú nakoniec úplne v našej moci a neprepustia žiadnu správu, ktorú nedovolíme uverejniť.
5. Ak sme už dnes ovládli verejnú mienku Gojimov natoľko, že sa skoro všetci dívajú na svetové udalosti mámvou

prizmou a nejestvuje dnes národ, kde by sme neboli vnikli do toho, čo Gojimovia nazývajú štátne tajomstvo, čo sa stane potom, keď budeme, v osobe nášho panovníka, uznávanými pánmi sveta?

6. Vráťme sa teraz k budúceму tlačovému poriadku: kto sa bude chcieť stať vydavateľom, tlačiarom alebo kníhkupcom, dostane oprávnenie, ktoré mu bude v prípade neuposlúchnutia našich zákonov odňaté.
7. Tak sa písané slovo stane výchovným prostriedkom v rukách našej vlády. Ľud už nebude blúdiť vo fantastických vidinách a snívať o pokroku, ktorý prináša dobro. Každý vie, že zdanlivé dobrodenie vzbudzuje priam neuskutočiteľnú nádej, z ktorej potom vzniká rozpor medzi ľudom a vládou. Pokrok, či lepšie povedané idea pokroku, zrodila rôzne predstavy o samostatnosti, ale týmito predstavám neboli položené žiadne medze. Všetci takzvaní voľnomyšlienkári a liberáli sú vlastne úplní anarchisti, ak nie činmi, tak určite zmysľaním. Všetci sa ženú za preludom slobody a touto utkvelou predstavou upadajú do anarchie a protestov len preto, že protestovanie ich baví.
8. Nezabudnime aj na otázku kníh: tým myslíme to, že necháme vydavateľov ručiť zloženou kauciou za daň podľa počtu stránok. Ak bude kniha obsahovať menej ako 100 strán, bude taxa dvojnásobná. Málo objemné publikácie budeme nazývať brožúrky, čím obmedzíme vydávanie spisov, ktoré obsahujú to najhoršie. Tým donútime spisovateľov, aby písali obsiahle diela, ktoré budú pre ich nudnosť a drahotu len málo čítané. Naproti tomu publikácie, ktoré majú viesť verejnú mienku podľa nášho plánu, budú lacné a rýchlo sa rozšíria. Daň skrotí tvorbu autorov a strach pred trestom nám pomôže podrobiť si všetkých spisovateľov. Keby aj napriek tomu všetkému chceli na nás zaútočiť, nenájdu pre svoje práce vydavateľa, pretože pred vydaním každého diela bude musieť vydavateľ alebo tlačiar dostať povolenie od úradu. Toto nariadenie nám vopred prezradí na nás pripravované útoky a my ich potlačíme tak, že s tým oboznámime verejnosť.
9. Pretože knihy a časopisy sú dva dôležité výchovné prostriedky, bude naša vláda majiteľom väčšiny periodických časopisov. Tým odstránime účinky súkromnej tlače a získame veľký vplyv na národ. Pomer našich a ako-tak nezávislých časopisov bude jeden ku trom. Pretože verejnosť nesmie tušiť, aký je pravý stav vecí, budú naše časopisy zastávať aj zdanlivo protichodné stanoviská a sústavne radiť ľudu, aby nám dôveroval. Tak si nakloníme svojich nepriateľov, ktorí slepo padnú do nami nastraženej pasce a nebudú už nebezpeční.
10. Na prvom mieste budú časopisy, ktoré budú mať úradný charakter. Tie budú podporovať naše záujmy, a preto ich vplyv bude pomerne slabý.
11. Na druhom mieste budú polouúradné noviny, ktorých úlohou bude prilákať všetkých ľudí, ktorí sa ešte "nevyfarbili".
12. V tretej kategórii budú noviny očividnej opozície, ktorá nás bude kritizovať, aj keď nie všeobecne, tak aspoň v niektorej zo svojich častí. Naši odporcovia budú považovať tieto útoky za skutočné a odkrývajú nám tak svoje karty.
13. Naše časopisy budú mať rôznu smer: jeden bude aristokratický, druhý republikánsky alebo revolucionársky, ba aj anarchistickejší, ale len tak dlho, kým potrvá konštitúcia. Tieto časopisy budú mať, ako indický boh Višnu, sto paží, z ktorých každá bude zaisťovať pohyby verejnej mienky iným smerom. Pri každej zmene sa budú snažiť uviesť verejnú mienku rôznych názorových skupín do nášho myšlienkového smeru, pretože rozčúlený človek vôbec nemyslí a dá sa ľahko viesť.
14. Všetci tí, ktorí si predstavujú, že názory časopisov hája názory svojich strán, však v skutočnosti obhajujú náš názor alebo aspoň taký, ktorý im chceme vnuknúť. A v domnienke, že sa riadia myšlienkami svojej skupiny, pôjdu za zástavou, ktorú im my rozvineme.
15. Zvláštnu starostlivosť musíme venovať organizácii tlače, aby armáda našich žurnalistov mohla podporovať náš program. Pod titulom "ústredný tlačový zväz" zjednotíme literárne spolky, ktorým dajú naši tajní agenti nenápadne znamenie k boju.
16. Naša tlač bude o našej politike diskutovať a naoko ju potierať, bez toho, aby sa púšťala do podrobností. Vzbudíme polemiky s vládnymi novinami, aby sme čitateľom doplnili podrobnosti, ktoré pokladáme za potrebné uverejniť. Takéto prostriedky budú používané iba v prípade nevyhnutnosti.
17. Útoky vedené proti nám, budú tiež slúžiť na to, aby si ľud myslel, že má tlačovú slobodu. Okrem toho, tieto útoky umožnia našim agentom vyhlasovať, že opozičné noviny len tárajú, pretože nemajú proti našim nariadeniam opozíciu.
18. Tieto pletky, ktoré uniknú verejnej pozornosti získajú ľud a dodajú mu dôveru v našu vládu. Ich prostredníctvom budeme môcť podľa potreby rozjatriť alebo ukľudniť verejnú mienku o politických otázkach. Budeme prehovárať alebo klamať ľud tým, že budeme uverejňovať raz pravdu a raz lož, budeme klásť dôraz na skutočnosti alebo ich popierať, podľa toho, aký dojem to zanechá vo verejnosti. Kým sa pustíme do nejakého dobrodružstva, veľmi dôkladne preskúmame pôdu. Budeme mať vždy pravdu, pretože naši nepriatelia nebudú mať tlač, kde by skutočnosť mohli dôkladne vysvetliť. Vďaka nášmu tlačovému zákonu ich budeme môcť úplne potrieť. Nakoniec pomocou našej tlače tretej kategórie budeme môcť zakročiť proti pokusným balónikom, uverejneným v polooficiálnych listoch.
19. V dnešnej žurnalistike je už zavedená solidarita podľa slobodomurárskeho spôsobu. Všetci členovia tlače sú viazaní výrobným tajomstvom. Žiaden z nich neodhalí svoje tajomstvo, ak nedostane príkaz. Ani sa to neodváža. Ak má byť totiž niekto pustený do kruhov žurnalistov, musí mať za sebou nejaký hanebný čin, ktorý by bol ihneď uverejnený, keby sa dopustil nediskrétnosti. Pretože je však takýto hanebný čin známy len malému počtu ľudí, vzrastá prestíž žurnalistov po celej zemi, sú predmetom obdivu.
20. Počítame aj s vidiekom. Tam musíme vzbudiť túžby a nádeje, ktoré sú v protiklade k požiadavkám mešťanov. Mešťanom ich potom predložíme ako samorastlé požiadavky a názory dediny. Samozrejme, že pôvodcami intríg budeme my. Kým nebudeme pri kormidle, je nutné, aby hlavné mestá záviseli od mienky vidieka. Nesmieme pripustiť, aby hlavné mestá diskutovali o hotových veciach, ktoré už boli prijaté vidieckou väčšinou.

21. Akonáhle však dosiahneme obdobie "nového režimu", obdobie pred nastolením našej vlády, nedovolíme už tlači, aby prinášala správy o zločinoch. Ľud musí veriť, že nová vláda uspokojila všetkých natoľko, že sa už žiadne zločiny nepáchajú. A ak sa nejaký zločin predsa len stane, nesmie o ňom vedieť nikto iný, než sama obeť alebo náhodní svedkovia.

Sedenie trináste

1. Starosť o denný chlieb ukladá Gojimom mlčať a robí z nich našich poslušných služobníkov. Tých, ktorých potom zamestnávame v našej tlači, budú na náš rozkaz písať o všetkom, čo nemôžeme otvorene uviesť v úradnej tlači. A kým budeme o tom polemizovať, vyhlásime vopred pripravené zákony a predložíme ich verejnosti ako hotovú vec. Nikto sa neodváža žiadať odvolanie týchto opatrení už len preto, že ich označíme za zlepšenie doterajšieho stavu. Tlač aj tak obráti pozornosť verejnosti k iným, novým otázkam. Veď je známe, že sme ľud navykli hľadať neustále nové vzrušenie. Politickí dobrodruhovia sa vrhnú na tieto otázky bez toho, aby si uvedomili, že im nerozumejú. Napriek tomu sa však domnievajú, že sa o nich musí hovoriť. Zopakujme si ešte raz, že otázkam našej politiky môžu rozumieť len tí, ktorí ich po stáročia tvorili alebo ich prehlbovali.
1. Z toho pre nás vyplýva, že chceme ovládnuť verejnú mienku len preto, aby sme uľahčili chod nášho štátneho stroja. Z toho môžete vidieť, že v rôznych otázkach nestojíme o súhlas s našimi činmi, ale len o súhlas so slovami, budeme stále prehlasovať, že našu politiku vedie nádej a presvedčenie, že slúži verejnému blahu.
2. Aby sme odvrátili nespokojný ľud od politických otázok, dáme mu iné námety v podobe otázok priemyslových. Nech sa ľud vybije radšej na tomto poli. Ľud si rád oddýchne od domnejšej politickej činnosti, na ktorú sme ho privykli za účelom boja proti gojimskej vláde, ale len vtedy, keď ho zamestnáme novými vecami, o politickej "dôležitosti" ktorých ho presvedčíme.
3. Aby ľud nemohol rozumne uvažovať o politike, rozptýlime ho zábavami, hrami, divadlami, záľubami, pohostinstvami a strediskami ľudovej kultúry. Čoskoro začneme v tlači vypisovať ceny pre umelecké i športové súťaže všetkých druhov. Nový záujem, ktorý to vzbudí, dokonale odvráti myseľ ľudu od otázok, pre ktoré by sme sa inak s ním mohli dostať do rozporu. Keď ľud pomaly celkom stratí schopnosť samostatného myslenia, bude s nami mimovoľne súhlasiť. My jediní mu totiž budeme, pomocou našich agentov, dávať látku na premýšľanie, ale tak, aby o jej spojitosti s nami nemal ani tušenia.
4. Úloha liberálnych utopistov skončí, akonáhle bude uznaná naša vláda. Dovtedy nám však budú vykonávať veľké služby. Ich myslenie obrátíme k fantastickým teóriám, o ktorých si budú myslieť, že sú pokrokové. Heslom pokroku sme dokázali dokonale popliesť mozgy hlúpych Gojimov. Medzi Gojimami nie je ani jediný, ktorý by pochopil, že toto slovo slúži len na zakrytie pravdy, s výnimkou, keď ide o hmotné vynálezy. Je predsa ľahké porozumieť tomu, že ak je len jedna pravda, tak v nej nemôže byť pokrok. Pokrok slúži, ako každá falošná myšlienka, len na zastretie pravdy, ktorú poznáme len my, Bohom vyvolení, pretože sme jej strážcami.
5. Keď nastolíme našu vládu, budú naši rečníci prednášať o veľkých otázkach, ktoré zmietať ľudstvom tak dlho, kým bolo konečne privedené pod našu pozhnanú vládu. Kto by nás v tom okamihu podozrieval, že všetky tieto otázky sme nastolili my na základe politického plánu, ktorý nemohol nikto a nikdy po toľko storočí objaviť?

Sedenie štrnáste

1. Keď budeme pánmi my, tak už nestrpíme žiadne iné náboženstvo, než naše, ktoré vyznáva jediného boha, s ktorým je spätý náš osud, pretože my sme vyvolení národ a náš osud určuje osud celého sveta. Preto musíme zničiť všetky ostatné náboženstvá. Ak na základe toho povstanú moderní bezbožníci, tento prechodný zjav náš plán nijak nezahatí, pretože budú slúžiť ako výstražný príklad nasledujúcemu potomstvu, ktoré prijme naše učenie, učenie Mojžišovho náboženstva, ktoré nás svojou dôkladne vybudovanou a premyslenou sústavou vedie k panstvu nad celým svetom. Tým vzbudíme aj úctu k mystickým pravdám slobodomurárskeho zasvätenia, ktoré, priznajme si to, je základom našej výchovnej schopnosti.
2. Preto budeme stále uviesť články, v ktorých sa budú porovnávať naše blahodarné zákony so zákonmi predchádzajúcimi. Výhody mieru, vybojovaného stáročným nepokojom, dajú vyniknúť tomu, aká pozhnaná je naša vláda. Bezohľadne budeme vytýkať chyby, ktorých sa dopustili Gojimovia v dobách svojej správy. Tým vzbudíme takú nechuť voči gojimskej správe, že ľud dá prednosť nevoľníctvu a mieru ako právu i keď najvyššej slobody. Tým skôr, že sloboda ich kruto mučila, vzala im všetky podmienky existencie a nakoniec ich vydala napospas dobrodruhom, ktorí nevedia, čo si so slobodou počať. Celkom zbytočné striedanie vlád, k čomu sme ich nabádali, aby sme podkopali ich vládne sústavy, vzbudí v nich takú hrôzu, že radšej budú s našou stranou znášať všetko, len aby neupadli do minulých neporiadkov a biedy. Okrem toho budeme poukazovať na historické chyby, ktorých sa dopúšťali vlády Gojimov, na chyby, ktoré spôsobovali ľudstvu stáročné utrpenia. Tieto vlády totiž obchádzali všetko, čo by mohlo prispieť ku skutočnému verejnému blahu, pretože všetky projekty sociálneho pokroku boli len fantáziou. Gojimovia nespozorovali, že vzájomné vzťahy, ktoré tvoria základ ľudského spolužitia, sa týmito sociálnymi zriadeniami nezlepšili, ale naopak.
3. Silu našich zásad a ich dôsledkov založíme na tom, že ich budeme hlásať a vysvetľovať tak, aby vynikli ako protiklad minulého spoločenského poriadku, ktorý sa neosvedčil.
4. Naši filozofi budú hovoriť o všetkých nedostatkoch náboženstva Gojimov, ale nikto nebude môcť hovoriť o pravom zmysle nášho náboženstva, pretože mu nikto nebude celkom presne rozumieť, okrem našich spoluveriacich, ktorí však nikdy naše tajomstvo neodhalia.
5. V tzv. pokrokových štátoch sme dali podnet na vydávanie hlúpych, oplzlých a nehanebných kníh. Keď dosiahneme moc, budeme podporovať vydávanie takýchto nemorálností, aby sa stále viac zdal očividnejší protiklad medzi učením

a prejavmi našich autorít. Naši mudrci, ktorí sú vychovávaní, aby viedli Gojimov, pripravia prednášky, politické programy a články, aby získali vplyv na ich myslenie a riadili ho tak, aby sa Gojimovia na všetko pozerali a boli vychovávaní podľa našich želaní.

Sedenie pätnáste

1. Keď skončia revolúcie, ktoré rozpútame, a budeme vo všetkých štátoch zvrchovanými pánmi a keď všetky doterajšie vlády budú úplne zosadené, dáme pozor na to, aby sa nemohlo proti nám zorganizovať žiadne spiknutie.
2. Popravíme každého, kto sa chopí zbrane, aby bojoval proti našej vláde. Založenie akejkoľvek tajnej spoločnosti sa tiež bude trestať smrťou. Súčasné tajné spoločnosti, ktoré sú nám známe a ktoré pracovali pre nás alebo proti nám, budú rozpustené, a ich členovia budú poslaní do vyhnanstva, do krajín ďaleko od Európy.
3. Rovnaký osud postihne aj slobodomurárov - Gojimov, ktorí prináležia lóžam a o ktorých už príliš mnoho vedia. Slobodomurárov, ktorým budeme zviazaní nejakou vďakou, budeme udržiavať v neustálom strachu pred vyhnanstvom. Vyhlásime zákon, ktorým vypovieme členov tajných spoločností z Európy, ktorá bude sídlom našej vlády. Rozhodnutia našej vlády budú konečné a bez odvolania.
4. Do spoločnosti Gojimov sme zasiali semeno sváru a nepokojov tak hlboko, že poriadok sa dá obnoviť len nemilosrdným opatrením, ktoré ukáže každému, že nás musí poslúchať. Ak ide o prospech budúcnosti, nesmie sa hľadať na počet obetí. Povinnosť každej vlády, ktorá vie, že jej bytie nie je založené na privilégiách, ale na plnení záväzkov voči nám, je hľadať dobro aj za cenu popráv.
5. Aby bola vláda trvalo pevná, musí povzniesť vážnosť svojej moci. To dosiahne iba poukazovaním na svoju veľkú a nechvejnú moc vzbudzovaním dojmu svojej naprostej nezraniteľnosti, tajupľnej povahy aj tým, že je vyvolená samým Bohom. Takou bola až do poslednej chvíle ruská šľachta, ktorá spolu s pápežom je našim jediným nebezpečným nepriateľom na svete. Spomeňte si na Taliansko: zaliate krvou - Sullovi, ktorý toto krviprelieanie spôsobil, neskrivilo ani vlas na hlave. Sullu ľud zbožňoval aj napriek tomu, že mu spôsobil len problémy a jeho odvážny návrat do Talianska ho zachránil pred prenasledovaním. Ľud sa neodvážil siahnuť na muža, ktorý ho fascinuje statočnosťou a duchaprítomnosťou.
6. Dovtedy, kým nechopíme vládu, budeme zakladať a rozmnožovať vo všetkých krajinách sveta slobodomurárske lóže. Do nich prilákame všetkých, ktorí sú alebo sa môžu stať verejne činnými, pretože v lóžach sa dozvieme všetko a zároveň nimi rozšírime náš vplyv.
7. Všetky lóže budú sústredené pod jediné vedenie známe len nám a budú spravované našimi mudrcmi. Lóže budú mať vo vedení svojich zástupcov a tí budú tvoriť spojku s viditeľným predsedníctvom slobodomurárov. Len títo zástupcovia budú oprávnení odovzdávať heslo a zúčastňovať sa na vypracovávaní programu. V lóžach zhromaždíme príslušníkov všetkých spoločenských tried, voľnomyšlienkárov a revolucionárov. Tak sa dozvieme o najtajnejších politických plánoch a podľa toho sa zriadieme. Skoro všetci príslušníci medzinárodnej i štátnej polície budú slobodomurári. Tí budú pre nás nepostrádateľní, pretože polícia má moc nielen zakročiť proti zločincovi, ale môže nám pomáhať pri zakrývaní nášho vlastného konania, môže vyvolávať nepokoje a nespokojnosť. Väčšina ľudí, ktorí vstupujú do tajných spoločností, sú dobrodruhovia, "šplhúni" a ľudia vcelku bez ceny. Tí nám problémy spôsobovať nebudú, naopak, budú nám pomáhať v našom diele.
8. Ak nastanú vo svete nepokoje, bude to len dôkaz, že bolo nevyhnutné, aby sme ich vyvolali a zničili ich príliš vyvinutú svornosť. Ak však dôjde ku spiknutiu, na jeho čele musí stáť niektorý z našich najoddanejších služobníkov.
9. Je prirodzené, že len náš národ môže viesť a riadiť slobodomurárske dianie, pretože my jediní vieme, kam ho smerujeme a aký je cieľ ich činov. Gojimovia nerozumejú ničomu, ba ani bezprostredným výsledkom. Vo svojich plánoch sa uspokojia s okamžitým splnením svojich túžob, nespozorujú však, že tieto plány nevzišli z ich hláv, že sme im ich vnukli my.
10. Gojimovia budú vstupovať do lóží buď z obyčajnej zvedavosti alebo s očakávaním hmotného prospechu. Iní tam pôjdu s nádejou, že sa im splnia ich neuskutočniteľné sny. Túžia po vzrušení, ktoré im spôsobujú rečnícke úspechy a budeme im preto do omrzenia tleskať. Dožičme im tento úspech, aby sme využili okamih osudného klamu, ktorý vzniká, keď si človek myslí, že je otcov myšlienok a nevie, že mu boli vnuknuté niekým iným. Neviete si, páni, ani predstaviť, ako ľahko je možné uviesť aj najinteligentnejších Gojimov do stavu smiešnej naivnosti, ak im polichotíme a aké ľahké je vziať im všetku odvahu aj najmenším neúspechom, napríklad len tým, že im netlieskate. Vtedy sa ihneď stanú našimi pokornými služobníkmi, len aby sme im umožnili zasa nový úspech. Zatiaľ čo náš vlastný národ sa nestará o iný úspech, než aby mohol uskutočniť svoje plány, Gojimovia sú ochotní obetovať svoje záujmy, aby dosiahli vonkajší úspech. Táto psychológia nám uľahčuje riadiť ich: tieto zdanlivé tigre sú v skutočnosti baránčie dušičky a do ich mozgov sa dajú vpraviť aj najnezmyselnejšie hlúposti.
11. Nasadili sme im do hláv aj ďalšiu hlúposť, totiž predstavu, že individualita človeka musí zaniknúť v kolektíve, ktorý je však len symbolickou predstavou. Ale oni zatiaľ neprišli a ani nikdy neprídu na to, že táto hlúposť je v priamom protiklade so základnými prírodnými zákonmi. Od počiatku sveta príroda vytvorila každú bytosť odlišnú od inej len preto, aby mohla vyjadriť svoju individualitu. Ak teda Gojimovia od nás prijali takýto nezmysel, je to obrazom, na akom nízkom vývojovom stupni je ich myslenie v porovnaní s nami. Už len toto nám vopred zaručuje úspech.
12. Akí jasnovidci boli už naši starí mudrci, keď povedali, že pre dosiahnutie nejakej dôležitej veci sa nikto nemusí pozastavovať nad prostriedkami, ani počítat' nevyhnutné obete. My sme nikdy nepočítali obete Gojimov, aj keď sme spolu s nimi obetovali mnoho našincov. Tým sme však dosiahli také mocné postavenie pre náš národ, že sme o tom ani nespívali. Pomerne malé obete z našich radou zachránili náš národ pred skazou.
13. Smrť je nevyhnutným koncom všetkého. Je teda lepšie urýchliť smrť tých, ktorí sa miešajú do našich záležitostí, ako sa pozerat' na to, akoby umieral náš národ alebo my sami, ktorí sme toto dielo stvorili. Slobodomurárov likvidujeme

tak, že nás nikto, kto je mimo lôže, nepodozrieva. Ani samé obete sa nedozvedia o svojom odsúdení. Umierajú, keď je to potrebné, zdanlivo prirodzenou smrťou. Pretože to bratia z lôže vedia, netrúfajú si proti tomu vystúpiť. Tak sme u slobodomurárov vykorenili túžbu aj po najmenšom odpore. Gojimom síce kážeme liberalizmus, ale náš ľud a našich dôverníkov udržujeme v železnej disciplíne.

14. Svojím vplyvom sme docielili, že sa gojimské zákony používajú len veľmi málo. Vôľu pred zákonmi podkopali naše slobodomyšlienárske výklady, spory o najdôležitejších základoch politiky a morálky. Súdy rozhodujú podľa nami vštepených názorov a podľa nášho želaní. Toto dosahujeme ľahko prostredníctvom osôb, s ktorými nie sme vo viditeľnom spojení, ďalej tlačou alebo aj inak. Aj vysokí hodnostári a senátori sa radia našimi radami.
15. Zvierací duch Gojimov nie je schopný skúmať a pozorovať. Ešte menej dokáže predvídať, k akému výsledku môže viesť uskutočnenie stanovených zásad. Tento rozdiel v rozumovom uvažovaní nás a Gojimov jasne ukazuje, že sme Boží vyvolenci, zvlášť v porovnaní s pudovou, zvieracou povahou Gojimov. Gojimovia vidia, ale nedokážu predvídať a okrem hmotných vecí nevedia nič vynájsť. Teda je jasné, že samotná príroda nás predurčila, aby sme sa stali páni a vládcami sveta.
16. Keď nastane okamih, že sa staneme vládcami a budeme môcť poukázať na výhody našej vlády, zmeníme všetky zákony. Naše zákony budú krátke, jasné, nedoceneniteľné a nebudú potrebovať výklad - preto ich bude každý dokonale ovládať.
17. Hlavným bodom, ktorý bude obzvlášť dôležitý, bude absolútna poslušnosť vrchnosti. Táto poslušnosť vylúči akékoľvek zneužitie zákona, pretože každý a bez výnimky bude zodpovedný najvyššej vláde.
18. Odstráni sa zneužívanie moci nižšími úradníkmi, pretože bude trestané tak nemilosrdne, že vinníkom prejde chuť vec zopakovať. Budeme starostlivo pozorovať každý krok verejnej mienky, pretože od nej závisí správny chod štátneho aparátu. Korupcia v týchto vrstvách spôsobuje korupciu aj inde. Ani jediný priestupok zákona či prípad korupcie neostane bez trestu. Sprenevery prestanú hneď potom, ako dôjde k prvému potrestaniu.
19. ÚcVeta k vláde si žiada, aby boli ukladané účinné tresty aj za najmenší útok proti posvätnosti najvyššej zvrchovanosti, zvlášť, ak bol podniknutý z osobných pohnútok. Ak bude vinník potrestaný príliš prísne, bude sa podobať vojakovi, ktorý padol na bojovom poli štátnej správy za účelom obhájenia Moci, Zásad a Zákona. Tieto princípy totiž nepripúšťajú, aby ani tí, ktorí vedú štátnu správu, stavali svoje osobné ciele vyššie ako svoju povinnosť k verejnosti.
20. Naši sudcovia budú vedieť, že akákoľvek ich zhovievavosť znamená prestúpenie zákona, ktorý bol vytvorený za účelom prísneho potrestania zločinu, a nie aby slúžil k prejavom morálnych vlastností sudcov. Takéto vlastnosti môžu vzbudzovať úctu v súkromnom živote, nikdy však nie v živote verejnom, ktorý je formou výchovy ľudstva.
21. Naši sudcovia po dovýšení 55. roku života neostanú v úradoch. Jednak preto, že starci majú sklonú k nerozvážnym úsudkom a ťažšie si zvykajú na nové pravidlá, jednak preto, že tým umožníme väčšiu výmenu sudcov, ktorí tak budú poddajnejší nášmu tlaku. Kto si bude chcieť udržať svoje miesto, musí nás slepo poslúchať. Svojich sudcov si vyberieme z ľudí, ktorí chápu, že majú trestať a používať zákony, a nie sa dať unášať snívaním o liberalizme na úkor vlády, ako si to dnes predstavujú Gojimovia.
22. Sústava založená na častej výmene úradníctva posluži na to, že bude zničená súdržnosť medzi úradníkmi, ktorí budú tým lepšie hájiť záujmy vlády, od ktorej závisí ich osud. Najmladšia generácia sudcov bude vychovaná tak, že nestrpí zločiny proti nášmu zriadeniu.
23. Pretože si dnešní sudcovia Gojimov dostatočne neuvedomujú svoje povinnosti, nachádzajú na každom zločine nejakú poľahčujúcu okolnosť. Je to dané tým, že dnešní vládcovia zabúdajú pri vymenúvaní sudcov vzbudiť v nich zmysel pre povinnosť, svedomitosť a aj pre význam ich práce. Tak, ako zvierá posielala svoje mláďatá hľadať korisť, takisto zverujú Gojimovia poddaným vysoké úrady, nevysvetliac im podstatu ich úlohy. Tak si ich vlády podkopávajú svoju autoritu činnosťou vlastných úradníkov.
24. Z toho musíme vyvodiť poučenie pre našu vládu. Voľnomyšlienkarstvo vylúčime zo všetkých oborov štátnej správy, na ktorých bude za našej vlády závisieť spoločenská výchova našich poddaných. Tieto miesta vyhradíme len pre tých, ktorí budú špeciálne vychovaní na prácu v štátnej službe.
25. Mohlo by sa nám vytykať, že zadĺžime štátnu pokladnicu tým, že starých úradníkov pošleme na odpočinok. Na to odpoviem takto: Skôr než budú penzionovaní, nájdú sa pre nich miesta v súkromných službách, kde si budú môcť vynahradiť to, čo stratili. Nakoniec, prílišných výdavkov sa báť nemusíme, pretože všetky peniaze sveta budú v našich rukách.
26. Pretože naša samovláda bude dôsledná, bude rešpektovaný každý prejav našej zvrchovanej moci a každý ju bude bez reptania poslúchať. Nakoniec, nebudeme si všímať žiadne reptanie či nespokojnosť. Keby predsa len došlo k nejakým činom, použijeme prostriedky, ktoré zastrašia ostatných ľudí.
27. Odvolacie právo zachováme len pre seba, inak ho zrušíme. Pretože súdnicvo je privilégiom panovníka, nemožno pripustiť, aby si ľud myslel, že nami vymenovaní sudcovia môžu vyniesť chybný rozsudok. Aj keby sa v rozsudku vyskytol omyl, odstránime ho sami. Sudca by bol však prísne potrestaný za to, že nepoznal svoje povinnosti a svoju zodpovednosť, takže by sa podobný prípad naisto neopakoval. Opakujem, že budeme bdieť nad všetkými opatreniami našej správy, aby bol ľud s nami spokojný. Ľud má právo žiadať od dobrej vlády aj dobré vykonané orgány.
28. Naša vláda bude vzbudzovať dojem patriarchálnej a otcovskej starostlivosti na čele s naším panovníkom. Naši poddaní v ňom budú vidieť otca, ktorého úhou je bdieť nad všetkými ich potrebami, nad všetkými podnetmi, otca, ktorý sa stará o všetky vzťahy ako medzi poddanými navzájom, tak aj medzi nimi a vládou. Tým vzbudíme v ľuďoch predstavu, že ak chcú žiť v mieri a pokoji, nemôžu bez tohto svojho strážcu sami nič podniknúť. Samovládu nášho panovníka bude ľud uctievať a zbožňovať, najmä ak zistí, že naši úradníci konajú len v medziach svojich povinností a

stačí im to, že slepo plnia rozkazy svojho pána. Naši poddaní budú šťastní, keď uvidia, že každá otázka ich života je upravená tak, ako to robia múdri rodičia, ktorí chcú svoje deti vychovať k úcte, poslušnosti a plneniu si povinností. Veď vzhľadom k tajomstvám našej politiky, je ľud naozaj podobný malému dieťaťu!

29. Ako pozorujete, náš despotizmus je založený na práve a povinnosti: právo žiadať plnenie povinností je najvznešenejšou úlohou vlády, ktorá s poddanými jedná ako otec s deťmi. Súčasne má právo silnejšieho, aby vplyvom svojej moci viedla ľudstvo k spoločenskému poriadku, ktorý je založený na prirodzenom zákone poslušnosti. Všetko na svete je podrobené buď niekomu alebo okolnostiam, alebo vlastnej povahe - vždy však niekomu silnejšiemu. Preto budme najsilnejší my, aby úloha docieľať všeobecný blahobyť pripadla nám. Bez váhania musíme obetovať každého, kto poruší platný poriadok, pretože sila výchovnej sústavy spočíva v príkladnom trestaní zla.
30. Keď si izraelský kráľ položí korunu na svoju posvätenú hlavu, ktorú mu už vtedy ponúkne aj celá Európa, stane sa patriarchom celého sveta. Obete, ktoré si vyžiada dosiahnutie tohto cieľa, nikdy nedosiahnu počet ich obetí, ktoré padli na oltár veľikáštvu za stáročného panovania gojimských vlád.
31. Náš panovník bude v stálom styku s ľudom a bude k nemu hovoriť tak, že sa jeho sláva ihneď rozšíri po celom svete.

Sedenie šestnásť

1. Aby sme zničili každé zlučovanie síl, okrem našich, zmeníme systém univerzít, ktoré sú hlavnou oporou súdržnosti a vybudujeme ich na nových základoch: rektori a profesori budú do podrobnosti pripravení k svojej činnosti podľa tajného programu, od ktorého sa nebudú môcť beztrestne odchyliť ani o vlásoč. Budeme ich vyberať veľmi starostlivo a budú podriadení priamo vláde.
2. Potlačíme vyučovanie občianskeho práva, ako i všetkého čo sa týka politiky. Tieto veci sa budú učiť len niekoľkí najschopnejší muži, ktorí budú vybrať z radov zasvätených. Univerzity nebudú udeľovať žiadne diplomy mladíkovi, ktorí majú sklony k tomu, že vytvorenie konštitúcie pokladajú za rovnakú vec ako je napísanie komédie alebo tragédie, alebo si vyhradujú právo miešať sa do politických záležitostí, ktorých nerozumejú už ani ich otcovia.
3. Štúdium politických otázok, neodborne riadené veľkým počtom ľudí, vychováva utopistov a občanov veľmi priemerných kvalít, ako môžete sami vidieť z učebných osnov, ktoré zaviedli Gojimovia. Museli sme do ich výchovnej sústavy vštepiť zásady, ktoré sú schopné rozvrátiť ich sociálny poriadok. Ale keď budeme mať v rukách všetku moc, zakážeme vyučovať všetkým, ktorí by nám mohli prekážať a vylúčime z vyučovania všetky predmety, ktoré by mohli spôsobiť chaos. Z mládeže si vytvoríme poslušné deti, milujúce svojho panovníka, v ktorom budú vidieť záruku mieru a pokoja.
4. Namiesto štúdiá klasikov a starovekých dejín, ktoré obsahujú viac zlých ako dobrých príkladov, zavedieme vyučovanie o otázkach budúcnosti. Z pamäti národov vyhladíme všetky stopy na udalosti minulých storočí, ktoré by poškodzovali našu povesť a ponecháme im len tie, ktoré stavajú na obdiv chyby gojimských vlád. Hlavným predmetom výchovnej osnovy bude štúdium praktického života, štúdium sociálneho zriadenia, vzájomného pomeru ľudí, nutnosti vyhýbať sa zlu, názorných príkladov ako vzniká zlo a pedagogických otázok.
5. Vyučovacie program bude pre každú kastu iný, pretože výchova nesmie mať nikdy jednotný charakter. Táto posledná zásada je obzvlášť dôležitá. Vzdelanie každého stavu bude presne vymedzené jeho zvláštnym určením a povahou jeho práce. Vynikajúci ľudia sa vždy povzniesli a aj v budúcnosti sa povznesú do vyššieho stavu. Pretože však vždy pôjde o výnimky, je úľutným šialenstvom otvoriť brány neschopným, pripúšťať ich do vyššej spoločnosti a povoliť im, aj keď výnimočne, aby zaberali miesta tým, ktorí boli pre ne zrodení a vychovaní. Páni, dobre viete, čo sa stalo s Gojimami, keď pripustili takúto nerozvážnosť.
6. Aby poddaní milovali svojho panovníka, je nutné, aby sa na školách a aj na verejných miestach neustále zdôrazňovala dôležitosť jeho činnosti a jeho dobré úmysly.
7. Voľnosť vyučovania úplne zrušíme. Žiaci budú mať právo, aby sa mohli so svojimi rodičmi stretávať vo svojich školských budovách ako v kluboch. Na schôdzkach, ktoré sa budú konať v čase voľna, budú profesori čítať prednášky, na pohľad úplne neustranné, týkajúce sa jednak problémov vzájomného pomeru ľudí, ako aj podstaty dobrého príkladu i nevýhod, ktoré vznikajú z bezuzdnej súťaže. Bude sa tu prednášať aj o nových, svetu dosiaľ neodhalených filozofických teóriách. Týmto teóriám dodáme dogmatický náter a použijeme ich ako základný prvok k obracaniu ľudí na našu vieru. Keď som vám objasnil náš akčný program pre prítomnosť i budúcnosť, prejdeme k výkladu o princípoch týchto teórií.
8. Zo stáročných skúseností vieme, že ľudia žijú pod dojmom ideí, myšlienok a dávajú sa nimi viesť. Takto si osvojili výchovu a dajú sa v každom veku, rôznymi prostriedkami vychovávať. Pretože to vieme, vyhladíme pre svoj prospech všetky posledné záchvevy slobodného myslenia, ktoré sme už dávno riadili pre nás nutným smerom. Spôsob zotročenia myslenia existuje už v tom, čomu hovorím názorné vyučovanie. Táto metóda úplne potlačí mozgovú činnosť Gojimov, urobí z nich poslušné zvieratá, ktoré aby niečo pochopili, musia to najskôr vidieť. Už Bourgeois, jeden z našich najlepších agentov, sa vo Francúzsku zasadil o tento spôsob názorného vyučovania.

Sedenie sedemnásť

1. Právnické povolanie robí z tých, ktorí sa mu venujú, úplne chladných, krutých, zarputilých ľudí a zbavuje ich všetkých zásad. Núti ich, aby sa na nás pozerali z neosobného alebo prísne zákonného hľadiska. Advokáti sa pri vedení procesov naučili pozeráť len na svoj osobný prospech a nie na prospech verejného blaha. Málokedy odmietnu viesť spor, naopak, denne sa snažia nejaký získať, chytajúc sa aj nepatrných kľučiek práva. Pritom sa snažia za každú cenu dosiahnuť oslobodzujúci rozsudok a tým znemravňujú celú právnu starostlivosť. Obmedzíme ich pôsobnosť a urobíme z nich výkonných úradníkov verejnej moci. Advokáti už nebudú mať priamy styk so svojimi klientami a

rovnako sa to bude týkať aj sudcov. Od súdu dostanú pridelené súdne prípady, pripraví ich podľa podkladov a budú hájiť svojich klientov podľa predbežného výsluchu a podľa skutočností, ktoré vyšli najavo pri súdnom pojednávaní. Dostanú jednotný plat bez ohľadu na výsledok procesu. Ich úlohou bude vyložiť vec za účelom vážnej obhajoby, v protiklade k verejnému žalobcovi, ktorý ich vykladá zo svojho hľadiska a za účelom obžaloby. Tým sa pojednávanie skrúti a vykoná sa počestná a nestranná obhajoba, ktorá nebude vedená s cieľom osobného zisku, ale preto, že advokáti sú skutočne presvedčení o nevine svojho klienta. Týmto systémom sa potlačí aj korupcia, ktorá je rozšírená medzi advokátmi a zamedzí sa tomu, aby procesy vyhrávali tí, ktorí najviac platia.

2. Vynaložili sme mnoho síl na to, aby sme podkopávali dôveru v gojimských kňazov, ktorých činnosť by nám mohla veľmi prekážať. V tomto smere sme doposiaľ docielili značné úspechy, lebo vplyv kňazov na ľud sa deň odo dňa znižuje.
3. Dnes je už sloboda svedomia uznaná všade. Preto je vyhladenie kresťanstva otázkou len niekoľkých rokov. Ďaleko ľahšie sa nám to podarí u ostatných náboženstiev, ale o tom by bolo predčasné hovoriť. Klerikalizmus a kňazstvo obmedzíme v jeho činnosti natoľko, aby jeho vplyv v budúcnosti nebol prakticky žiadny.
4. Keď nadíde okamih, kedy bude nutné zničiť aj pápežstvo, uskutoční ľud, vedený našou neviditeľnou rukou, útok na vatikánsky palác. Tu však zakročíme pod zámienkou, aby sa neprelievalo príliš mnoho krvi. V skutočnosti to však bude len preto, aby sme vnikli do vatikánskych komnát, ktoré potom neopustíme skôr, ako nezničíme jeho moc a to i morálne.
5. Kráľ izraelský sa potom stane pravým pápežom sveta, patriarchom medzinárodnej cirkvi.
6. Dovtedy, kým prevychováme mládež na to, aby vstúpila do prechodného a potom do nášho náboženstva, nebudeme otvorene útočiť proti pôsobiacim cirkvám, ale pomocou vhodnej kritiky budeme zasievať rozpory do ich radov. Naša tlač bude zľahčovať vládne činy i náboženstvo a odhaľovať neschopnosť Gojimov. Urobí to úplne bezohľadne a bude znižovať ich autoritu, ako to vie len náš geniálny národ.
7. Naša vláda sa bude podobať bohu Višnovi - každá z jeho sto rúk bude držať jednu z pohonných pružín sociálneho stroja. Aj bez štátnej polície budeme všetko vedieť. Dnes, ako viete, je štátna polícia riadená nami tak, že bráni tomu, aby sa vláda vôbec niečo dozvedela. Celá tretina poddaných bude podľa nášho programu špehovať druhých a to len z pocitu povinnosti, aby vláde preukázala dobrovoľnú službu. Remeslo vyzvedačov a udavačov už nebude považované za nečestné, naopak, bude veľmi počestné. Naproti tomu budeme prísne trestať falošné udania, aby sme zabránili zneužitiu tohto práva.
8. Naši dôverníci budú pochádzať z najvyšších, ale i z najnižších spoločenských kruhov. Budeme ich voliť z radov veselých kumpánov, či už sú to úradníci, kníhkupci, tlačiar, obchodníci, robotníci alebo čašníci z kaviarní. Táto polícia nebude mať žiadne splnomocnenie pre samostatné konanie, aby ho nemohla zneužiť, ale bude plniť len úlohy svedkov a vyzvedačov. Jej členovia budú podávať iba správy. Zvláštny odbor polície bude tieto správy kontrolovať a na ich základe bude vydávať zatýkače. Zatýkať budú žandári alebo štátna polícia.
9. Ak však jedinec, ktorý má za úlohu podávať správy, nebude inoformovať o nejakom spiknutí, bude obžalovaný zo zatajovania zločinu. Tak, ako sú dnes povinní naši bratia z vlastného popudu oznámiť nám odpadlivosť alebo vzburu proti Kahalu, o ktorom sa dozvedia, rovnako budú všetci poddaní nášho kráľovstva povinní udávať previnilcov.
10. Takéto organizácie odstránia každé zneužitie moci, akúkoľvek násilnosť či korupciu, inými slovami všetky chyby, ktorých sa na našu radu a podľa našej teórie o právach človeka dopúšťajú Gojimovia. Ako by sme nakoniec mohli dosiahnuť svoj cieľ a spôsobiť ďalšie neporiadky v ich verejnej správe? Aké ďalšie prostriedky by sme mohli ešte použiť? Najdôležitejším prostriedkom sú úradníci. Tým musí byť poskytnutá možnosť prejavu svoje najhoršie zmýšľanie, aby zneužívali svoju úradnú moc a podliehali úplatnosti, ku ktorej potom dovedú aj ostatných.

Sedenie osemnásťte

1. Keď usúdime, že je potrebné zosilniť policajné opatrenia, ktoré však ničia prestíž vládnym moci najviac, pomocou skúsených rečníkov vzbudíme umelé nepokoje a zdanlivú nespokojnosť. Okolo rečníkov sa potom združia tí, ktorí s nimi budú súhlasiť. Potom si nájdeme zámienky na domové prehliadky, na ich stíhanie a k vydaniu nových, slobodu obmedzujúcich zákonov, ktoré budú vykonávať naši agenti nasadení do gojimskej polície.
1. Mnoho ľudí sa spiknutia zúčastní len z obyčajnej záľuby, aby potom mohli tárať. Potiaľ ich necháme na pokoji, ak neprikróčia k činom. Uspokojíme sa s tým, že medzi nich nasadíme vyzvedačov tajnej polície. Je však nutné mať na zreteli, že keď sa príliš často odhaľuje spiknutie, trpí tým vládna prestíž. Vzniká dojem, že vládna moc je buď slabá, alebo, čo je ešte horšie, že uznáva vlastné chyby. Dobré viete, že sme podkopali prestíž gojimských panovníkov častými atentátmi, ktoré zosnovali naši nadháňaci, slepé ovce nášho stáda. Ľahko sa dali zvieŕť k zločinu niekoľkými liberálnymi frázami, len keď mali politický náter. Zničili sme vážnosť štátnych predstaviteľov tým, že ich nútime k všeobecne známym policajným opatreniam, čím však priznávajú svoju vlastnú slabosť.
2. Nášho panovníka budeme veľmi dobre chrániť úplne neviditeľnou gardou. Nikdy nesmieme pripustiť, aby vznikol dojem, že nebol schopný potlačiť každé spiknutie, alebo že by sa mal pred ním dokonca skrývať. Keby sa táto mienka vôbec mohla niekde objaviť, ako to medzi Gojimami býva, tak by to znamenalo v najbližšej budúcnosti záhubu samotného panovníka alebo určite jeho dynastie.
3. Náš vládca, obklopený svätožiarou svojej dôstojnosti, nebude používať svoju moc len vo vlastný prospech alebo v prospech svojej dynastie, ale aj pre blaho ľudu, a preto bude poddanými ctený a ochraňovaný. Budú ho uctievať, pretože každý bude presvedčený, že na kom závisí blaho ľudu a celého kráľovstva, rovnako ako zachovanie poriadku v štáte. Ak sa však musí panovník verejne ochraňovať, priznáva sa tým, že vládna organizácia je slabá.
4. Kedykoľvek sa náš panovník objaví medzi ľuďmi, bude vždy obklopený davom zvedavých nadšencov, ktorí tam

budú akoby náhodou. Tí budú stále pri ňom a budú udržiavať neznáme osoby v dostatočnej vzdialenosti pod zámkou zachovania poriadku. A tak si ľudia zvyknú zdržiavať sa v úctivej vzdialenosti. Ak by chcel niekto z davu podať prosebnú žiadosť a priblížiť sa za týmto účelom k panovníkovi, vezme žiadosť najbližšie stojaca osoba a pred očami žiadateľa ju dá panovníkovi. Tak aspoň každý uvidí, že jeho prosba bola prijatá a že vládca si sám kontroluje svoje štátne záležitosti. Jeho moc si budú vážiť len vtedy, keď sa bude hovoriť: Keby to tak vedel kráľ... alebo: Kráľ sa o tom isto dozvie!

5. Verejná kráľovská stráž však čoskoro rozptýli predstavy o panovníkovej tajupnej moci - s trochou odvahy sa môže každý považovať za schopného k uchopeniu moci. Vrah, ktorý si je vedomý svojej sily, čaká len na vhodný okamih, aby mohol uskutočniť atentát. Gojimom sme našepkali pravý opak a je už zrejmé, do akých koncov ich priviedla sústava ochrany nositeľov vládnej moci.
6. Zločincina zatkneme hneď pri prvom oprávnenom alebo neoprávnenom podozrení. Nemôžeme riskovať, že nám politický zločinec unikne kvôli strachu, že by mohlo ísť o omyl. V prípade politického zločinu budeme nemilosrdní. Ak vo výnimočných prípadoch dovoľíme, aby boli skúmané príčiny, ktoré viedli človeka k surovému zločinu, nebudeme ospravedlňovať zločiny politické, pretože týmto veciam nerozumie nikto okrem vlády. Netreba zdôrazňovať, že ani všetky vlády si neosvojili umenie vládnuť.

Sedenie devätnáste

1. Jednotlivcom zakážeme, aby sa miešali do politiky, požiadame však niektorých ľudí, aby nám podávali námety a návrhy na zlepšenie pomerov medzi ľuďmi. Z toho budeme poznať jednak ich potreby, jednak sa tiež dozvieme o nevhodných túžbach svojich poddaných. Ak sa to ukáže vhodné, odpovieme na tieto námety alebo návrhy príslušným opatrením. Alebo ich zavrhneme a verejne poukážeme na hlúposť a neinteligentnosť tých, ktorí ich podali.
2. Povstanie je len brechotom vyhladnutého psa na slona. Ak je vláda dobre organizovaná, nielen čo sa týka polície, ale aj zo sociálneho hľadiska, ozve sa brechot vyhladovaného psa za chrbtom slona iba preto, že pes nepozná jeho silu. Potrebné je iba to, aby slon ukázal svoju silu a pes stíchne a začne vrtieť chvostom.
3. Aby bola odstránená mučenická aureola v prípade politických zločincov, posadíme ich na lavicu obžalovaných spolu so zlodejmi, vrahmi a inými zločincami. Verejná mienka sa na nich potom bude pozeráť rovnako ako na tých ostatných a bude nimi opovrhovať.
4. Pokúsili sme sa docieľiť, a myslím, že s úspechom, aby Gojimovia nepoužívali tento náš systém proti politickým zločincom. Na to nám poslúžila tlač a verejné prednášky. Za pomoci historických citátov sme vzbudili zdanie, že revolucionári boli mučeníci za blaho ľudstva. Tým vzrástol počet voľnomyšlienkárskeho Gojimov do tisícov a takto sme ich zavliekli do svojho stáda.

Sedenie dvadsiate

1. Dnes pojednám o finančnom programe, ktorý sme odložili až na koniec svojich výkladov, pretože je záverečným a najdôležitejším bodom našej sústavy. Kým začnem, musím vám pripomenúť to, čo som už naznačil: Dôsledky našich činností sa vždy prejavia numericky.
2. Keď budeme páni, vyhne sa naša autokratická vláda tomu, aby ľudu ukladala príliš veľké dane. Nezabudnite, že má hrať úlohu ochrancu a otca. Pretože je však štátna správa nákladná, bude nevyhnutné zabezpečiť potrebné prostriedky na jej existenciu. Preto sa otázka rovnováhy v štátnom hospodárstve musí sledovať veľmi pozorne.
3. Panovník bude v našom vládnom systéme považovaný za jediného vlastníka hnutelného a nehnuteľného majetku, čo sa dá v praxi ľahko realizovať. Vykoná úplne zákonnú konfiškáciu všetkého majetku v hotovosti za tým účelom, aby reguloval obeh peňazí v krajine. Najlepšou daňovou metódou je nakoniec progresívne zdaňovanie majetku. Bohatý bude musieť pochopiť, že je jeho povinnosťou, aby sa zriekol časti nadbytku pre spoločné blaho štátu. Vláda mu za to zaručí nedotknuteľnosť toho, čo mu zostáva a právo, aby z toho mal slušný zisk. Hovorím "slušný", pretože kontrola majetku zabráni zákonom chránenému zlodejstvu.
4. Túto sociálnu reformu musíme nevyhnutne vykonať, pretože je rozumná a zaručuje verejný mier.
5. Dane, ukladané chudobným, sú zárodkami revolúcií a sú vládam škodlivé, pretože strácajú výhody tým, že sa pachtia za maličkosťami. Daň z majetku aj tak zabráni vzrastaniu súkromného majetku tých, do rúk ktorých sme sa snažili majetok zhromaždiť ako protiváhu proti nežidovskej vládnej moci a jej financiám.
6. Progresívna daň, určená podľa výšky kapitálu, bude mať väčší výnos ako dnešná rovnomerná daň. Tento systém je však zatiaľ pre nás užitočný, pretože vzbudzuje odpor a nespokojnosť medzi Gojimami.
7. Moc nášho panovníka bude spočívať výhradne v rovnováhe síl, ktoré zaručujú mier. Preto musia majetné vrstvy postúpiť časť svojich dôchodkov, aby bol zaručený normálny chod vládnej mašinerie. Štátne potreby musia kryť tí, ktorí to môžu uniesť najľahšie.
8. Tým potlačíme nenávisť chudobných voči bohatým, pretože v nich budú vidieť finančných podporovateľov štátu, garantov mieru a blahobytu. Chudobní uvidia, že len bohatí prispievajú na opatrenia, ktoré sú potrebné k všeobecnému blahobytu.
9. Aby zdanená inteligencia nebola s novou vládou príliš nespokojná, predložíme jej podrobný výkaz štátnych výdavkov, ale bez výdavkov na potreby trónu a administratívy.
10. Panovník nebude sám vlastníť majetky, pretože bude považovaný za majiteľa všetkého v štáte. Dvojaký majetok

panovníka by si navzájom odporoval, pretože tak by mal súkromný majetok a prichádzal by o právo na majetok, ktorý patrí občanom.

11. Štátom budú vydržiavani len potomkovia panovníka. Jeho rodičia budú štátni funkcionári alebo budú mať nejaké zamestnanie, aby mohli mať majetok. Avšak nebudú môcť okrádať štátnu pokladnicu len preto, že pochádzajú z kráľovskej krvi.
12. Predaj, zisky, dedičstvá budú zdanené progresívnou daňou. Ak sa hnuťelný majetok prevedie bez zaplataenia prevodnej dane, bude za ňu ručiť pôvodný majiteľ a to odo dňa prevodu až do dňa, keď bola sprenevera zistená. Každý týždeň sa budú na miestnej filiálke štátnej pokladnice predkladať pôvodné zmluvy, ktoré budú obsahovať meno, priezvisko a adresu nového i pôvodného majiteľa. Od istej výšky prevedeného majetku bude povinná registrácia mien oboch strán zúčastnených na prevode. Daň z predaja predmetov dennej spotreby bude vyberaná vopred v podobe kolku, ktorý bude mať hodnotu toľko a toľko percent z hodnoty dotyčného predmetu.
13. A teraz si spočítajte, o koľko predčí výnos týchto daní súčasné dôchodky gojimských vlád.
14. Štátna banka bude tvoriť rezervný fond a to do určenej výšky. Všetko, čo bude prevyšovať túto čiastku, sa musí vrátiť do obehu. Náklady na verejné práce budú potom hradené z tohto prebytku. Pretože riadenie týchto prác bude prislúchať štátu, vzbudí ich vykonávanie záujem robotníkov o štát. Časť týchto fondov bude určená pre vynálezcov a pre zdokonalenie výroby.
15. V štátnych pokladniciach nebude povolené prechovávať žiadne, ani najmenšie čiastky okrem rezervného fondu, ktorý bude však veľmi široko rozpočítaný. Peniaze sú určené pre beh a každá prekážka ich obehu je chybou v štátnej mašinérii, pre ktorú sú peniaze mazivom.
16. Náhrada peňazí cennými papiermi už úplne podviazala verejný úver. Výsledky toho sme už mohli pozorovať.
17. Vytvoríme tiež kontrolný overovací úrad, aby sa panovník mohol ihneď presvedčiť o stave príjmov a výdavkov štátu. Vyňaté budú z toho len neuzatvorené účty jedného bežného mesiaca a dosiaľ nepredložené vyúčtovania minulého mesiaca.
18. Jedinou osobou, ktorá nebude mať záujem okrádať štátnu pokladnicu, bude panovník, pretože bude jej majiteľom. Preto kontrola z jeho strany bude zárukou pred možnými stratami a spreneverami.
19. Všetky honosné recepcie, ktoré mrhajú drahocenný čas vladára, budú odstránené, aby mal dost času na vládne záležitosti. Jeho moc už nebude závisieť od obľúbencov, ktorí obklopovali trón iba preto, aby mu tým dodali náheru a lesk, a pritom sa starajú len o svoj vlastný prospech a nie o prospech štátu.
20. Tým, že sme stiahli z obehu peniaze, vyvolali sme v štátoch Gojimov hospodárske krízy. Kapitály ostali nepoužitú, boli národom odňaté a tie sa teraz musia obracať k nám o pôžičky týchto kapitálov. Platenie úrokov z týchto pôžičiek zničilo štátne financie a podrobilo štáty nášmu kapitálu.
21. Centralizácia priemyslu, ktorý odňal výrobu z rúk remeselníkov a vložil ju do rúk kapitalistov, zbavila ľud, rovnako ako štát, všetkej moci.
22. Množstvo obeživa teraz nezodpovedá číslu spotreby na obyvateľa, a preto nemôžu byť uspokojené potreby pracujúcich vrstiev. Pribúdanie obeživa musí byť v priamom pomere k pribúdaniu obyvateľstva. Aj deti je nutné od narodenia pokladať za konzumentov. Revízia razby peňazí je životnou otázkou prvého rádu pre celý svet.
23. Viete dobre, že zlato ako základ meny sa stalo osudné všetkým vládam, ktoré ho prijali, pretože nemohlo uspokojiť potrebu peňazí odvtedy, keď sme my stiahli z obehu toľko zlata, koľko len bolo možné.
24. Založíme menu na hodnote práce, pričom nerozhoduje či bude z papiera alebo z dreva. Tú uvedieme do obehu podľa normálnej potreby každého poddaného. Rozmnožíme ju, kedykoľvek sa niekto narodí, a zmenšíme, kedykoľvek niekto zomrie. Každé správne oddelenie, každý kraj bude zodpovedný za svoje vlastné financovanie.
25. Aby boli obmedzené priedahy pri platení štátnych výdavkov, budú výplatné dni určené panovníkovým príkazom, takže minister financií nebude môcť uprednostňovať niektorú krajinu na úkor iných.
26. Rozpočet dôchodkov a výdavkov budú vždy stáť proti sebe, aby sa nemohli navzájom porovnávať.
27. Naše reformy finančného poriadku Gojimov navrhujeme tak, aby sme nikoho nevystrašili. Poukážeme na nutnosť týchto reforiem pre prílišný rozsah neporiadkov, plynúcich z finančnej rozvrátenosti Gojimov. Budeme mať na zreteli, že hlavným zdrojom týchto neporiadkov je zvyk, že sa rozpočet odhaduje len približne a ten potom rok čo rok stúpa. Takto pripravený rozpočet sa môže s veľkou námahou udržať do prvej polovice roka. O revidovanom rozpočte sa teraz hlasuje a takto povolené úvery budú vyplatené v nasledujúcich troch mesiacoch. Potom musí byť predložený dodatočný rozpočet a potom je žiadaný ďalší úver, aby mohlo byť vykonané konečné zúčtovanie. Pretože rozpočet na nasledujúci rok je založený na celkových výdavkoch minulého roku, tak dosiahne aj oproti normálnej spotrebe zvýšenie o 50 % ročne, takže sa ročný rozpočet každých desať rokov strojnásobí. Takýto postup, ktorý vyplýva len z bezstarostnosti gojimských vlád, končí prázdnu pokladnicu. Potom nastane obdobie pôžičiek, ktoré vstrebú všetky fondy pokladníc a uvrhnú gojimské vlády a štáty do úpadku.
28. Pochopíte, že nám tento spôsob finančného hospodárstva, ktorý sme Gojimom našepkali, nemôže vyhovovať.
29. Pôžička je znamením nemohúcnosti vlády, dôkazom, že nevie použiť svoje právo. Nad hlavami vlád visí Damoklov meč v podobe pôžičiek: Namiesto toho, aby určili dane podľa vzniknutej spotreby, naťahujú ruky a žobrujú o peniaze u našich bankárov. Zahraničné pôžičky sú pijavice, ktoré sa nedajú striasť z tela štátu, iba že odpadnú samé alebo sa ich štát zbaví radikálnymi prostriedkami. Vlády Gojimov však namiesto toho, aby ich obmedzili, rozmnožujú ich a tým, že si sami púšťajú žilou, páchajú samovraždu.
30. A čo je naozaj zahraničná pôžička? Len pijavica! Pôžička pozostáva zo štátnych dlhopisov, ktoré nesú úroky v

pomere k vypožičanej čiastke. Ak má dlhopis 5 % úrok, je zbytočne počas dvadsiatich rokov opäť zaplatený. Za štyridsať rokov je dva razy, za šesťdesiat rokov tri razy opäť zaplatený a pritom pôvodný kapitál ostáva naďalej nesplatený.

31. Z týchto výpočtov vyplýva, že vlády vyrvú všeobecnými daňami úbohým poplatníkom aj posledný halier na zaplatenie úrokov cudzím kapitalistom, namiesto toho, aby rovnaké sumy pre potreby štátu vybrali vopred z daní, za ktoré sa úroky neplatia.
32. Kým boli pôžičky čisto národné, uspokojili sa Gojimovia s tým, že vyťahovali peniaze z chudobných a nechali ich plynúť do vrecák bohatých. Ale od tej doby, keď si na našu radu začali ministri brať pôžičky v zahraničí, štátne bohatstvo začalo prúdiť do našich rúk. Všetci Gojimovia sa nám tým zaviazali.
33. Nedbalosť gojimských panovníkov v štátnych záležitostiach, úplatnosť ich ministrov a neznalosť finančných problémov zadžili panovníkov do takej miery, že sa nás už sotva zbavia. Je ale nutné poznamenať, že nebolo celkom bez problémov, kým sa nám ich podarilo dostať až sem.
34. Nedopustíme existenciu žiadnej prekážky v obehu peňazí. Nebudú už jestvovať štátne dlhopisy, a ak ich pripustíme, tak nanajvýš jednopercenčné, aby platenie úrokov nevydalo štát napospas pijaviciam. Vydávať dlhopisy dovoľíme len priemyselným spoločnostiam, pretože tie budú môcť ľahko splatiť úroky zo svojich ziskov. Naproti tomu štát, v porovnaní s priemyslom, nemá z požičaných peňazí zisk, ale používajú sa na výdavky.
35. Sám štát si zakúpi priemyslové papiere a nebude, ako teraz, splácať pôžičky, ale sa stane v postavení dlžníka solidným veriteľom. Tým sa zabráni nečinnému ležaniu peňazí. Lenivosť a príživníctvo, ktoré nám boli užitočné, kým si vládli Gojimovia sami, zanikne, pretože naša vláda ich už nebude potrebovať.
36. Aký úzky rozhľad majú mozgy tých gojimských zvierat! Vôbec im neprišlo na um, že keď si požičajú na úrok, že tieto peniaze, kapitál a úrok, sa musia vopred vybrať zo štátnej pokladnice, aby nám ich mohli splatiť. Zopakujme si ešte raz: o čo by bolo bývalo výhodnejšie vybrať peniaze priamo od poplatníkov, ktorým sa úrok neplatí! Práve to je dôkazom, aký geniálny je náš duch: dokázali sme im vysvetliť otázku pôžičiek tak, že v tom videli dokonca výhody pre seba.
37. Keď nadíde náš čas, bude náš rozpočet vybudovaný zo stáročnej skúsenosti, ktorú sme získali na úkor gojimských vlád. Náš rozpočet bude jasný a stručný a poukáže na očividné výhody našej novej sústavy. Bude koniec všetkým neprístojnostiam, ktorými sme síce skrotili Gojimov, ale ktoré za svojej vlády trpieť nebudeme.
38. Náš účtovný systém bude riadený tak, že ani panovník, ani posledný úradník nebude môcť spreneveriť ani najmenšiu čiastku, ba ani ju použiť na iný účel, než na ktorý bola určená v pôvodnom rozpočte. Bez presného plánu nemožno vládnuť: aj hrdinovia zahynú, ak sa vydajú na cestu bez dostatočných zásob, keď nevedia, kam cesta vedie.
39. Gojimské vlády, ktoré sme naučili na okázalých recepciách, slávnostiach a zábavách zanedbávať povinnosti voči štátu, nám slúžili na zakrytie našich plánov. Správy mocných obľúbencov, ktorí zastupujú panovníka navonok, boli oznamované v skutočnosti našimi agentami a vždy uspokojovali len povrchných pozorovateľov, pretože sľubovali zlepšenie budúcej hospodárskej situácie. Čitatelia našich pamätí mohli rozmýšľať, ako je možné docieľiť úspory? Novými daňami? Ale neurobili to. Vy sami viete, kam táto nedbalosť viedla, k akej finančnej rozvrátenosti dospeli, aj napriek obdivuhodnej vôli a pracovitosti ich ľudí.

Sedenie dvadsiate prvé

1. Ako pokračovanie ku svojej poslednej prednáške pripojím ďalšie podrobnosti o vnútorných pôžičkách. Nebudem už hovoriť o pôžičkách zahraničných, ktoré naplnili naše pokladnice štátnym majetkom Gojimov. V našom štáte nebudú cudzinci ani nikto, kto by nepodliehal nášmu zákonu.
1. Vplyvom korupcie úradníkov a nedbalosťou predstaviteľov vlády sme dokázali, že sme vybrali dva razy, tri razy viac, ako nám prislúchalo; tým, že sme vládam Gojimov požičiavali peniaze, ktoré ani nepotrebovali. Kto iný by toto dokázal? Teraz prikočím k tomu, aby som vysvetlil niektoré podrobnosti o štátnych pôžičkách, tak, ako som to sľúbil.
2. Keď sa vyhlási pôžička, vlády predložia upisovaciu listinu ku kúpe dlhopisov. Aby sa stali prístupné všetkým, vydajú sa titry od sto do tisíc a prvým upisovateľom sa nedovolí, aby ich kupovali so zľavou. Hneď potom sa cena umelo zvýši pod zámienkou, že dopyt prevyšuje ponuku. O niekoľko dní sa ohlási, že pôžička je prepísaná a upisovať sa dá už len výnimočne. Prečo teda peniaze prijali? Upísaná čiastka zrejme omnoho prevyšuje výšku pôžičky. Tým sa dosiahol cieľ, že verejnosť má dôveru v štátne hodnoty.
3. Keď sa dohrá táto komédia, zostane už len dlh a všetka ľarcha. Aby sa z neho mohli platiť úroky, uzatvoria sa nové pôžičky, ktoré dlh nelikvidujú, ale naopak, ešte ho zvyšujú. A keď sú nakoniec možnosti zo strany vlády vyčerpané, neostáva nič iné, len zaviesť nové dane, ale nie na splácanie pôžičiek, ale na preplácanie z nej. Tieto dane sú potom len dlhom, ktorý má zaplatiť iný dlh.
4. Potom nadíde obdobie konverzie, ktoré síce môže znížiť úrokovú mieru, ale dlh nezmyslné. Nemožno ho previesť bez súhlasu majiteľa dlhopisu. Keď sa ohlási konverzia, ponúkne sa tým, ktorý by s ňou nesúhlasil, vrátenie peňazí. Keby všetci žiadali vrátenie peňazí, potom by štát padol do svojej vlastnej pasce, pretože by nemohol vrátiť všetko. Našťastie však Gojimovia nevedia nič o finančných otázkach, preto sa radšej uspokojia s miernym znížením dôchodku, ako by sa mali vydávať nebezpečenstvu burzových strát alebo strát z nového umiestnenia svojich peňazí. Tým dávajú vláde do rúk prostriedok na zníženie schodku o niekoľko miliónov. Pri zahraničných pôžičkách si však Gojimovia podobné zábavy nemôžu dovoliť, pretože dobre vedia, že by sme od nich žiadali vrátenie dlhov, čo by znamenalo štátny bankrot. A priznaný bankrot je najlepším dôkazom toho, že medzi ľuďom a vládou niet spoločných záujmov.

5. Teraz vás žiadam, aby ste venovali mimoriadnu pozornosť tomu, čo poviem a čo bude nasledovať: v súčasnosti sú všetky vnútorné pôžičky premenené na takzvané pohyblivé dlhy, teda dlhy, ktorých splatnosť je viazaná na dlhšiu alebo dlhú dobu. Tieto pôžičky budú uskutočnené za pričlenenia financií, uložených v sporiteľniach. Pretože tieto peniaze budú k dispozícii vláde dosť dlho, budú slúžiť na platenie úrokov zo zahraničných pôžičiek a budú v rovnakej čiastke podložené štátnymi bonmi: týmito bonmi sa budú hradiť všetky schodky štátnych pokladníc Gojimov.
6. Keď budeme pánmi celého sveta, odstránia sa podobné podvody, pretože by boli proti našim záujmom. Tiež zrušíme všetky peňažné burzy, pretože nedopustíme, aby bola naša moc podlamovaná zmenami cien našich štátnych papierov. Vydáme zákon, že kolísanie kurzov našich papierov znamená podryvanie autority našej vlády. Rovnako ustanovíme, že nominálna hodnota papiera je súčasne aj burzovou hodnotou. Každá Haussa za sebou vlečie baissu! Preto sme sa na začiatku tejto akcie takto hrali s hodnotami a dlhopismi Gojimov.
7. Burzy nahradíme veľkými verejnými ústavmi, ktorých úlohou bude určovať hodnoty priemyselných papierov, a to podľa želania vlády. Tieto ústavy budú môcť hodiť denne na trh priemyslové papiere v hodnote 500 miliónov a toľko isto ich aj skúpiť. Tým budú všetky priemyselné podniky od nás závislé. Predstavte si, akú nám to dodá moc!

Sedenie dvadsiate druhé

1. Tým, čo som vám doteraz povedal, podal som vám podľa svojho najlepšieho vedomia obraz o tajuplných dejoch, ako minulých, tak aj súčasných. Výsledok uvidíte už v blízkej budúcnosti. Odhalil som vám tajomstvo nášho pomeru ku Gojimom, vysvetlil našu finančnú politiku. Ostáva mi dodať už len málo.
2. V našich rukách je najväčšia moc sveta: zlato. Zo svojich pokladníc ho môžeme behom štyridsiatichôsmich hodín uvoľniť ľubovoľné množstvo. Mám vám ešte ďalej dokazovať, že sám Boh si želá naše panstvo? Neprezrádza toto bohatstvo, že všetko zlo, ktoré sme museli páchať po toľko stáročí, posluži konečne na dosiahnutie pravého šťastia ľudstva, teda zavedeniu poriadku vo svete? Poriadok bude zavedený a keď to bude potrebné, aj násilím.
3. Dokážeme, že my sme tými dobrodincami, ktorí sme zmučenému svetu dali pravý blahobyt a individuálnu slobodu, že sme súčasne zaviedli mier, pokoj a dôstojnosť vo vzájomných vzťahoch medzi ľuďmi, ale aby sme si rozumeli, za takých podmienok, že budú bezpodmienečne poslúchať naše zákony. Súčasne ukážeme, že slobodu nemožno chápať ako prejav ľubovôle a nemravnosti, že jej základom nie je to, že si každý robí čo chce, rovnako ako moc a dôstojnosť človeka v sebe neskrývajú právo rozširovať podvrtné učenie, ako slobodu svedomia, rovnosť a iné nezmysly. V žiadnom prípade osobná sloboda neopravňuje k tomu, aby vzbudzovala neporiadok na svoju vlastnú i cudziu škodu, aby sa niekto znižoval k smiešnym rečiam na hlučných zhromaždeniach. Pravá sloboda naopak znamená nedotknuteľnosť osoby tým, že sa presne plnia sociálne zákony. Treba tiež povedať, že podstata ľudskej dôstojnosti záleží od pochopenia svojich práv rovnako, ako v pochopení ich obmedzenia zákonom, ktorý zakazuje fanatické predstavy o uplatňovaní svojej vlastnej slobody.
4. Naša vláda bude slávna, pretože bude mocná. Ona sama všetko usporiada a povedie, a nebude sa beznádejne plaziť za vodcami ľudu a za rečníkmi, ktorí sú neustále zamestnaní rečením o nezmyselných veciach, ktoré síce nazývajú hlbokými zásadami, ale v skutočnosti sú to samé utópie. Naša vláda zavedie poriadok a ľudu dá za to blahobyt. Stane sa predmetom mystického zbožňovania a národy sa budú pred ňou klaňať. Skutočná moc sa nesmie zastaviť pred žiadnym právom, ani pred právom Božím: Nik sa ju potom neodváža zbaviť ani najmenejšej časti moci.

Sedenie dvadsiate tretie

1. Aby sme naučili ľud poslušnosti, je potrebné obmedziť jeho chůtky a výrobu prepychových predmetov. Tým zjemníme mravy a zabránime rozširovaniu nemravnosti, ktorá vzniká z márnivosti.
2. Budeme podporovať drobné remeslá, ktoré sa zmocnia kapitálu, odňatého priemyselníkom. Tento bod je dôležitý, pretože priemyselníci aj nevedomky popudzujú ľud proti vláde.
3. Ľud oddaný remeselníkom a remeslám, nepozná odpočinok pred prácou, prispôsobí sa životným podmienkam a podporuje vládu. Nezamestnanosť je pre vládu veľmi nebezpečná: prestane, akonáhle budeme pánmi.
4. Opilstvo bude tiež zákonom zakázané a trestané ako zločin proti ľudskej dôstojnosti, pretože alkohol znižuje úroveň človeka na úroveň zvieratá.
5. Opakujem, že ľud slepo poslúcha len tvrdú a na ňom nezávislú vládu. V nej vidí svoju zbraň a ochranu proti sociálnym pohromám. Prečo by ľudstvo malo mať panovníka s anjelským srdcom? Ľud potrebuje to, aby videl vo svojom panovníkovi zosobnenie moci a sily.
6. Súčasné vlády živia uprostred nami znemravnenej spoločnosti, ktorá zavrhuje aj Božskú autoritu, zo stredu ktorej sľahajú na všetky strany plamene anarchie. Náš panovník, ako som už povedal, bude nútený najprv tento ničiaci oheň uhasiť. Zničí túto spoločnosť a ak bude potrebné, utopí ju vo vlastnej krvi, aby ju opäť vzkriesil v podobe usporiadanej armády, ktorá bude s presvedčením bojovať proti anarchii, ktorá by mohla nakaziť celý štátny organizmus.
7. Poslaním nášho Bohom vyvoleného panovníka je zničiť všetky zlé sily, ktoré sa rodia z pudov a nie z inteligencie, zo zvieracieho a nie z ľudského ducha. Tieto sily dnes triumfujú krádežami a rôznymi inými násilnosťami, uskutočňované v mene slobody a práva. Oni zničili všetok sociálny poriadok za tým účelom, aby z jeho trosiek povstal trón kráľa izraelského. Ich úloha však bude skončená, akonáhle sa náš kráľ chopí moci. Musia mu preto ustúpiť z cesty, na ktorej nesmie ostať ani steblo, ani najmenší kameňok.
8. Potom povieme ľudu: "Ďakujte Bohu a klaňajte sa pred tým, na čele ktorého je znamenie prozreteľnosti, pred tým, ktorého hviezdu riadi sám Boh, aby len on a nikto iný, vás vyslobodil z moci hriechov a zla".

Sedenie dvadsiate štvrté

1. Teraz vám poviem, ako upevníme korene dynastie Dávidovho rodu, aby jeho panovanie trvalo až do posledného dňa sveta. Do činnosti uvedieme tiež princípy, ktoré dali našim Mudrcom schopnosť bojovať proti všetkým ťažkostiam na svete a schopnosť dať mysleniu ľudstva smer podľa ich vôle. Panovníkov a ich nástupcov budú vychovávať členovia z Dávidovho rodu, ktorý však nebudú volení podľa dedičného práva, ale podľa svojich osobných schopností. Len im budú zverené hlboké tajomstvá politiky a celá sústava nášho zákona. Dáme však veľký pozor na to, aby sa o týchto tajomstvách nikto nedozvedel. Cieľom tejto metódy je zabezpečiť, aby vládna moc pripadla len samotnému panovníkovi, ktorý je zasvätený do tajomstiev politického umenia.
2. Len títo vyvolení sa naučia prakticky používať plány, o ktorých sme hovorili a ktoré sme porovnávali so skúsenosťami, získavanými po niekoľko storočí. Len oni sami budú zasvätení do záverov, ktoré sme vyvodili na základe pozorovania pohybov politických, hospodárskych, sociálnych a vedeckých síl. Skrátka: oni budú poznať pravý duch zákonov, daných samotnou prírodou, ktoré majú za úlohu upraviť vzájomné vzťahy ľudí.
3. Priamy potomkovia panovníkov budú zbavení trónu, ak počas štúdií preukážu ľahkomyselnosť, prílišnú mäkkosť alebo iné sklony, ktoré sa priečia vládnej autorite, sklony, ktoré by im znemožnili dobre vládnuť alebo by boli nebezpečné vážnosti trónu.
4. Len tí, ktorí budú mať tvrdú, energickú, ba i ukrutnú povahu, len tí obdržia kormidlo vlády od našich Mudrcov.
5. V prípade choroby, pomätenia mysle alebo inej neschopnosti, musí panovník postúpiť svoje práva najschopnejšiemu.
6. Panovníkov bezprostredný akčný plán pre prítomnosť a jeho použitie v budúcnosti ostane utajený aj jeho naj dôvernejším radcom. Len panovník a jeho traja zasvätení budú poznať plány pre budúcnosť.
7. Osoba panovníka, ktorý je vychovaný vo svojej nezmeniteľnej vôli a ktorý bude panovať sebe samému a ľudstvu, bude sa každému javiť zosobnením Osudu a jeho tajomných ciest. Nikto nebude vedieť, aký cieľ panovník sleduje, keď udeľuje rozkazy, a preto mu nikto nebude môcť klásť prekážky.
8. Samozrejme, inteligencia panovníka musí zodpovedať plánom, jemu zvereným. preto nastúpil na trón aj po skúške, ktorej ho podrobili naši Mudrci.
9. Aby ľud poznal a miloval svojho panovníka, bude musieť hovoriť k ľudu na verejných miestach preto, aby docielil harmonický styk dvoch síl, ktoré sú teraz pre vzájomný strach od seba oddelené. Tento strach bol výhodný pre naše ciele, ale len do tej chvíle, kedy musia obe tieto sily našim vplyvom zaniknúť.
10. Kráľ izraelský sa nesmie dať ovládať svojimi vášňami, zvlášť nie zmyselnosťou. Nesmie sa poddať zvieracím pudom, ktoré by mohli oslabiť jeho duchovné schopnosti. Nesmie u nebo prevládať alebo stať sa pánom jeho myslenia žiadny jednotlivý prvok jeho povahy. Pretože zmyselnosť, viac ako každá iná neresť, ničí duchovné schopnosti a jasné posudzovanie vecí, pretože odvracia myslenie k nízkym a chlípnyim pudom ľudskej povahy.
11. Svetový vládca zo svätého Dávidovho semena, stĺp všetkého ľudstva, musí obetovať všetky svoje osobné vlohy len pre blaho svojho ľudstva. Naš panovník musí byť príkladom bezúhonnosti.